

รายงานผลการดำเนินงาน

โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายปฏิบัติการวิชาชีพ

กิจกรรม : ร่วมอบรมหลักสูตรวิธีแก้ข้อกล่าวหาของ สตง. ปปช.

คณะกรรมการสอบสวนวินัยและการฟ้องคดีศาลปกครอง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

บทนำ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น มีวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย คือ “มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาจิตใจและสังคมระดับนานาชาติ” โดยกำหนดยุทธศาสตร์ ดังนี้ ๑. ผลิตภัณฑ์ที่ทรงคุณค่าต่อสังคมระดับนานาชาติ ๒. พัฒนางานวิชาการและวิจัยเพื่อพัฒนาจิตใจและสังคมอย่างยั่งยืนระดับนานาชาติ ๓. พัฒนางานบริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่ ทุนบำรุงศิลปวัฒนธรรม และวรรณกรรมอีสานเป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ ๔. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้คู่คุณธรรม และมีความสามารถเป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ (วัดการพัฒนาบุคลากร) และ ๕. พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรวิถีพุทธให้มีประสิทธิภาพ (วัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กร)

ทั้งนี้ สำนักงานวิทยาเขตขอนแก่น จึงจัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายปฏิบัติการวิชาชีพ เพื่อให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น

รายงานผลการดำเนินงาน

๑. ชื่อโครงการ : โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายปฏิบัติการวิชาชีพ

กิจกรรม : อบรมหลักสูตรวิธีแก้อีกกล่าวหาของ สตง. ปปช. คณะกรรมการสอบสวนวินัยและการฟ้องคดีศาลปกครอง

๒. สถานภาพของโครงการ : โครงการประจำ

๓. ชื่อหน่วยงาน : สำนักงานวิทยาเขตขอนแก่น

๔. ผู้รับผิดชอบโครงการ : ดร.เรียมดาว ทวะชาลี

๕. ความสอดคล้อง/ตอบสนองของโครงการกับแผนพัฒนาหน่วยงานและการประกันคุณภาพการศึกษา

๑) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของหน่วยงาน / ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้คู่คุณธรรมและมีความสามารถเป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ ข้อที่ ๔.๒ บุคลากรมีศักยภาพด้านภาษาต่างประเทศ มีสมรรถนะตามตำแหน่งวิชาการและวิชาชีพเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดความสำเร็จเชิงกลยุทธ์ ข้อที่ ๔.๒.๑ ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาตามสายงาน

ตัวชี้วัด สกอ.องค์ประกอบที่ ๗ การบริหารและการจัดการ

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑๓ (สมศ.) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัด มาตรฐานอุดมศึกษา ๒๕๖๑ ระดับสถาบัน องค์ประกอบที่ ๕

๒) การบูรณาการโครงการกับ

๓) อื่นๆ

๖. หลักการและเหตุผล

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น มีวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย คือ “มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาจิตใจและสังคมระดับนานาชาติ” โดยกำหนดยุทธศาสตร์ ดังนี้ ๑. ผลิตบัณฑิตที่ทรงคุณค่าต่อสังคมระดับนานาชาติ ๒. พัฒนางานวิชาการและวิจัยเพื่อพัฒนาจิตใจและสังคมอย่างยั่งยืนระดับนานาชาติ ๓. พัฒนางานบริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่ ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และวรรณกรรมอีสานเป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ ๔. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้คู่คุณธรรมและมีความสามารถเป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ (วัดการพัฒนาบุคลากร) และ ๕. พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรวิถีพุทธให้มีประสิทธิภาพ (วัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กร)

การพัฒนาบุคลากรเป็นการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเนื่องจากความเจริญของวิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนเทคนิคในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ คนที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสม

กับตำแหน่งหน้าที่ในสมัยหนึ่งก็อาจกลายเป็นคนที่หย่อนความสามารถไปในอีกสมัยหนึ่งก็ได้เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเป็นผู้ที่มีความรู้ความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่อยู่เสมอไม่ว่าวิทยาการและหน้าที่ความรับผิดชอบจะได้เปลี่ยนแปลงไป

ดังนั้น สำนักงานวิทยาเขตขอนแก่น จึงจัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายปฏิบัติการวิชาชีพ เพื่อให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น

๗. วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรมีศักยภาพที่สูงขึ้น
- ๒) เพื่อให้บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาแล้วนั้นปฏิบัติงานได้ผลตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๘. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๘.๑ เชิงปริมาณ เช่น

- ๑) จำนวนบุคลากรเข้าร่วมโครงการ
- ๒) จำนวนเครือข่าย

๘.๒ เชิงคุณภาพ เช่น

- ๑) บุคลากรมีศักยภาพที่สูงขึ้น
- ๒) บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาแล้วนั้นปฏิบัติงานได้ผลตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๙. กลุ่มเป้าหมาย/ผู้เข้าร่วมโครงการ

ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ วิทยาเขตขอนแก่น จำนวน.....๓๐.....รูป/คน

๑๐. ระยะเวลาดำเนินโครงการ (ระบุวันเริ่มต้น และวันสิ้นสุดโครงการ)

วันเริ่มต้นกิจกรรม ..๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓.....วันสิ้นสุดกิจกรรม...๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔.....

๑๑. สถานที่ดำเนินโครงการ

ตามที่ส่วนงานจัด

๑๒. แผนการดำเนินงาน

ที่	ขั้นตอน/กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔											
		ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
	๑.ขั้นเตรียม(Plan)												
๑	ขออนุมัติดำเนินการ	↔											
๒	แต่งตั้งคณะทำงาน		↔										
๓	ประชุมคณะทำงาน		↔										
	๒.ขั้นปฏิบัติ (Do)												
๔	จัดกิจกรรมตามแผนงาน/ตาม กำหนดการ												
	๓.ขั้นติดตามผล(Check)												
๕	ประเมิน สอบถาม สังเกต											↔	
๖	รายงานสรุปผลการดำเนินงาน											↔	
	๔.ขั้นสรุปรายงานผล(Action)												
๗	เสนอผู้บริหารพิจารณาปัญหา ข้อเสนอแนะและปรับปรุง แผนงาน/โครงการ											↔	

๑๓. งบประมาณ (✓) แผ่นดิน () รายได้ จำนวนทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐ บาท
(จัดสรรจ่ายตามกิจกรรมที่จ่ายจริง)

๑๔. ผลที่ได้รับ

- ๑) บุคลากรมีศักยภาพที่สูงขึ้น
- ๒) บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาแล้วนั้นปฏิบัติงานได้ผลตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๕. การประเมินผลโครงการ

- ๑) องค์กรความรู้ที่ได้จากการพัฒนา
- ๔) สรุปโครงการ จำนวน ๑ เล่ม

๑๖. การติดตามผล

- ๑) ติดตามโครงการหรือสรุปโครงการเครื่องมือที่ใช้คือ รายงานสรุปโครงการต้องส่งรายงานการติดตามผลหลังจากสิ้นสุดการจัดโครงการภายใน ๑๕ วัน

ภาพประกอบกิจกรรม

ภาคผนวก

- โครงการ
- อนุมัติโครงการ
- เอกสารประกอบการอบรม (การดำเนินการทางวินัย)
- เอกสารประกอบการอบรม (วิธีแก้ไขข้อกล่าวหา)

สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี ที่ตั้งสำนักงาน ๗๘๒/๑๕
ถนนพิชัยณรงค์สงคราม ตำบลปากเพรียว อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี ๑๘๐๐๐
โทรศัพท์ โทรสาร ๐๓๖-๒๓๑๒๐๕ โทรศัพท์มือถือ ๐๘-๘๘๒๔๗๕๕๗, ๐๙๙-๒๕๑๘๕๑๑

ที่ สข.สบ. ว.๓ / ๒๕๖๓

วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง โครงการ “วิธีแก้ข้อกล่าวหาของ สตง.ปช. คณะกรรมการสอบสวนวินัยและการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง
ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด/นายกเทศมนตรี/นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

อ้างถึง ๑.ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและการเข้าฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๗
๒.ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น(ฉบับที่๒) พ.ศ.๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการฝึกอบรม จำนวน ๑ ชุด

สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรีได้จัดโครงการ “วิธีแก้ข้อกล่าวหาของ สตง.ปช. คณะกรรมการ
สอบสวนวินัยและการฟ้องคดีต่อศาลปกครองของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” จึงได้จัดทำโครงการฝึกอบรม
หลักสูตรที่มุ่งเน้น ให้ท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอน กระบวนการต่างๆ ของ สตง. และ ปช. ได้ทราบถึงวิธีการอ้าง
ข้อกฎหมายในการตอบคำถามของ ปช. ระหว่างการไต่สวน รู้ถึงวิธีชี้แจงกรณี สตง. ส่งข้อวินิจฉัยหักล้างในการปฏิบัติ
ราชการ และขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งในกรณีได้รับโทษทางวินัยหรือละเมิดว่าจะต้องอุทธรณ์กับใคร ระยะเวลาเท่าไร ถึง
ขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการตอบข้อกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า
ด้วยการตรวจรับ คำกล่าวหาและการแสวงหาข้อเท็จจริงและการรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ.๒๕๖๐ การดำเนินการทาง
วินัยเมื่อคณะกรรมการ ปช. ชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่นที่ไม่ใช่ฐานทุจริต พร้อมเรียนรู้วิธีร่างคำฟ้อง เพิกถอนคำสั่งทาง
ปกครอง ขั้นตอนการฟ้องคดีต่อศาลปกครองในกระบวนการขั้นตอนวิธีหักล้าง ข้อหักล้างของ สตง. เพื่อการต่อสู้ในขั้นตอน
การสอบสวนวินัยและละเมิด ตลอดจนถึงการเตรียมคดีต่อสู้ในชั้นศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรีได้จัดโครงการ เล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องดังกล่าว จึงได้จัดทำ
โครงการนี้ขึ้น โดยใช้วิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องดังกล่าวโดยตรง เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรของท้องถิ่นมีความรู้
ความเข้าใจและเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาส่งบุคลากรเข้าร่วมอบรมโครงการดังกล่าวด้วย ขอขอบคุณ มา ณ
โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

พ.อ.อ.

(ดร.ประพัฒน์พงษ์ พรหมเลิศ)

นายกสมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี

โครงการ “วิธีแก้ข้อกล่าวหาของ สตง.ปพช. คณะกรรมการสอบสวนวินัยและการฟ้องคดี

ต่อศาลปกครองของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

๑. หลักการและเหตุผล

เนื่องด้วยมีข้าราชการพนักงานท้องถิ่นจำนวนมากที่ต้องโทษโดนไล่ออกหรือปลดออก หรือที่ร้ายแรงกว่าคือการถูกดำเนินคดีต้องโทษจำคุก ซึ่งสาเหตุมาจากการทุจริตหรือปฏิบัติราชการโดยมิชอบ ทั้งนี้มีจำนวนผู้ต้องโทษไม่น้อยที่ไม่ได้ทำการทุจริตหรือมีเจตนากระทำผิดโดยมิชอบ หากแต่เกิดจากการมองคนละด้านกันกับหน่วยตรวจสอบและไม่เข้าใจถึงกระบวนการทางวินัยข้าราชการ จึงเป็นเหตุให้ต้องข้อกล่าวหาที่รุนแรงประกอบกับการให้การหรือชี้แจงของเจ้าหน้าที่ไม่ตรงกับข้อกฎหมาย พร้อมยกกล่าวอ้างในชั้นไต่สวนผิดพลาดหลงประเด็น จึงทำให้เกิดความผิดพลาดเฉกเช่น การติดกระดุมเม็ดแรกผิดก็จะส่งผลทำให้ติดกระดุมผิดพลาดทุกเม็ด

ทั้งนี้ชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริง เป็นขั้นตอนสำคัญที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกร้องเรียนต้องมีความเข้าใจและชี้แจงข้อกล่าวหาพร้อมทั้งการหาพยานหลักฐานเป็นขั้นเป็นตอนอย่างมีเหตุมีผล อ้างหลักกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ให้ถูกต้อง ซึ่งถ้าหากขั้นตอนนี้มีความผิดพลาด หรืออ้างข้อกฎหมายระเบียบผิด อ้างพยานไม่ครบถ้วน ดำเนินการไม่รอบด้านจะเกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก และผู้ถูกกล่าวหาที่มีความจำเป็นต้องรู้ ขั้นตอนการตรวจสอบ และไต่สวนของ ปพช.หรือ ปปท.อย่างชัดเจน หากปพช.ทำผิดขั้นตอนอาจเป็นเหตุให้การชี้มูลนั้นตกไปได้

ดังนั้นสมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี จึงได้จัดทำโครงการฝึกอบรมหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ท้องถิ่นมีความรู้ในขั้นตอน กระบวนการต่าง ๆ ของ สตง.และ ปพช. ทราบถึงวิธีการอ้างข้อกฎหมายในการตอบคำถามของ ปพช.ระหว่างการไต่สวน รู้ถึงวิธีชี้แจงกรณี สตง.ส่งข้อวินิจฉัยทักท้วงในการปฏิบัติราชการ และขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งในกรณีได้รับโทษทางวินัย หรือละเมิดว่าจะต้องอุทธรณ์กับใคร ระยะเวลาเท่าไร ถึงขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการตอบข้อกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติด้วยการตรวจรับ คำกล่าวหาและการแสวงหาข้อเท็จจริงและการรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ. ๒๕๖๐ การดำเนินการทางวินัยเมื่อคณะกรรมการ ปพช. ชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่นที่ไม่ใช่ฐานทุจริต พร้อมเรียนรู้วิธีร่างคำฟ้อง เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ขั้นตอนการฟ้องคดีต่อศาลปกครองในกระบวนการขั้นตอนวิธีหักล้าง ข้อทักท้วงของ สตง. เพื่อการต่อสู้ในขั้นตอนการสอบสวนวินัยและละเมิด ตลอดจนถึงการเตรียมคดีต่อสู้ในชั้นศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการอบรมเข้าใจขั้นตอนกระบวนการของการดำเนินคดีที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่และเตรียมความพร้อมเมื่อตกเป็นผู้ถูกกล่าวหา

๒. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงวิธีการหักล้างข้อทักท้วง ของ สตง.ให้คดียุติลงได้

๓. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงกระบวนการขั้นตอนการแก้ข้อกล่าวหาของ ปพช.

๔. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงขั้นตอนการต่อสู้ในชั้นการสอบสวนวินัยและละเมิด

๕. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงขั้นตอนเพิกถอนคำสั่งต่อศาลปกครอง

๖. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงการเตรียมคดีต่อสู้ในชั้นศาลอาญา

๓. คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโครงการ

๑. นายก/รองนายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. ปลัด/รองปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. สมาชิกสภาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. นิติกร
๕. หัวหน้าสำนักปลัด
๖. ผู้อำนวยการทุกกอง
๗. นักทรัพยากรบุคคล
๘. เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

๔. ระยะเวลาและสถานที่การอบรมสัมมนา

ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ณ เขาค้อ รีสอร์ท จ.เพชรบูรณ์

๕. รายละเอียดหลักสูตร

ครอบคลุมกระบวนการในการดำเนินคดีทั้งหมดที่สำคัญ ที่เจ้าหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ควรรู้ เช่น ขั้นตอนการถูกดำเนินคดีเป็นผู้ถูกกล่าวหาทั้งทางคดีอาญา คดีแพ่งและคดีปกครองรวมถึงวินัยข้าราชการ ประกอบไปด้วย

๑. เริ่มตั้งแต่การถูก สตง. ทักท้วงจะตอบข้อทักท้วงอย่างไรให้สามารถต่อสู้ได้ในชั้นต่อไป หรือให้เรื่องยุติ
๒. วิธีการให้การในชั้นไต่สวนของ ปปช. ให้เป็นประโยชน์และให้ ปปช. หรือ ปปท. ยุติเรื่อง
๓. กระบวนการขั้นตอนของการถูก สตง. ทักท้วง
๔. กระบวนการขั้นตอนของการถูก ปปช. หรือ ปปท. ไต่สวนหรือถามข้อเท็จจริง
๕. ขั้นตอนกระบวนการดำเนินคดีแพ่ง กรณีถูกฟ้องตาม พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดฯ
๖. ขั้นตอนการดำเนินคดีปกครอง ความรับผิดทางละเมิด
๗. ขั้นตอนการดำเนินคดีปกครอง การฟ้องศาลปกครอง กรณีผู้บังคับบัญชาออกคำสั่งโดยมิชอบ ออกคำสั่งในการถูกดำเนินทางวินัย ออกคำสั่งละเมิดให้ชดใช้เงิน
๘. ความรับผิดทางละเมิด และข้อพิพาททางปกครองอื่นที่สำคัญ
๙. การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง
๑๐. วิธีการจัดกิจกรรม

จัดฝึกอบรมแบบบรรยายโดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์ยึดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเปิดโอกาสให้มีการซักถามและตอบคำถาม ผู้เข้าร่วมโครงการที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการเรียนรู้จะได้รับวุฒิบัตร

๗. การรับรองผล

ผู้ผ่านภารกิจครั้งนี้จะต้องมีเวลาในการเข้าโครงการอย่างสม่ำเสมอ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ของระยะเวลา การจัดกิจกรรมทั้งหมด และเข้าร่วมกิจกรรมตามที่หลักสูตรกำหนด จึงจะได้รับวุฒิบัตร

๘.งบประมาณ

ค่าลงทะเบียนท่านละ ๒,๔๐๐ บาท (สองพันสี่ร้อยบาท) เพื่อเป็นค่าถ่ายเอกสาร ค่ากระเป๋าสีเอกสาร

ค่าอาหารกลางวัน อาหารว่าง ค่าตอบแทนวิทยากร ค่าสถานที่ ค่าวัสดุเครื่องเขียนและอุปกรณ์ ฯลฯ สามารถเบิกจ่ายได้เต็มจำนวน ตามกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๕๓/

๙. วิธีการรับสมัครเข้าอบรม

๑. ส่งใบสมัครหรือแจ้งรายชื่อทางโทรศัพท์ ๐๓๖-๒๓๑-๒๐๕ , ๐๘๒-๕๑๔-๘๘๔๒๑ โทรสาร ๐๓๖-๒๓๑-๒๐๕

๒. โอนเงินค่าลงทะเบียน พร้อมส่งเอกสารทาง line id : SLGA ใบโอนเงินเพื่อให้สมาคมทราบ

โดย ส่งทาง line id : SLGA หรือโทรสาร (Fax) เบอร์ ๐๓๖-๒๓๑-๒๐๕

หมายเหตุ: แจ้งเจ้าหน้าที่ก่อนโอนเงิน

๓. ชำระเงินค่าลงทะเบียนเป็นเช็คหรือเงินสดได้ที่

๔. ชำระเงินโดยการโอนเงินเข้า : ธนาคารกรุงไทย ประเภท : ออมทรัพย์

สาขา: ศาลากลางจังหวัดสระบุรี ชื่อบัญชี: สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี

เลขที่บัญชี: ๖๗๙-๘-๕๕๕๓๘-๔

๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผู้เข้าร่วมการอบรมเข้าใจขั้นตอนกระบวนการของการดำเนินคดีที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่และเตรียมความพร้อมเมื่อตกเป็นผู้ถูกกล่าวหา

๒. ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงวิธีการหักล้างข้อเท็จจริง ของ สตง.ให้คดียุติลงได้

๓. ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงกระบวนการขั้นตอนการแก้ข้อกล่าวหาของ ปปช.

๔. ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงขั้นตอนการต่อสู้ในชั้นการสอบสวนวินัยและละเมิด

๕. ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงขั้นตอนเพิกถอนคำสั่งต่อศาลปกครอง

๖. ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงการเตรียมคดีต่อสู้ในชั้นศาลอาญา

๑๑. การติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรม

๑. ผู้รับผิดชอบสังเกตพฤติกรรมระหว่างการอบรมเพื่อประเมินการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของผู้เข้ารับการอบรม

๒. ผู้เข้าร่วมการอบรมกรอกแบบประเมินผลโครงการเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ

๑๒. การติดตามและการประเมินผลการจัดกิจกรรม

๑. ผู้รับผิดชอบสังเกตพฤติกรรมระหว่างการอบรม เพื่อประเมินการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของผู้เข้ารับการอบรม

๒. ผู้เข้ารับการอบรมกรอกแบบประเมินผลโครงการเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ

โครงการ “วิธีแก้ข้อกล่าวหาของ สตง. ปปช. คณะกรรมการสอบสวนวินัยและการฟ้องคดี

ต่อศาลปกครองของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ (วันแรก)

เวลา ๑๐.๐๐-๑๒.๐๐ น. ลงทะเบียน – รับเอกสาร

เวลา ๑๒.๐๐ – ๑๓.๐๐ น. พักรับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. บรรยายพิเศษ เรื่อง “แนวทางปฏิบัติงานของ อปท.ไม่ให้ถูก สตง.ทักท้วง”

โดย นายกสมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี

วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ (วันที่สอง)

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๐.๓๐ น. – ขั้นตอนการถูกดำเนินคดีเป็นผู้ถูกกล่าวหาทั้งทางคดีอาญาคดีแพ่งและคดีปกครองรวมถึงวินัย
ข้าราชการเริ่มตั้งแต่การถูก สตง. ทักท้วงจะตอบข้อทักท้วงอย่างไรให้สามารถต่อสู้ได้ในชั้นต่อไป
หรือให้เรื่องยุติ

เวลา ๑๐.๓๐ – ๑๐.๔๕ น. รับประทานอาหารว่าง

เวลา ๑๐.๔๕ – ๑๒.๐๐ น. – วิธีการให้การในชั้นไต่สวนของ ปปช. ให้เป็นประโยชน์และให้ ปปช. หรือ ปปท. ยุติเรื่อง

เวลา ๑๒.๐๐ – ๑๓.๐๐ น. รับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๔.๓๐ น. – กระบวนการขั้นตอนของการถูก สตง. ทักท้วง

เวลา ๑๔.๓๐ – ๑๔.๔๕ น. รับประทานอาหารว่าง

เวลา ๑๔.๔๕ – ๑๖.๓๐ น. – กระบวนการขั้นตอนของการถูก ปปช.หรือ ปปท.ไต่สวนหรือถามข้อเท็จจริง

วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ (วันที่สาม)

เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๐.๓๐ น. – ขั้นตอนกระบวนการดำเนินคดีแพ่ง กรณีถูกฟ้องตาม พ.ร.บ.ความรับผิดทางละเมิด

เวลา ๑๐.๓๐ – ๑๐.๔๕ น. รับประทานอาหารว่าง

เวลา ๑๐.๔๕ – ๑๒.๐๐ น. – ขั้นตอนการดำเนินคดีปกครอง การฟ้องศาลปกครอง กรณีผู้บังคับบัญชา

ออกคำสั่งโดยมิชอบ ออกคำสั่งในการถูกดำเนินทางวินัย ออกคำสั่งละเมิดให้ชดใช้เงิน

เวลา ๑๒.๐๐ – ๑๓.๐๐ น. รับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. - ความรับผิดชอบทางละเมิด และข้อพิพาททางปกครองอื่นที่สำคัญ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ (วันทสี่)

เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. - สรุป-ถามตอบ

เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. รับประทานอาหารกลางวัน

หมายเหตุ กำหนดการฝึกอบรมอาจสลับเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

แบบตอบรับการเข้าร่วมโครงการ

“วิธีแก้ข้อกล่าวหาของ สตง.ปปช. คณะกรรมการสอบสวนวินัยและการฟ้องคดี

ต่อศาลปกครองของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

จัดโดยสมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี

ระหว่างวันที่ ๑๓ -๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓

ณ เขาค้อ รีสอร์ท จังหวัดเพชรบูรณ์

๑.ชื่อ นาย/นาง/นางสาว..... นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....หน่วยงาน.....

เบอร์โทรติดต่อ..... E-mail.....

๒.ชื่อ นาย/นาง/นางสาว..... นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....หน่วยงาน.....

เบอร์โทรติดต่อ..... E-mail.....

๓.ชื่อ นาย/นาง/นางสาว..... นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....หน่วยงาน.....

เบอร์โทรติดต่อ..... E-mail.....

กรุณาส่งกลับ :สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี โทร ๐๘๒-๕๑๕-๘๘๔๒ Line id : SLGA

กรุณาส่งแบบตอบรับไม่เกิน ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

ใบสมัครสมาชิกสามัญ
สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อ - สกุล.....(เขียนตัวบรรจง)

วัน/เดือน/ปีเกิด.....อายุ.....ปี ภูมิลำเนาเกิดจังหวัด.....

ที่อยู่ (ตามทะเบียนบ้าน) เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

สถานที่ทำงาน.....เลขที่.....หมู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....มือถือ.....โทรสาร.....E-mail.....

() ข้าราชการส่วนท้องถิ่น () ข้าราชการบำนาญ () ลูกจ้างประจำ () พนักงานจ้าง () เจ้าหน้าที่สมาคม ฯ

ตำแหน่ง.....ระดับ (ถ้ามี).....

การศึกษา (ระดับสูงสุด).....สถาบัน.....

จังหวัด.....ปีที่จบการศึกษา พ.ศ.

ข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอสมัครเข้าเป็นสมาชิกของ “สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี”

พร้อมนี้ได้แนบ

() สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาบัตรข้าราชการ	จำนวน 1 ฉบับ
() สำเนาทะเบียนบ้าน	จำนวน 1 ฉบับ
() ค่าธรรมเนียมแรกเข้า	จำนวน 100 บาท
() ค่าบำรุงรายปี	จำนวน 200 บาท
() ค่าลงทะเบียนตลอดชีพ	จำนวน 900 บาท

(ลงชื่อ).....ผู้สมัคร

...../...../.....

สำหรับนายทะเบียนสมาชิก ได้ตรวจเอกสาร/คุณสมบัติของผู้สมัครแล้วเห็นสมควร () รับสมัครเป็นสมาชิก () ไม่สามารถเป็นสมาชิกได้ เนื่องจาก..... ลงชื่อ.....ผู้ตรวจสอบ (.....)/...../.....	สำหรับงานการเงิน ได้รับเงินจากค่าธรรมเนียมแรกเข้าแล้วเป็นจำนวนเงิน 100 บาท ค่าบำรุงรายปี.....และเงินค่าลงทะเบียนตลอดชีพ..... รวม.....บาท เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ลงชื่อ.....เหรียญก (.....)/...../.....
---	---

(ส่งใบสมัครพร้อมเอกสารประกอบ และเงินค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงรายปี มาที่ สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี เลขที่ 782/15 ถ.พิชัยณรงค์สงคราม ต.ปากเพรียว อ.เมือง จ.สระบุรี 18000)

1754
8 E.N. 2863
1A.28
Jm

วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๓

กราบนมัสการ รองอธิการบดีวิทยาเขตขอนแก่น

จึงกราบบังคมทูลมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

$\sqrt{30} \approx 5.477$

(นางเรียงดาว ทวะชาลี)

รักษาการรองผู้อำนวยการสำนักงาน วิทยาเขตขอนแก่น

(นายกักอินันท์ ศรีหาบงค์)

ศูนย์บ่มเพาะการศึกษานักเรียนวิทยาศาสตร์

8 Jan 65

☒ ผู้จัด ☐ ไม่นุมัติ ☐ ทราบ
☐ ไม่ผูกขาด ☐ ไม่อนุญาต

☐ นอก
ควรได้รับ.....
.....
.....

(พระโสภณพัฒนบัณฑิต)

รองอธิการบดีวิทยาเขตขอนแก่น ปฏิบัติหน้าที่แทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๘ / ๓ / ๕๖

ผู้มีสิทธิการลงทะเบียนขอแลก
กลุ่มงานแผนและงบประมาณ ได้ตรวจสอบแล้ว

☒ มีในแผน ☐ ไม่มีในแผน
☒ เงินรายได้ ☐ เงินรายได้

จำนวนเงินที่.....บาท

ใช้เงิน.....บาท คงเหลือ.....บาท

อื่นๆ.....

รศ.ดร.นงนุช
(ดร.เรียงดาว นงนุช)

รักษาการรองผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตขอนแก่น

๙-๑๖๖๓

เมื่อ.....ปี.....ที่.....

ได้ตรวจสอบแล้ว มีเงิน.....บาท

จำนวน.....บาท

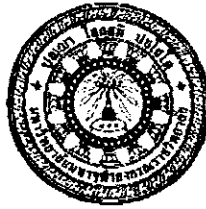
.....

(นางสาวพรพรรณ แก้วมงคล)

ผู้อำนวยการส่วนคลังและทรัพย์สิน

- ๘ S.A. 2563

๒๐.๕๖๖

แบบฟอร์ม การขออนุมัติใช้รถยนต์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

- ☐ นมัสการ ☐ เรียน ☐ รองอธิการบดีวิทยาเขตขอนแก่น ☐ ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตขอนแก่น
☐ ผู้อำนวยการส่วนงานบริหาร สำนักงานวิทยาเขตขอนแก่น

ข้าพเจ้า/ฉายา/นามสกุล ดร. ธีระพงษ์ ทวีระชาติ ตำแหน่ง ร.ก. 500 ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตขอนแก่น
สังกัด โทรศัพท (โปรดระบุ) 081-8722268 มีความประสงค์ขอใช้รถยนต์ชนิด

- ☐ รถยนต์ส่วนบุคคล ทะเบียน กข 9935 ☐ รถตู้ ทะเบียน ☐ รถ ๖ ล้อ ทะเบียน
☐ รถบัส ทะเบียน ☐ รถกระบะ ทะเบียน

เพื่อเดินทางไปปฏิบัติภารกิจ ☐ ส่วนของมหาวิทยาลัย ☐ ส่วนตัว/บุคคล

เรื่อง (โปรดระบุ) เดินทางไปปฏิบัติภารกิจ

ณ สถานที่ วัดป่าศรีธรรม ตำบล อำเภอ
จังหวัด พิจิตร ตั้งแต่วันที่ ๑๓ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เวลา ๘.๐๐
ถึงวัน ๑๕ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เวลา ๑๒.๐๐ รวมเวลา ๓ วัน โดยมีผู้ร่วมเดินทาง ๓ รูป/คน

เริ่มตั้งแต่กิโลเมตรที่ ถึงกิโลเมตรที่ ระยะทางรวม กิโลเมตร

โดยจะรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ดังนี้

๑. ☐ ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย จำนวนเงิน บาท
๒. ☐ ค่าเบี้ยเลี้ยงพนักงานขับรถ จำนวนเงิน บาท
๓. ☒ ค่าเบิยน้ำมันเชื้อเพลิง จำนวนเงิน บาท

ลงชื่อ ดร.ธีระพงษ์ ทวีระชาติ
()

ตำแหน่ง

ผู้บริหารให้เจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติภารกิจ โดยมอบหมายให้

- ☐ นายทองพืด สุวรรณภักดี ☐ นายเกรียงศักดิ์ สีหามาน
☐ นายสุรศักดิ์ ปักเหนือ ☐ คนอื่น (ระบุ)

นมัสการ/เรียน ☐ รองอธิการบดี ☐ ผอ.สนง.วช.ขก
เพื่อโปรดพิจารณา/สั่งการ

ลงชื่อ

()

ตำแหน่ง

☒ อนุมัติ ☐ ไม่อนุมัติ.....

ลงชื่อ (พระธีระพงษ์ นรินโท, ดร.)

()
ผู้อำนวยการส่วนงานบริหาร
สำนักงานวิทยาเขตขอนแก่น

ตำแหน่ง

หมายเหตุ ในกรณีภารกิจส่วนตัว และขอใช้รถยนต์มหาวิทยาลัย ผู้ขอใช้ต้องปฏิบัติดังนี้

๑. ผู้ขอใช้ฯ ต้องรับผิดชอบค่าเสียหายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับพาหนะ ของมหาวิทยาลัย
๒. ผู้ขอใช้ฯ ต้องรับผิดชอบค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าเบี้ยเลี้ยงพนักงานขับรถ
๓. ผู้ขอใช้ฯ ต้องรับผิดชอบค่าบำรุงพาหนะ ตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่องการขอใช้บริการยานพาหนะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น
๔. ผู้ขอใช้ฯ ต้องรายงานบันทึกการเดินทาง/กิจกรรม โดยสรุป ประกอบใบขอใช้รถนี้ด้วย ทุกครั้ง
๕. กรณีขออนุมัติใช้รถยนต์ส่วนบุคคลแต่ขออนุมัติน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องแนบใบแบบ บพย.๐๓ นี้ ทุกครั้ง

RECEIVED
(ហិរញ្ញវត្ថុ និងសង្គម)

୧୭

២៣. ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលក្រុមហ៊ុន បានសម្រេច ឱ្យក្រុមហ៊ុន ទទួលខុសត្រូវ ចំពោះការបង់ប្រាក់ ប្រចាំថ្ងៃ ដល់អ្នកប្រតិបត្តិការ ក្នុងក្រុមហ៊ុន ដូចមានចែងក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

• ၁၅၆

୧୭

• ୫୫

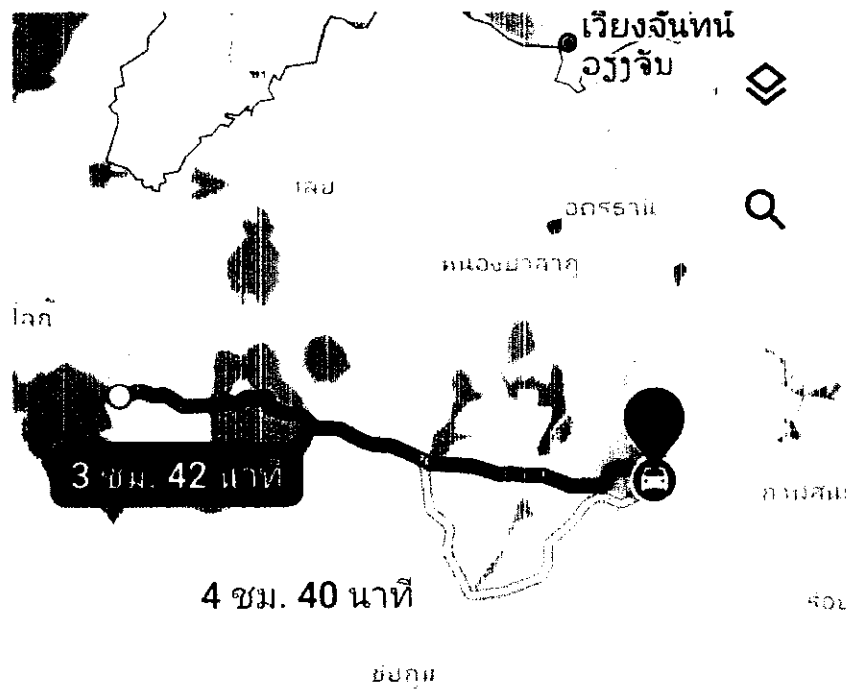
୦୭

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ឧ.អ.ជ. ព្រះបរមរាជវាំង ភ្នំពេញ

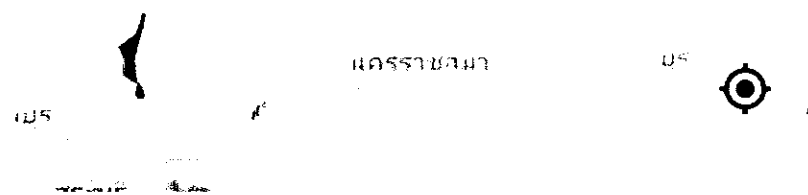
← ○ อนุสรณ์ นายพร รัตนสุวรรณ...

● ตำแหน่งของคุณ

3 ชม. 42 4 ชม. 12 2 วัน

ประเทศไทย

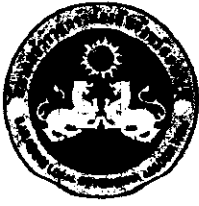
3 ชม. 42 นาที (248 กม.)

เร็วที่สุด การจราจรปกติ

>> ดูตัวอย่าง

≡ เส้นทางและอื่นๆ

สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี ที่ตั้งสำนักงาน ๗๘๒/๑๕
ถนนพิชัยณรงค์สงคราม ตำบลปากเพรียว อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี ๑๘๐๐๐
โทรศัพท์ โทรสาร ๐๓๖-๒๓๑๒๐๕ โทรศัพท์มือถือ ๐๘-๘๘๒๔๗๙๕๗, ๐๙๙-๒๕๑๘๕๑๑

ที่ สข.สพ. ว.๓ / ๒๕๖๓

วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง โครงการ "วิธีแก้ข้อกล่าวหาของ สตง.ปปช. คณะกรรมการสอบสวนวินัยและการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง
ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น"

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด/นายกเทศมนตรี/นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

อ้างถึง ๑.ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและการเข้าฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๗
๒.ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น(ฉบับที่๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการฝึกอบรม จำนวน ๑ ชุด

สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรีได้จัดโครงการ "วิธีแก้ข้อกล่าวหาของ สตง.ปปช. คณะกรรมการ
สอบสวนวินัยและการฟ้องคดีต่อศาลปกครองของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" จึงได้จัดทำโครงการฝึกอบรม
หลักสูตรที่มุ่งเน้น ให้ท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอน กระบวนการต่างๆ ของ สตง. และ ปปช. ได้ทราบถึงวิธีการอ้าง
ข้อกฎหมายในการตอบคำถามของ ปปช. ระหว่างการไต่สวน รู้ถึงวิธีชี้แจงกรณี สตง.ส่งข้อวินิจฉัยหักล้างในการปฏิบัติ
ราชการ และขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งในกรณีได้รับโทษทางวินัยหรือละเมิดว่าจะต้องอุทธรณ์กับใคร ระยะเวลาเท่าไร เป็น
ขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการตอบข้อกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า
ด้วยการตรวจรับ คำกล่าวหาและการแสวงหาข้อเท็จจริงและการรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ. ๒๕๖๐ การดำเนินการทาง
วินัยเมื่อคณะกรรมการ ปปช. ชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่นที่มิใช่ฐานทุจริต พร้อมเรียนรู้วิธีร่างคำฟ้อง เพิกถอนคำสั่งทวง
ปกครอง ขั้นตอนการฟ้องคดีต่อศาลปกครองในกระบวนการขั้นตอนวิธีหักล้าง ข้อหักท้วงของ สตง. เพื่อการต่อสู้ในขั้นตอน
การสอบสวนวินัยและละเมิด ตลอดจนถึงการเตรียมคดีต่อสู้ในชั้นศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรีได้จัดโครงการ เล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องดังกล่าว จึงได้จัดทำ
โครงการนี้ขึ้น โดยใช้ ทรัพยากรที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องดังกล่าวโดยตรง เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรของท้องถิ่นมีความรู้
ความเข้าใจและเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาสมควรเข้าร่วมอบรมโครงการดังกล่าวด้วย ขอขอบคุณ มา ณ
โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

พ.อ.อ.

(ดร.ประพัฒน์พงษ์ ทรัพย์)

นายกสมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัด

โครงการ “วิธีแก้ข้อกล่าวหาของ สตง.ปบช. คณะกรรมการสอบสวนวินัยและการฟ้องคดี

ต่อศาลปกครองของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

๑. หลักการและเหตุผล

เนื่องด้วยมีข้าราชการพนักงานท้องถิ่นจำนวนมากที่ต้องโทษโดนไล่ต้อนหรือปลดออก หรือที่ร้ายแรงกว่าคือการถูกดำเนินคดีต้องโทษจำคุก ซึ่งสาเหตุมาจากการทุจริตหรือปฏิบัติราชการโดยมิชอบ ทั้งนี้มีจำนวนผู้ต้องโทษไม่น้อยที่ไม่ได้ทำการทุจริตหรือมีเจตนากระทำผิดโดยมิชอบ หากแต่เกิดจากการมองคนละด้านกับหน่วยตรวจสอบและไม่เข้าใจถึงกระบวนการทางวินัยข้าราชการ จึงเป็นเหตุให้ต้องข้อกล่าวหาที่รุนแรงประกอบกับการให้การหรือชี้แจงของเจ้าหน้าที่ไม่ตรงกับข้อกฎหมาย พร้อมยกกล่าวอ้างในชั้นโต้สวนผิดพลาดหลงประเด็น ซึ่งทำให้เกิดความผิดพลาดเฉกเช่น การติดกระดุมเม็ดแรกผิดก็จะส่งผลทำให้ติดกระดุมผิดพลาดทุกเม็ด

ทั้งนี้ชั้นการโต้สวนข้อเท็จจริง เป็นขั้นตอนสำคัญที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกร้องเรียนต้องมีความเข้าใจและชี้แจงข้อกล่าวหาพร้อมทั้งการหาเงาหลักฐานเป็นชั้นเป็นตอนอย่างมีเหตุผล อ้างหลักฐานกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่ถูกต้อง ซึ่งถ้าหากขั้นตอนนี้มีความผิดพลาด หรืออ้างข้อกฎหมายระเบียบผิด อ้างพยานไม่ครบถ้วน ดำเนินการไม่รอบด้านจะเกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก และผู้ถูกกล่าวหาที่มีความจำเป็นต้องรู้ ขั้นตอนการตรวจสอบ และโต้สวนของ บปช.หรือ ปปท. อย่างชัดเจน หาก บปช.ทำผิดขั้นตอนอาจเป็นเหตุให้การชี้มูลนั้นตกไปได้

ดังนั้นสมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี จึงได้จัดทำโครงการฝึกอบรมหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ทั้งถิ่นมีความรู้ในขั้นตอน กระบวนการต่าง ๆ ของ สตง.และ บปช. ทราบถึงวิธีการอ้างข้อกฎหมายในการตอบคำถามของ บปช.ระหว่างการโต้สวน รู้ถึงวิธีชี้แจงกรณี ส่ง.ส่งข้อวินิจฉัยหักท้วงในการปฏิบัติราชการ และขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งในกรณีได้รับโทษทางวินัยหรือละเมิดว่าจะต้องอุทธรณ์กับใคร ระยะเวลาเท่าไร ถึงขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการตอบข้อกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจรับ คำกล่าวหาและการแสวงหาข้อเท็จจริงและการรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ. ๒๕๖๐ การดำเนินการทางวินัยเมื่อคณะกรรมการ บปช. ชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่นที่ไม่ใช่ฐานทุจริต พร้อมเรียนรู้วิธีร่างคำฟ้อง เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ขั้นตอนการฟ้องคดีต่อศาลปกครองในกระบวนการขั้นตอนวิธีหักล้าง ข้อหักท้วงของ ส่ง. เพื่อการต่อสู้ในขั้นตอนการสอบสวนวินัยและละเมิด ตลอดจนถึงการเตรียมคดีต่อสู้ในชั้นศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการอบรมเข้าใจขั้นตอนกระบวนการของการดำเนินคดีที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่และเตรียมความพร้อมเมื่อตกเป็นผู้ถูกกล่าวหา

๒. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงวิธีการหักล้างข้อหักท้วง ของ ส่ง. ให้คดียุติลงได้

๓. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงกระบวนการขั้นตอนการแก้ข้อกล่าวหาของ บปช.

๔. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงขั้นตอนการต่อสู้ในชั้นการสอบสวนวินัยและละเมิด

๕. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงขั้นตอนเพิกถอนคำสั่งต่อศาลปกครอง

๖. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงการเตรียมคดีต่อสู้ในชั้นศาลอาญา

๓. คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโครงการ

๑. นายก/รองนายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
๒. ปลัด/รองปลัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
๓. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
๔. นิติกร
๕. หัวหน้าสำนัก ปลัด
๖. ผู้อำนวยการทุกกอง
๗. นักทรัพยากรบุคคล
๘. เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

๔. ระยะเวลาและสถานที่การอบรมสัมมนา

ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ณ เขาค้อ รีสอร์ท จ.เพชรบูรณ์

๕. รายละเอียดหลักสูตร

ครอบคลุมกระบวนการในการดำเนินคดีทั้งหมดที่สำคัญ ที่เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (อปท.) ควรรู้ เช่น ขั้นตอนการดู ดำเนินคดีเป็นผู้ถูกกล่าวหาทั้งทางคดีอาญา คดีแพ่งและคดีปกครองรวมถึงวินัยข้าราชการ ประกอบไปด้วย

๑. เริ่มต้นตั้งแต่การถูก สตง. ทักท้วงจะตอบข้อทักท้วงอย่างไรให้สามารถต่อสู้ได้ในชั้นต่อไป หรือให้เรื่องยุติ
๒. วิธีการให้การในชั้นไต่สวนของ ปบช. ให้เป็นประโยชน์และให้ ปบช. หรือ ปบท. ยุติเรื่อง
๓. กระบวนการขั้นตอนของการถูก สตง. ทักท้วง
๔. กระบวนการขั้นตอนของการถูก ปบช. หรือ ปบท. ไต่สวนหรือถามข้อเท็จจริง
๕. ขั้นตอนกระบวนการดำเนินคดีแพ่ง กรณีถูกฟ้องตาม พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดฯ
๖. ขั้นตอนการดำเนินคดีปกครอง ความรับผิดทางละเมิด
๗. ขั้นตอนการดำเนินคดีปกครอง การฟ้องศาลปกครอง กรณีผู้บังคับบัญชาออกคำสั่งโดยมิชอบ ออกคำสั่งในการถูกดำเนินทางวินัย ออกคำสั่งละเมิดให้ชดใช้เงิน
๘. ความรับผิดทางละเมิด และข้อพิพาททางปกครองอื่นที่สำคัญ
๙. การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง
๑๐. วิธีการจัดพิจารณา

จัดฝึกอบรมแบบ บรรยายโดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์ยึดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเปิดโอกาสให้มีการซักถามและตอบคำถาม ผู้เข้าร่วมโครงการที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการเรียนรู้จะได้รับวุฒิบัตร

๗. การรับรองผล

ผู้ผ่านการฝึกอบรมนี้จะต้องมีเวลาในการเข้าโครงการอย่างสม่ำเสมอ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ของระยะเวลา การจัดกิจกรรมทั้งหมด และเข้าร่วมกิจกรรมตามที่หลักสูตรกำหนด จึงจะได้รับวุฒิบัตร

๘.งบประมาณ

ค่าลงทะเบียนท่านละ ๒,๕๐๐ บาท (สองพันห้าร้อยบาท) เพื่อเป็นค่าถ่ายเอกสาร ค่ากระเป๋าสีเอกสาร

ค่าอาหารกลางวัน อาหารว่าง ค่าตอบแทนวิทยากร ค่าสถานที่ ค่าวัสดุเครื่องเขียนและอุปกรณ์ ฯลฯ สามารถเบิกจ่าย
ได้เต็มจำนวน ตามกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๕๗

๙. วิธีการรับสมัครเข้าอบรม

๑. ส่งใบสมัครหรือแจ้งรายชื่อทางโทรศัพท์ ๐๓๖-๒๓๑-๒๐๕ , ๐๘๒-๕๑๕-๘๘๔๒๑ โทรสาร ๐๓๖-๒๓๑-๒๐๕
๒. โอนเงินค่าลงทะเบียน พร้อมส่งเอกสารทาง line id : SLGA ใบโอนเงินเพื่อให้สมาคมทราบ
โดย ส่งทาง line id : SLGA หรือโทรสาร (Fax) เบอร์ ๐๓๖-๒๓๑-๒๐๕

หมายเหตุ: แจ้งเจ้าหน้าที่ก่อนโอนเงิน

๓. ชำระเงินค่าลงทะเบียนเป็นเช็คหรือเงินสดได้ที่
๔. ชำระเงินโดยการโอนเงินเข้า ธนาคารกรุงไทย ประเภท ออมทรัพย์
สาขา: ศาลากลางจังหวัดสระบุรี ชื่อบัญชี: สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี
เลขที่บัญชี: ๖๗๙-๘-๕๕๔๗๘-๔

๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผู้เข้าร่วมการอบรมเข้าใจขั้นตอนกระบวนการของการดำเนินคดีที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่และเตรียม
ความพร้อมเมื่อตกเป็นผู้ถูกกล่าวหา

๒. ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงวิธีการหักล้างข้อกล่าวหา ของ สดง.ให้คดียุติลงได้
๓. ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงกระบวนการขั้นตอนการแก้ข้อกล่าวหาของ บบช.
๔. ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงขั้นตอนการต่อสู้ในชั้นการสอบสวนวินัยและละเมิด
๕. ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงขั้นตอนเพิกถอนคำสั่งต่อศาลปกครอง
๖. ผู้เข้าร่วมการอบรมทราบถึงการเตรียมคดีต่อสู้ในชั้นศาลอาญา

๑๑. การติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรม

๑. ผู้รับผิดชอบสังเกตพฤติกรรมระหว่างการอบรมเพื่อประเมินการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของผู้เข้ารับการอบรม
๒. ผู้เข้าร่วมการอบรมกรอกแบบประเมินผลโครงการเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ

๑๒. การติดตามและการประเมินผลการจัดกิจกรรม

๑. ผู้รับผิดชอบสังเกตพฤติกรรมระหว่างการอบรม เพื่อประเมินการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของผู้เข้ารับการอบรม
๒. ผู้เข้ารับการอบรมกรอกแบบประเมินผลโครงการเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ

โครงการ "วิธีแก้ข้อกล่าวหาของ สตง. ปปช. คณะกรรมการสอบสวนวินัยและการฟ้องคดี"

ต่อศาลปกครองของเจ้าหน้าที่องค์ประกอบสองส่วนท้องถิ่น

วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ (วันแรก)

เวลา ๑๐.๐๐-๑๒.๐๐ น. ลงทะเบียน - รับเอกสาร

เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. พักรับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. บรรยายพิเศษ เรื่อง "แนวทางปฏิบัติงานของ อบต. ไม่ให้ถูก สตง. ทักท้วง"

โดย นายกสมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี

วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ (วันที่สอง)

เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๐.๓๐ น. - ขั้นตอนการถูกดำเนินคดีเป็นผู้ถูกกล่าวหาทั้งทางคดีอาญาคดีแพ่งและคดีปกครองรวมถึงวินัย
ข้าราชการเริ่มตั้งแต่การถูก สตง. ทักท้วงจะตอบข้อทักท้วงอย่างไรให้สามารถต่อสู้ได้ในชั้นต่อไป
หรือให้เรื่องยุติ

เวลา ๑๐.๓๐ - ๑๐.๔๕ น. รับประทานอาหารว่าง

เวลา ๑๐.๔๕ - ๑๓.๐๐ น. - วิธีการให้การในชั้นไต่สวนของ ปปช. ให้เป็นประโยชน์และให้ ปปช. หรือ ป.ป.ท. ยุติเรื่อง

เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. รับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๔.๓๐ น. - กระบวนการขั้นตอนของการถูก สตง. ทักท้วง

เวลา ๑๔.๓๐ - ๑๔.๔๕ น. รับประทานอาหารว่าง

เวลา ๑๔.๔๕ - ๑๖.๓๐ น. - กระบวนการขั้นตอนของการถูก ปปช. หรือ ป.ป.ท. ไต่สวนหรือถามข้อเท็จจริง

วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ (วันที่สาม)

เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๐.๓๐ น. - ขั้นตอนกระบวนการดำเนินคดีแพ่ง กรณีถูกฟ้องตาม พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิด

เวลา ๑๐.๓๐ - ๑๐.๔๕ น. รับประทานอาหารว่าง

เวลา ๑๐.๔๕ - ๑๒.๐๐ น. - ขั้นตอนการดำเนินคดีปกครอง การฟ้องศาลปกครอง กรณีผู้บังคับบัญชา

ออกคำสั่งโดยมิชอบ ออกคำสั่งในการถูกดำเนินทางวินัย ออกคำสั่งละเมิดให้ชดใช้เงิน

เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. รับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. - ความรับผิดชอบทางละเมิด และข้อกฎหมายทางปกครองอื่นที่สำคัญ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ (วันทิส)

เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. - สรุป-ถามตอบ

เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. รับประทานอาหารกลางวัน

หมายเหตุ กำหนดการนี้อบรมอาจสลับเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

แบบตอบรับการเข้าร่วมโครงการ

“วิธีแก้ข้อกล่าวหาของ สตง.ปปช. คณะกรรมการสอบสวนวินัยและการฟ้องคดี

ต่อศาลปกครองของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

จัดโดยสมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี

ระหว่างวันที่ ๑๓ -๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓

ณ เขาค้อย รีสอร์ท จังหวัดเพชรบูรณ์

๑.ชื่อ นาย/นาง/นางสาว..... นามสกุล.....

ตำแหน่ง..... หน่วยงาน.....

เบอร์โทรศัพท์..... E-mail.....

๒.ชื่อ นาย/นาง/นางสาว..... นามสกุล.....

ตำแหน่ง..... หน่วยงาน.....

เบอร์โทรศัพท์..... E-mail.....

๓.ชื่อ นาย/นาง/นางสาว..... นามสกุล.....

ตำแหน่ง..... หน่วยงาน.....

เบอร์โทรศัพท์..... E-mail.....

กรุณาส่งกลับ สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี โทร ๐๘๒-๕๑๕-๔๘๙๒ Line id : SLGA

กรุณาส่งแบบตอบรับไม่เกิน ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

ใบสมัครสมาชิกสามัญ
สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี

สถานที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อ สกุล..... (เขียนตัวบรรจง)

วัน/เดือน/ปีเกิด..... อายุ..... ปี ภูมิลำเนาเกิดจังหวัด.....

ที่อยู่ (ตามทะเบียนบ้าน) เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

สถานที่ทำงาน..... เลขที่..... หมู่ที่.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์..... มือถือ..... โทรสาร..... E-mail.....

() ข้าราชการส่วนท้องถิ่น () ข้าราชการบำนาญ () ลูกจ้างประจำ () พนักงานจ้าง () เจ้าหน้าที่สมาคม ฯ

ตำแหน่ง..... ระดับ/ถ้ามี.....

การศึกษา (ระดับสูงสุด)..... สถาบัน.....

จังหวัด..... ปีที่จบการศึกษา พ.ศ.....

ข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอสมัครเข้าเป็นสมาชิกของ "สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี"

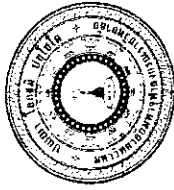
พร้อมนี้ได้แนบ

() ส่วนบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาบัตรข้าราชการ	จำนวน 1 ฉบับ
() สำเนาทะเบียนบ้าน	จำนวน 1 ฉบับ
() ค่าธรรมเนียมแรกเข้า	จำนวน 100 บาท
() ค่าบำรุงรายปี	จำนวน 200 บาท
() ค่าลงทะเบียนตลอดชีพ	จำนวน 900 บาท

(ลงชื่อ).....ผู้สมัคร

สำหรับนายทะเบียนสมาชิก ได้ตรวจสอบเอกสารคุณสมบัติของผู้สมัครแล้ว เห็นสมควร รับสมัครเป็นสมาชิก ไม่สามารถเป็นสมาชิกได้ เนื่องจาก.....	สำหรับงานการเงิน ได้รับเงินค่าธรรมเนียมแรกเข้า แล้วเป็นจำนวนเงิน 100 บาท ค่าบำรุงรายปี และเงินค่าลงทะเบียนตลอดชีพ..... รวม บาท เป็นเงินที่รับเรียบร้อยแล้ว
ลงชื่อ.....ผู้ตรวจสอบ	ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่การเงิน

ส่งใบสมัครพร้อมเอกสารประกอบ และเงินค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงรายปี มาที่ สมาคมข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี
เลขที่ 782/15 ต.พิชัยมงคลสงคราม ต.ปากเพรียว อ.เมือง จ.สระบุรี 18000

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
แบบขอใช้งบประมาณประจำปี 2564 (ยืมเงินปกครองจ่าย)

เลขที่เอกสาร UB3000064120018
วันที่ 08/12/2563

แผนงาน 2.ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
หน่วยที่ขอ วิทยาเขตขอนแก่น
รายละเอียด ขออนุมัติเบิกเงินไปอบรมและขออนุมัติเบิกเงินเดินทางร่วมงานโครงการ วิธีกักข้อกล่าวหาของ สดง. ปช.คณะกรรมการการ สอบสวนวินัยและการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง
เจ้าหน้าที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้จัดทำ นางสาวดารณี ปะเตชะกัง

บันทึกเลขที่ อว 8030.1/246

รหัสงบประมาณ	ชื่องบประมาณ	ประเภทงบประมาณ	เลขที่เอกสารอ้างอิง	จัดสรร	ณ วันที่ใช้ได้	ยอดที่ใช้ไปแล้ว	ขอใช้ครั้งนี้	คงเหลือไป
224601781	โครงการสนับสนุนบุคลากรสายปฏิบัติการเข้าสู่ตำแหน่งตามสายปฏิบัติการวิชาชีพ(ชำนาญการ)	งบประมาณแผ่นดิน	8030.1/246	45,700.00	45,700.00	0.00	7,874.00	37,826.00

ราคารวมยอดรวมทั้งหมด 7,874.00 บาท

ลงชื่อ นายเชาวฤทธิ์..... หัวหน้าส่วนงาน/ผู้อนุมัติ
(นางสาวดารณี ปะเตชะกัง)
08/12/2563
..... (นายศักดิ์สิทธิ์ ศรีหาบงศ์)
..... ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาสงเคราะห์.....

สำหรับกองคลังและทรัพย์สิน

จำนวนเงินตัดจ่ายจริง บาท ผู้ตรวจสอบงบประมาณ
..... (นายสุภากรจิตต์.....).....
..... (นายสมณธรรมธรรมและธรรมวิทย์.....)
...../...../.....

The background of the cover features several 3D cubes and wireframe cubes in various shades of gray and white, arranged in a sparse, geometric pattern. A large, dark gray horizontal band spans the middle of the cover, serving as a backdrop for the title.

การดำเนินการทางวินัย

L630005

สารบัญ

เรื่อง	หน้าที่
การดำเนินการทางวินัย	1-56
ขอแนะนำ	57
อำนาจหน้าที่ ป.ป.ช. ต่อหน่วยงาน/เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายฉบับใหม่	59-92
การเน้นนโยบายของรัฐธรรมนูญ	93
พฤติกรรมปฏิบัติงานของ จนท. บางคน	94
การตั้งรับอย่างมั่นคงและมีสติ	94
การปฏิบัติตามมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมทั้ง ๕ ประการ	95
ประวัติวิทยากร	96-97

การดำเนินการทางวินัย

โดย

นายประวิทย์ เป็รื่องการ

ผู้ชำนาญการพิเศษ/

อนุกรรมการด้านมาตรฐานวินัย อุทธรณ์และร้องทุกข์

ของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.

๑. มาตรฐานวินัยฉบับใหม่

(๑) ชื่อ “มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘”

(๒) ก.จังหวัดใช้แบบเดียวกัน เพียงเปลี่ยนชื่อเป็น

“หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ.” เท่านั้น ให้นำไปอ้างอิงเวลาใช้

(๓) เริ่มใช้ ๑ ม.ค.๒๕๕๙ (เนื่องจากเข้าแท่ง)

(๔) มีทั้งหมด ๘๙ ข้อ (เดิมมี ๗๒ ข้อ)

(๕) เป็นสารบัญญัติ ๒๕ ข้อ/วิธีสบัญญัติ ๖๔ ข้อ

๒. นัยยะ ๕ ประการ ของ “วินัย”

- (๑) ลักษณะเฉพาะ
- (๒) ความหมาย
- (๓) ประเภท
- (๔) ฐานความผิด
- (๕) สถานโทษ

๑. ลักษณะเฉพาะ มี ๓ ประการ

- (๑) ไม่มีอายุความ
- (๒) ต้องมีสภาพเป็นข้าราชการ (แต่มีข้อยกเว้น)
- (๓) เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาสังกัดปัจจุบัน

๒. ความหมาย มี ๒ ประการ

- (๑) ลักษณะเชิงพฤติกรรมในการควบคุมตนเอง
- (๒) บทก้ากับพฤติกรรมมนุษย์

๓. ประเภท มี ๒ ประเภท

- (๑) วินัยอย่างไม่ร้ายแรง
- (๒) วินัยอย่างร้ายแรง

๔. ฐานความผิด มี ๑๙ ข้อ

๕. สถานโทษ มี ๕ สถาน

- (๑) ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน
(เป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง)
- (๒) ปลดออก ไล่ออก
(เป็นวินัยอย่างร้ายแรง)

หมายเหตุ พนักงานจ้าง/ลูกจ้าง มีโทษ ๔ สถาน คือ

- ๑. ภาคทัณฑ์
- ๒. ตัดค่าตอบแทน
- ๓. ลดค่าตอบแทน
- ๔. ไล่ออก (ไม่มีโทษปลด)

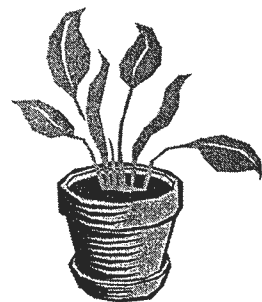
๓. วินัยและการรักษาวินัย

(๑๙ ข้อ)

ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓)

ข้อห้าม...ข้อปฏิบัติ...รัฐกำหนด
ถือเป็นกฎ...ต้องทำ...จำให้มัน
สิบเก้าข้อ...คือวินัย...ราชการ
จงช่วยกัน...จดจำ...ทำให้ดี
หนึ่ง..สนับสนุน...ประชาธิปไตย...ใจบริสุทธิ์
สอง..นั้นสุด...จริยธรรม...ตามหน้าที่
สาม..ปฏิบัติ...ราชการ...เกิดผลดี
สี่..ไม่มี...ความประมาท...ชาติพินัย
ห้า..ทำหน้าที่...ตามระเบียบ...เทียบให้มัน
หก..ทราบเหตุการณ์...บ้านเมือง...เรื่องเคลื่อนไหว
เจ็ด..ปิดความลับ...ราชการ...ไม่ขานไป
แปด..ทำตามนาย...สั่งชอบ...ในกรอบเกณฑ์

แก้ว..ไม่ทำการ...ข้ามชั้น...ให้ท่านโกรธ
 ลีบ..ไม่โปรด...รายงานเท็จ...ให้ท่านเห็น
 ลีบเอ็ด..ถือธรรมเนียม...ราชการ...ที่ท่านเป็น
 ลีบสอง..ไม่เบน...ทั้งหน้าที่...ต้องดีพอ
 ลีบสาม..ต้องสุภาพ...ดูงาม...ห้ามกลั่นแกล้ง
 ลีบสี่..ไม่...แสดงหมิ่น...ผู้ติดต่อ
 ลีบห้า..ไม่..ทำเสื่อมเกียรติ...ชรก.
 ลีบหก..หนอ...หุ้นส่วน...ควรห่างไกล
 ลีบเจ็ด..ไม่...เอียงการเมือง...เรื่องเลือกตั้ง
 ลีบแปด..ทั้ง...ห่างชั่ว...มั่วเหลวไหล
 ลีบเก้า..งด..คุกคามเพศ...เหตุเคืองใจ
 หากทำได้..จะอยู่ยัน...ถึงวันเกษียณฯ

๔. ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา (ข้อ ๑๓)

(ที่มีการแก้ไขจากเดิม) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่า

- (๑) จะทำให้ราชการเสียหาย หรือ
- (๒) จะไม่เป็นการรักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือ
- (๓) เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๔) ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีให้ทบทวน
- (๕) ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันเป็นหนังสือ ต้องปฏิบัติตามและไม่ผิวนัย

๕. ความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

มี ๑๐ ข้อ

- (๑) ทุจริตต่อหน้าที่/ทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงแก่ผู้อื่น (ข้อ ๗ ว.๓)
- (๒) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ (ข้อ ๙ ว.๒)
- (๓) ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ฯลฯ (ข้อ ๑๐ ว.๒)
- (๔) เปิดเผยความลับของราชการ (ข้อ ๑๒ ว.๒)
- (๕) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งการชอบ (ข้อ ๑๓ ว.๒)
- (๖) รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (ข้อ ๑๕ ว.๒)
- (๗) ขาดราชการ ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ (ข้อ ๑๗ ว.๒)
- (๘) ดุหมิ่น กดขี่ ข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อ (ข้อ ๑๙ ว.๒)
- (๙) ประพฤติชั่ว (ข้อ ๒๓ ว.๒)
- (๑๐) ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ (ข้อ ๒๓/๑ ว.๒)

๖. พฤติกรรมของการมีวินัย

- (๑) วินัยต่อประเทศชาติ
- (๒) วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
- (๓) วินัยต่อผู้บังคับบัญชา
- (๔) วินัยต่อเพื่อนร่วมงาน
- (๕) วินัยต่อประชาชน
- (๖) วินัยต่อตนเอง

๗. องค์ประกอบความผิดทางวินัย

- (๑) จะถือว่าผิดวินัยฐานใด พฤติการณ์ที่กระทำต้องครบองค์ประกอบความผิดในฐานนั้นด้วย
- (๒) หากไม่ครบองค์ประกอบความผิด จะไม่ผิดวินัยฐานนั้น แต่อาจผิดฐานอื่น เช่น ไม่ผิดฐานทุจริตแต่อาจผิดฐานประพฤติชั่ว ได้ เป็นต้น

ฐานที่ ๑-๑๗ และฐานที่ ๑๙ มีองค์ประกอบความผิด

ฐานที่ ๑๘ มีแนวทางพิจารณาว่า ทำอย่างไร “ชั่ว” /”ร้ายแรง”

๘. ตัวอย่างความผิดฐานทุจริต

มี ๔ องค์ประกอบ คือ

- (๑) มีหน้าที่ราชการต้องปฏิบัติ
- (๒) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่นั้นโดยมิชอบ
- (๓) เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้
- (๔) มีเจตนาทุจริต

๙. แนวทางการพิจารณาความผิดฐาน

“ประพัติชั่ว” มี ๓ ประการ

- (๑) เกียรติของข้าราชการ
- (๒) ความรู้สึกของสังคมต่อพฤติกรรมนั้น
- (๓) เจตนาในการกระทำ (รู้สำนึกขณะกระทำ)

หมายเหตุ

การเสพสุราผิดได้ทั้งวินัยไม่ร้ายแรงและร้ายแรง
กรณีร้ายแรง

- ๑. ดื่มสุราในขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการ
- ๒. เมาสุราเสียราชการ
- ๓. เมาสุราในที่ชุมชนจนเกิดความเสียหาย

๑๐. “ละทิ้ง” “ทอดทิ้ง” ต่างกันอย่างไร ?

- (๑) ละทิ้ง หมายถึง ตัวไม่อยู่ จะเซ็นชื่อหรือไม่ก็ตาม
- (๒) ทอดทิ้ง หมายถึง ตัวอยู่ แต่ไม่ทำงาน
- (๓) ขาดราชการติดต่อกันเกิน ๑๕ วัน ให้นับรวมวันหยุดตรงกลาง
- (๔) จะถือว่าขาดราชการ ต้องขาดตั้งแต่ครั้งวันเป็นต้นไป

๑๑. ก่อนการดำเนินการทางวินัย

แสวงหามูลความผิด (ข้อ ๒๔)

- (๑) หน้าที่ของผู้บังคับบัญชา (ข้อ ๒๔ ว.๑-๑๒)
- (๒) ออกคำสั่งระหว่างสอบสวน (พัก/ให้ออกไว้ก่อน)
- (๓) ออกคำสั่งลงโทษ
- (๔) รายงานไปยัง ก.จังหวัด
 - นายกฯ อาจมอบอำนาจให้ ผบ.อื่นในองค์กรนั้นได้ (ว.๒)
 - แต่มอบให้ผู้กำกับดูแล (นอก./ผวจ.) ไม่ได้

๑๒. ก่อนการดำเนินการทางวินัย (ข้อ ๒๔)

หน้าที่หลักของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับวินัย มี ๓ ด้าน คือ

- (๑) เสริมสร้างและพัฒนาให้มีวินัย
 - (ทำตัวเป็นแบบอย่าง ให้การฝึกอบรม สร้างขวัญฯ)
- (๒) ป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดวินัย
 - (เอาใจใส่ สังเกตการณ์ ขจัดเหตุ)
- (๓) ดำเนินการทางวินัยทันทีเมื่อกระทำผิด
 - ผู้บังคับบัญชาที่เป็นข้าราชการ ละเลยหรือไม่สุจริต ถือว่ากระทำผิดวินัยเสียเอง ต้องถูกดำเนินการทางวินัยเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหากด้วย
 - ผู้บังคับบัญชาที่เป็นนายกฯ (รองนายกฯ) ละเลยหรือไม่สุจริต ให้ นอก./ผวจ.สอบสวน เพื่อถอดถอน

๑๒. ก่อนการดำเนินการทางวินัย (ข้อ ๒๔)

หน้าที่หลักของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับวินัย มี ๓ ด้าน คือ

(๑) เสริมสร้างและพัฒนาให้มีวินัย

(ทำตัวเป็นแบบอย่าง ให้การฝึกอบรม สร้างขวัญ)

(๒) ป้องกันไม่ให้เกิดวินัย

(เอาใจใส่ สังเกตการณ์ ขจัดเหตุ)

(๓) ดำเนินการทางวินัยทันทีเมื่อกระทำผิด

- ผู้บังคับบัญชาที่เป็นข้าราชการ ละเลยหรือไม่สุจริต ถือว่ากระทำผิดวินัยเสียเอง ต้องถูกดำเนินการทางวินัยเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหากด้วย
- ผู้บังคับบัญชาที่เป็นนายกฯ (รองนายกฯ) ละเลยหรือไม่สุจริต ให้นอก./ผวจ.สอบสวน เพื่อถอดถอน

๑๓. บัตรสนเทห์/ร้องเรียน/ส่งเรื่อง

(ข้อ ๒๔ ว.๕-๙)

(๑) บัตรสนเทห์เฉพาะรายที่ระบุหลักฐาน/กรณีแวดล้อมชัดเจน/ชี้พยานบุคคลแน่นอน

(๒) หนังสือร้องเรียนที่ปรากฏตัวผู้ร้อง หรือ ผบ.สงสัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐานในเบื้องต้น (มีการกล่าวหาด้วยวาจา ต้องจัดให้มีการบันทึก)

(๓) หากเป็น ผบ.อื่น ให้รายงานตามลำดับชั้นถึงนายกฯ โดยเร็ว

(๔) สตง./ป.ป.ช./อำเภอ/จังหวัด หน่วยงานรัฐส่งเรื่องมา

ทั้ง ๔ ประการ เป็นกรณียังไม่มีพยานหลักฐานในเบื้องต้น ให้นายกฯ สอบข้อเท็จจริงก่อน ถ้า

(๑) ไม่มีมูล ให้ยุติเรื่องเสีย

(๒) มีมูล ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

๑๔. การวิเคราะห์ “หนังสือ” แจ้ง

ให้พิจารณาตอนท้ายหนังสือ (ย่อหน้าสุดท้ายก่อนคำว่า จึง... และลงนาม) ว่า “เขาให้ทำอะไร ก็ต้องทำสิ่งนั้น” เช่น

- (๑) ให้สอบข้อเท็จจริง ต้องตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง
- (๒) ให้สอบข้อเท็จจริงทางละเมิด ต้องตั้งกรรมการละเมิด
- (๓) ให้ดำเนินการทางวินัย ต้องตั้งกรรมการสอบวินัย
- (๔) ให้ดำเนินคดีอาญา ต้องไปแจ้งความกับตำรวจ โดย
 - ๑) นายกฯ ไปแจ้งเอง หรือ
 - ๒) มอบเป็นหนังสือให้ผู้ใดบังคับบัญชา ไปแจ้งแทน

๑๕. วิธีการแสวงหาข้อเท็จจริง

- (๑) มอบ ขรก.ผู้หนึ่งผู้ใดสืบสวนข้อเท็จจริง หรือ
 - (๒) ออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสืบสวน/สอบสวน/หรือตรวจ
สอบข้อเท็จจริง ก็ได้
- ทั้ง ๒ กรณี ให้กำหนดวันเวลาแล้วเสร็จไว้ด้วยตามความยากง่ายของเรื่อง

๑๖. การ “ขี้มูล” ความผิดทางวินัย

ถือเป็นพยานหลักฐานในเบื้องต้น นายกฯ ต้องดำเนินการทางวินัยทันที โดย

- (๑) ตั้งกรรมการสอบวินัย (อย่าสอบข้อเท็จจริงซ้ำอีก)
- (๒) กรณีขี้มูลแต่ไม่ระบุตัวบุคคล นายกฯ ต้องมอบให้ตรวจสอบจากเอกสาร (โครงการ) ที่มีอยู่เดิม เพื่อทราบตัวบุคคลในการนำชื่อนั้นมาตั้งกรรมการสอบวินัย
- (๓) การดำเนินการทางวินัยกรณี ป.ป.ช./ป.ป.ท.ขี้มูลความผิด
 - ๑) ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
 - ๒) ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
 - ๓) ฐานอื่น ๆ
- (๔) การดำเนินการทางวินัยกรณี สตง.ขี้มูลความผิด

๑๗. ความเกี่ยวพันของอาญา/ละเมิด/วินัย

- (๑) เมื่อถูกแจ้งความคดีอาญา หรือ ถูกฟ้องคดีอาญา
นายกฯ ต้องตั้งกรรมการสอบวินัยไปพร้อมกันด้วย
(ผลอาจต่างกัน เพราะการรับฟังพยานหลักฐานและการพิจารณาต่างกัน หากสุจริตแล้วไม่ต้องรับผิด)
- (๒) เมื่อตั้งกรรมการสอบละเมิด นายกฯ ต้องตั้งกรรมการสอบวินัยด้วย หากปรากฏตัวผู้กระทำละเมิดแล้ว (ผลสรุปอาจเป็นวินัยไม่ร้ายแรง และหากมีการชดใช้ทางละเมิดแล้ว อาจถือเป็นเหตุผลหย่อนโทษได้)

๑๑. อำนาจการดำเนินการทางวินัย

เป็นอำนาจของนายกฯ (ม.๑๕ ว.๑)

- (๑) ออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน
- (๒) ออกคำสั่งระหว่างสอบสวน (พัก/ให้ออกไว้ก่อน)
- (๓) ออกคำสั่งลงโทษ
- (๔) รายงานไปยัง ก.จังหวัด
 - นายกฯ อาจมอบอำนาจให้ ผบ.อื่นในองค์กรนั้นได้ (ว.๒)
 - แต่มอบให้ผู้กำกับดูแล (นอก./ผวจ.) ไม่ได้

๑๘. การดำเนินการทางวินัย

หมายถึง การดำเนินการที่ต้องกระทำเป็นพิธีการตามหลักเกณฑ์ของ ก.จังหวัด เมื่อพนักงานส่วนท้องถิ่นกระทำผิดวินัย หรือถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และนายกฯ พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลแล้ว

๑๙. การดำเนินการทางวินัยผู้ที่ออกจาก ราชการไปแล้ว

(ข้อ ๒๘)

ถูกกล่าวหา

๑) เป็นหนังสือ ต่อ

๒) ผบ.ของผู้นั้น หรือผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจ

สอบตามกฎหมาย หรือ ผบ.กล่าวหาเป็นหนังสือเอง หรือ

ถูกฟ้อง/ต้องหาคดีอาญา (เว้นประมาท/ลหุโทษ) ให้นายกฯ ดำเนินการ
ทางวินัยเสมือนยังไม่ออก (เว้นแต่ตาย) ดังนี้

(๑) ก่อนออกจากราชการ นายกฯ มีอำนาจดำเนินการทางวินัย และต้อง
ออกคำสั่งลงโทษ ภายใน ๓ ปี นับแต่วันออกจากราชการ

(๒) หลังออกจากราชการ นายกฯ มีอำนาจตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย
อย่างร้ายแรง ภายใน ๑ ปี และต้องสั่งลงโทษ ภายใน ๓ ปี นับแต่วันออกจาก
ราชการ

(๓) กรณีศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือ ก.จังหวัดมีมติให้ยกเลิก
เพิกถอนคำสั่งลงโทษนั้น เพราะกระบวนการไม่ชอบ นายกฯ ต้องดำเนินการทาง
วินัยให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปี นับแต่มีคำพิพากษาหรือมีมตินั้น

(๔) ทั้ง ๓กรณีข้างต้น หากจะต้องลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้งดโทษ
หมายเหตุ มิให้ใช้กับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๒๘/๑

(๕) กรณี ป.ป.ช. หรือ ป.ป.ท.มีมติชี้มูลความผิดผู้ที่ออกจากราชการแล้ว
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในกฎหมาย ป.ป.ช.หรือ ป.ป.ท.นั้น

(๖) หากกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้งดโทษ

๒๐. “การสืบสวนทางวินัย”

หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานเบื้องต้น เพื่อทราบรายละเอียดในการดำเนินการทางวินัย มี ๒ กรณี คือ

(๑) ก่อน ดำเนินการทางวินัย ได้แก่ การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานก่อนการวินิจฉัยว่า มีมูล หรือไม่

(๒) เป็น การดำเนินการทางวินัย ได้แก่ การสืบสวนกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง เช่น ละทิ้งหน้าที่ราชการ

๒๑. “การสอบสวนทางวินัย”

หมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการอื่นเพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์หรือพิสูจน์เรื่องที่กล่าวหาเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม และเพื่อพิจารณาว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร และถ้าผิดควรได้รับโทษสถานใด มี ๒ กรณี ได้แก่

(๑) ไม่เป็นกระบวนการ เช่น ผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

(๒) เป็นกระบวนการ คือ ผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต้องตั้งกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย (ใช้แบบ สว.๑) และสอบสวนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

๒๒. “หลักการสอบสวน” ทางวินัย

มี ๓ องค์ประกอบ ดังนี้

- (๑) ต้องแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ทราบ
- (๒) ต้องสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้รู้
- (๓) ต้องให้โอกาสชี้แจงหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหา (สำคัญ)

หมายเหตุ หากยังไม่มี การสอบสวน แต่ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยก่อน
คำสั่งลงโทษนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๒๓. สิทธิของผู้ถูกกล่าวหา

- (๑) นำทนายความ หรือ
- (๒) ที่ปรึกษา

เข้าฟังคำชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้ (ข้อ ๒๖ ว.๒)

แต่ห้ามพูดแทนผู้ถูกกล่าวหา (ฟังเพื่อจับประเด็นช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหา
ในภายหลัง)

หมายเหตุ กรณีตั้งกรรมการสอบหย่อน/บกพร่อง/ประพฤติดนไม่เหมาะสมไว้แล้ว
กรรมการวินัยจะนำสำนวนนั้นมาพิจารณาโทษทางวินัยเลยก็ได้

๒๔. การกันเป็นพยาน (ข้อ ๓๐-๓๗)

- (๑) การกันเป็นพยาน ต้องมีการทำผิดวินัยด้วย และ
 - ๑) ให้ถ้อยคำจนดำเนินการทางวินัยตัวการสำคัญได้ หรือ
 - ๒) แสวงหาข้อมูลอื่นไม่ได้ นอกจากผู้นั้น
- (๒) เป็นอำนาจของนายก อปท. โดยต้องทำเป็นหนังสือ
- (๓) การให้ถ้อยคำถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ผิดวินัย
- (๔) ผู้บังคับบัญชาอื่นได้รับข้อมูลให้รายงานถึงนายก อปท.
- (๕) ต้องไม่เกิดจากการส่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาใด ๆ
- (๖) กันได้ทั้งก่อนและหลังตั้งกรรมการสอบสวน
- (๗) ถูกกันแล้วไม่มาให้ถ้อยคำ หรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้แต่ไม่เป็นประโยชน์ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือกลับคำให้การ ให้เลิกการกันแล้วดำเนินการทางวินัยต่อไป
- (๘) ให้นายก อปท. แจ้งเกี่ยวกับการกัน และส่งให้ประธานรวมไว้

๒๕. การคุ้มครองพยาน (ข้อ ๓๘-๔๔)

- (๑) การคุ้มครองพยาน จะทำผิดวินัยหรือไม่ก็ตาม ถ้ามีคำขอ ผบ. และคำขอมีมูลต้องคุ้มครองทันที โดยไม่เปิดเผยข้อมูล ไม่กลั่นแกล้งเอง หรือไม่ให้ถูกกลั่นแกล้ง
- (๒) กรณีนายกฯ ไม่คุ้มครอง ก.จังหวัดจะมีมติแจ้งให้ผู้กำกับดูแลดำเนินการเพราะไม่ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย (อาจถึงขั้นถอดถอนก็ได้)
- (๓) นายกฯ/ก.จังหวัด อาจสั่งให้พยานไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดก่อน แล้วจึงปฏิบัติตามกฎหมายในภายหลัง
- (๔) การคุ้มครองต้องกระทำทันที ในโอกาสแรกที่ทำได้

๒๖. การกระทำที่ปรากฏชัดแจ้ง (ข้อ ๔๕-๔๗)

นายกฯ จะดำเนินการทางวินัย โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้
ดังนี้

(๑) กรณีวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๑) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผิด และนายกฯ อปท. เห็นว่า
ข้อเท็จจริงชัดแล้ว

๒) กระทำผิดไม่ร้ายแรงและรับสารภาพเป็นหนังสือต่อ
นายกฯ อปท. หรือผู้มีหน้าที่สืบสวน หรือกรรมการ
สอบสวน (ตามหมวด ๗) และบันทึกเป็นหนังสือไว้

(๒) กรณีวินัยอย่างร้ายแรง

๑) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก (ไม่รอ) เว้นประมาท/ลหุโทษ

๒) ละทิ้งราชการติดต่อกว่า ๑๕ วัน และนายกฯ อปท. สืบ
สวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีพฤติการณ์
จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบราชการ

๓) กระทำผิดร้ายแรงและรับสารภาพเป็นหนังสือต่อยก
อปท. หรือผู้มีหน้าที่สืบสวน หรือกรรมการสอบสวน
(ตามหมวด ๗) และบันทึกเป็นหนังสือไว้

(๓) กรณีหย่อน/บกพร่อง/ประพฤตินไม่เหมาะสม

นายกฯ เห็นว่าอยู่จะเสียหาย จะให้ออกโดยไม่สอบสวนก็ได้

๑) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผิด แต่ให้รอ และนายกฯ
เห็นว่าข้อเท็จจริงชัดแล้ว

๒) หย่อน/บกพร่อง/ประพฤตินไม่เหมาะสม และรับสาร
ภาพเป็นหนังสือต่อยกฯ หรือผู้มีหน้าที่สืบสวน หรือ
กรรมการสอบสวน (ตามหมวด ๗) และบันทึกเป็น
หนังสือไว้

๒๗. “การตั้งเรื่องกล่าวหา”

หมายถึง การตั้งเรื่องเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรืออย่างไม่ร้ายแรงก็ตาม เข้าใจง่าย ๆ คือ

- คนทั่วไปมักใช้คำว่า “ตั้งกรรมการสอบสวน”
- แต่ผู้มีหน้าที่ด้านวินัยจะใช้คำว่า “ตั้งเรื่องกล่าวหา”

“เรื่องกล่าวหา” ได้แก่ เรื่องราวหรือการกระทำหรือพฤติกรรมทั้งหลายที่กล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย (ไม่ใช่ฐานความผิด)

๒๘. ควรตั้งเรื่องกล่าวหา...เมื่อ

นายก อบท. ได้สืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่า..มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยเสียก่อน ไม่ควรตั้งเรื่องกล่าวหาทันที เพราะจะทำให้ผู้นั้นเสียหาย

หมายเหตุ หากนายก อบท. ได้ตั้งเรื่องกล่าวหา (ตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย) โดยไม่มีการสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นเสียก่อน ก็อาจทำได้ แต่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง

๒๙. วิธีการตั้งเรื่องกล่าวหา

(๑) กรณีวินัยอย่างไม่ร้ายแรง อาจทำบันทึกข้อความก็ได้ ดังนี้

๑) แจ้งข้อกล่าวหา ๒) ต้องระบุ (สาระสำคัญ)

ก. ชื่อผู้ถูกกล่าวหา

ข. เรื่องที่กล่าวหา

(๒) กรณีสอบวินัยอย่างร้ายแรง

๑) ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (แบบ สว.๑)

๒) ในคำสั่งนั้น ต้องระบุ (สาระสำคัญ)

ก. ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา

ข. เรื่องที่กล่าวหา (ไม่ใช่ฐานความผิด)

ค. ชื่อและตำแหน่งของกรรมการสอบสวน

ง. ชื่อและตำแหน่งของผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

๓๐. การยืมตัวกรรมการสังกัดอื่น

(๑) กรณีนายก อปท.เลือกกรรมการเองและออกคำสั่งเอง

๑) ประสาน (ภายใน) กับเจ้าตัวและต้นสังกัด

๒) เมื่อตกลง ให้ส่งหนังสือขอยืมตัวไปที่ต้นสังกัดนั้น

๓) ออกคำสั่งตั้งกรรมการ หลังได้รับหนังสือยินยอม

๔) ห้าม ออกคำสั่งรอ ป้องกันการโต้แย้งภายหลัง

(๒) กรณี ก.จังหวัดคัดเลือกและนายก อปท.ออกคำสั่ง

๑) ประสาน (ภายใน) กับเจ้าตัวและต้นสังกัด

๒) เมื่อตกลง ให้ส่งหนังสือขอยืมตัวไปที่ต้นสังกัดนั้น

๓) มีมติคัดเลือกหลังได้รับหนังสือยินยอม และ ห้าม มีมติก่อน

ป้องกันการโต้แย้งภายหลัง

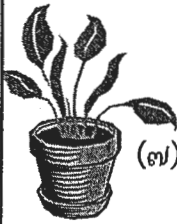
๔) ส่งรายชื่อที่รับการคัดเลือกไปให้นายก อปท.ออกคำสั่ง

๕) ก.จังหวัด อาจมอบเลขานุการประสานขอต้นสังกัดก็ได้

๓๑. ข้อควรคำนึงในการยืมตัว

- (๑) ขรก.บนอำเภอ ยืมที่ นอก./บนจังหวัด ยืมที่ ผวจ.
 - (๒) ขรก.ท้องถิ่น ยืมที่นายก อบท.ของผู้นั้น
 - (๓) ขรก.สังกัดอื่น เมื่อได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนแล้ว ต้องทำหน้าที่จนกว่าจะเสร็จสิ้น
 - (๔) กรณีไม่ทำหน้าที่ ผิดวินัยฐานขัดคำสั่งและละทิ้งหน้าที่
 - (๕) กรรมการสอบสวนควรแบ่งเวลามาปฏิบัติการสอบสวนให้แล้วเสร็จ ตามที่กฎหมายกำหนด เพราะมีผลทั้งต่อผู้สอบสวนและผู้ถูกสอบสวน
 - (๖) กรณีสอบยังไม่แล้วเสร็จและมีเหตุอันเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการ สอบสวน อาจยื่นหนังสือลาออกจากการปฏิบัติหน้าที่ต่อนายก อบท. เจ้าของคำสั่ง (กฎไม่ได้เขียนไว้)
 - (๗) เมื่อยื่นแล้ว หากยังไม่ได้รับอนุญาต ต้องทำหน้าที่ต่อไป
- (ว.๒๐๕)

๓๒. นายกฯ เป็นคู่กรณี / ถูกกล่าวหาว่า

กระทำความผิดร่วม (ข้อ ๔๙ ว.๔)

- (๑) ให้ ก.จังหวัดตรวจสอบ หากเป็นจริงต้องแจ้งขอความยินยอมจาก ต้นสังกัดก่อนมีมติคัดเลือกกรรมการแล้วส่งรายชื่อให้นายก อบท. ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
- (๒) เมื่อสอบแล้วเสร็จให้รายงานการสอบสวนไปยัง ก.จังหวัด
- (๓) ก.จังหวัดพิจารณามีมติเป็นประการใด ให้นายก อบท.สั่ง หรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

หมายเหตุ เมื่อออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนในเรื่องใดไปแล้วจะออกซ้ำในเรื่องเดียวกันอีกมิได้ กรณีจำเป็นให้ใช้ “การเปลี่ยนแปลงคำสั่ง” แทน โดยต้องทำความถึงคำสั่งเดิมด้วยทุกครั้ง ไมเช่นนั้นจะเป็นการตั้งกรรมการสอบสวนซ้ำ (ทำไม่ได้) (ข้อ ๗๖ ว.๔)

๓๓. วิธีดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ให้สอบสวนตามที่นายฯ เห็นสมควร ซึ่งมี ๓ วิธี ดังนี้

- (๑) มอบ ขรก.ผู้ได้บังคับบัญชาสอบสวนแทน หรือ
 - (๒) ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือ
 - (๓) นำผลการสืบสวน/สอบสวน/ตรวจสอบข้อเท็จจริงที่มีกรรมวิธีขั้นตอนต่อไปนี้ครบถ้วนมาใช้ลงโทษได้เลย
 - ๑) มีการแจ้งข้อกล่าวหา
 - ๒) สรุปรายานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบ
 - ๓) ให้โอกาสชี้แจง รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหา
- (ข้อ ๒๖ ว.๔)

๓๔. วิธีดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง

ให้ดำเนินการตามกระบวนการที่หลักเกณฑ์กำหนด กล่าวคือ

- (๑) แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (แบบ สว.๑) เท่านั้น
 - (๒) แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา (แบบ สว.๒)
 - (๓) แจ้งสรุปรายานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว.๓)
 - (๔) ให้โอกาสชี้แจงรวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหา (แบบ สว.๔)
 - (๕) สอบปากคำพยานทุกฝ่าย (แบบ สว.๕)
 - (๖) รายงานการสอบสวน (แบบ สว.๖)
- (ข้อ ๒๖ ว.๖)

๓๕. องค์ประกอบคณะกรรมการสอบสวน

ให้แต่งตั้งอย่างน้อย ๓ คน แบ่งเป็น

- (๑) ประธาน ๑ คน
- (๒) กรรมการ ๑ คน (ถ้าตั้งมากกว่า ๓ คน จะมีกรรมการเพิ่ม)
- (๓) กรรมการและเลขานุการ ๑ คน
- (๔) ผู้ช่วยเลขานุการ ๑ คน (ถ้ามี) แต่งตั้งจากพนักงานจ้าง/ลูกจ้างที่จบปริญญาทางกฎหมาย หรือได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือเคยเป็นผู้ช่วยเลขานุการกรรมการสอบสวนมาแล้วอย่างน้อย ๑ ครั้ง (ไม่มีหน้าที่ลงความเห็น)

๓๖. คุณสมบัติคณะกรรมการสอบสวน

- (๑) แต่งตั้งจากข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นนั้น
- (๒) กรณีจำเป็นหรือเพื่อความยุติธรรมจะแต่งตั้งจากข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนโดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดก็ได้
(ห้ามแต่งตั้งจากข้าราชการฝ่ายทหาร)
- (๓) ประธานกรรมการต้องมีตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา (ดูตารางตามข้อ ๓๗)
- (๔) กรรมการอย่างน้อย ๑ คน ต้อง
 - ๑) เป็นนิติกร
 - ๒) จบปริญญาทางกฎหมาย
 - ๓) ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย
 - ๔) เคยเป็นกรรมการสอบสวนมาแล้วอย่างน้อย ๑ ครั้ง

๓๗. ตำแหน่งระดับประธานกรรมการ สอบสวน (ข้อ ๔๙ ว.๑)

- หลักการ**
๑. ประธานกรรมการสอบสวน ต้องมีทั้งตำแหน่งและระดับ
ไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา
 ๒. ห้ามตั้งผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเป็นประธานกรรมการสอบสวน
ผู้บังคับบัญชา แต่เป็นกรรมการหรือเลขานุการได้
 ๓. ตำแหน่งระดับ ตามตาราง

ตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน

(มท ๐๘๐๙.๕/ว.๒๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑)

ตำแหน่งระดับผู้ถูกกล่าวหา	ตำแหน่งระดับประธาน
๑. บริหารสูง (ปลัด)	๑. บริหารสูง (ปลัด)
	๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ
๒. บริหารสูง (รองปลัด)	๑. บริหารสูง (รองปลัด) ขึ้นไป
	๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ
๓. บริหารกลาง (ปลัด)	๑. บริหารกลาง (ปลัด)
	๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ
๔. บริหารกลาง (รองปลัด)	๑. บริหารกลาง (รองปลัด) ขึ้นไป
	๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ

ตำแหน่งระดับประธาน (ต่อ)

ตำแหน่งระดับผู้ถูกกล่าวหา

๕. บริหารกลาง (รองปลัด)

๖. บริหารต้น (ปลัด)

๗. อำนวยการต้น

๘. บริหารกลาง (ปลัด)

๙. ตำแหน่งอื่น ๆ

ตำแหน่งระดับประธาน

๑. บริหารกลาง (รองปลัด) ขึ้นไป

๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ

๑. บริหารต้น (ปลัด) ขึ้นไป

๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ

๑. อำนวยการต้น ขึ้นไป

๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ

๑. บริหารกลาง (ปลัด)

๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ

๑. ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๒. ข้าราชการพลเรือนสามัญ

๓๘. การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งกรรมการ (ข้อ ๕๑)

๑. แจ้งผู้ถูกกล่าวหา (ตามลำดับ)

(๑) มอบสำเนาคำสั่งให้ลงชื่อวันที่รับทราบ (นับวันคัดค้าน)

(๒) กรณีไม่ยอมรับ ให้ทำบันทึกมีพยาน ถือว่าทราบวันนั้น

(๓) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน (พ้น ๑๕ วันถือว่ารับทราบ)

๒. แจ้งกรรมการสอบสวน

(๑) ส่งสำเนาคำสั่งให้กรรมการสอบสวน

(๒) ส่งเอกสารต่อไปน้ให้ประธาน

๑) สำเนาคำสั่ง

๒) หลักฐานการรับทราบของผู้ถูกกล่าวหา

๓) เอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา

๔) ประธานลงลายมือชื่อรับทราบเป็นหลักฐานในสำนวน

(เริ่มนับระยะเวลาการสอบสวน)

๓๙. สถานะของกรรมการสอบสวน

ไม่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

๔๐. หน้าที่กรรมการสอบสวน (ข้อ ๒๗)

๑. เรียกส่วนราชการ หน่วยงานเอกชน ชี้แจง ส่งเอกสาร หรือส่งบุคคลให้มาชี้แจงในเรื่องที่สอบสวน
๒. เรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลใด ชี้แจง ส่งเอกสารหลักฐานในเรื่องที่สอบสวน

๔๑. หน้าที่ประธานกรรมการสอบสวน

๑. เรียกประชุมเพื่อวางแผนทางการสอบสวน (ครั้งแรก)
๒. เรียกประชุมตามปกติ กำกับดูแลการประชุม

๔๒. เหตุแห่งการคัดค้าน (ข้อ ๕๔)

๑. รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา
๒. มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
๓. มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา
๔. เป็นผู้กล่าวหา หรือคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา
๕. เหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

๔๓. วิธีการคัดค้าน (ข้อ ๕๕)

๑. ผู้ถูกตั้งกรรมการสอบสวน (หรือกรรมการคัดค้านตัวเอง)
ให้ทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุแห่งการคัดค้าน
ว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและยุติธรรมอย่างไร
๒. ยื่นต่อนายก อบปท. ผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน
๓. ภายใน ๗ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง หรือวันทราบเหตุ
คัดค้าน
๔. กรณีคัดค้านกรรมการที่ ก.จังหวัดเลือก ต้องดำเนินการ
เช่นเดียวกัน

๔๔. การสั่งคำคัดค้าน (ข้อ ๕๔ ว.๔) กรณีนายกฯ ตั้งกรรมการเอง

๑. ให้นายกฯ ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านให้ประธานกรรมการทราบ
๒. ให้นายกฯ พิจารณาสั่งการภายใน ๑๕ วัน ดังนี้
 - (๑) เห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุควรรับฟัง ให้ยกคำคัดค้าน
 - (๒) เห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุควรรับฟังได้ สั่งให้ผู้ถูกคัดค้าน
พ้นจากกรรมการสอบสวน
๓. แจ้งผู้คัดค้านทราบ และส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวน

ให้นายกฯ ไม่สั่งการใดๆ ภายใน ๑๕ วัน

- ให้ถือว่าผู้ถูกคัดค้าน พ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน
- ให้เลขานุการรายงานนายกฯ เพื่อเปลี่ยนตัวกรรมการสอบสวน

๔๕. การสั่งคำคัดค้าน (ข้อ ๕๔ ว.๖) กรณี ก.จังหวัดเลือกกรรมการ

๑. ให้นายกฯ ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านให้ประธานกรรมการทราบ
๒. ให้นายกฯ ส่งต่อไปยัง ก.จังหวัด ภายใน ๗ วัน นับแต่รับเรื่อง
๓. ให้ ก.จังหวัดพิจารณาโดยเร็ว แต่ไม่เกิน ๓๐ วันนับแต่รับเรื่อง
๔. แจ้งผู้คัดค้านทราบ และส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวน

ถ้า ก.จังหวัดไม่พิจารณา ภายใน ๓๐ วัน

- ให้ถือว่าผู้ถูกคัดค้าน พ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน
- ให้ ก.จังหวัดเลือกกรรมการคนใหม่แทนผู้นั้น

๔๖. ผลอันเกิดจากคำคัดค้าน (ข้อ ๕๔ ว.๗) ทั้งสองกรณี

๑. ให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านหยุดปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราว
๒. รอจนกว่านายกฯ หรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี จะพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลให้ทราบ
๓. การยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด
๔. การพ้นจากการเป็นกรรมการ ไม่กระทบการถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว
๕. หากกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้านเหลือไม่ถึงกึ่งหนึ่ง กรรมการนั้นไม่อาจประชุมตามปกติได้ ต้องรอจนกว่าจะครบองค์ประชุม
๖. ถ้ากรรมการที่ไม่ถูกคัดค้านเหลือนับองค์ประชุมได้ ให้สอบสวนต่อไป

๔๗. การแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา (สว.๒) (ข้อ ๖๐)

๑. เมื่อประธานลงชื่อรับทราบคำสั่ง ต้องประชุมครั้งแรกเพื่อ
วางแผนทางการสอบสวน
๒. หลังจากนั้น ให้เรียกผู้ถูกกล่าวหา มาแจ้งและอธิบายข้อ
กล่าวหา (สว.๒) โดยแจ้งว่า
 - (๑) เขาได้กระทำการใด
 - (๒) ทำเมื่อใด
 - (๓) ทำอย่างไร
๓. แจ้งสิทธิการนำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้าฟัง
๔. ถามผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดหรือไม่ อย่างไร
๕. หากผู้ถูกกล่าวหาแต่ไม่ยอมรับทราบ ให้บันทึกลงวันที่/
สถานที่ โดยลงชื่อผู้แจ้งและพยาน ถือว่าทราบในวันนั้น
๖. ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบ ให้ส่ง สว.๒ ทางไปรษณีย์

๔๘. ผลการแจ้ง สว.๒

๑. ถ้ารับสารภาพ
 - (๑) ให้แจ้งว่าผิดกรณีใด
 - (๒) หากยืนยัน ให้บันทึกถ้อยคำ (ลงชื่อ) รับสารภาพไว้
 - (๓) ทำรายงานการสอบสวนเสนอนายกฯ (สว.๖) (ไม่ต้อง
ทำ สว.๓/สว.๕) ถ้าต้องการทราบละเอียดสอบต่อได้)
๒. ถ้าไม่รับสารภาพ
ให้รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อ แจ้งสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) ต่อไป

๔๙. การแจ้งสรุปพยานหลักฐาน

ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓)(ข้อ ๖๑)

เมื่อประชุมพิจารณาพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) แล้ว
ให้กรรมการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. มีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบ
๒. แจ้งข้อกล่าวหา (ว่าผิดกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนฯ)
๓. แจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (๒ ฉบับ)
(โดยระบุวัน เวลา สถานที่ การกระทำ)
๔. ถามว่าจะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือจะให้ถ้อยคำ
 - (๑) ถ้ายื่นคำชี้แจง ให้ยื่นอย่างช้าไม่เกิน ๑๕ วัน
 - (๒) ถ้าให้ถ้อยคำ ให้นัดโดยเร็ว
๕. ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างพยานแล้วให้กรรมการเรียกมาก็ได้

๖. หากผู้ถูกกล่าวหาแต่ไม่ยอมรับทราบ หรือไม่มารับทราบ
ให้บันทึกลงวันที่/สถานที่ โดยลงชื่อผู้แจ้งและพยาน ให้
ถือว่ารับทราบในวันแจ้งนั้น

๗. กรณีไม่อาจแจ้งได้โดยตรง หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูก
กล่าวหาไม่มารับทราบ ให้ส่ง สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
ตอบรับไปที่ที่อยู่ตามหลักฐานของราชการหรือสถานที่ติด
ต่อกับผู้ถูกกล่าวหาให้ไว้ (กรณีนี้ทำ ๓ ฉบับ) เมื่อส่งพ้น
๑๕ วัน ถือว่ารับทราบแล้ว

๘. แม้จะไม่ได้รับ สว.๓ คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจง หรือผู้ถูก
กล่าวหาไม่มาตามนัด ให้ถือว่ารับทราบแล้วและไม่ประสงค์
จะแก้ข้อกล่าวหา กรรมการจะหยุดการสอบสวน หรือสอบ
ต่อเพื่อทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้
๙. ก่อนเสนอสำนวนฯ ต้องให้โอกาสชี้แจงตามขอ ถ้ามีเหตุผล
อันสมควร

๕๐. การรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม

๑. ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกฯ ถ้ากรรมการเห็น
จำเป็น หากเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
๒. ให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงนำสืบแก้ไขเฉพาะที่เพิ่มเติมนั้นด้วย
๓. ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงไว้แล้วมีสิทธิเพิ่มเติมก่อนสอบแล้วเสร็จ
๔. ระหว่างนายกฯ พิจารณา ผู้ถูกกล่าวหายังสามารถชี้แจง
ต่อนายกฯ ได้ และให้รวมไว้ในสำนวน
๕. กรณีนายกฯ จะให้สอบสวนเพิ่มเติม ต้องกำหนดประเด็น
ไปให้กรรมการคณะเดิมสอบ หากคณะเดิมสอบไม่ได้หรือ
เห็นว่าจำเป็น จะตั้งใหม่ก็ได้ การสอบไม่ต้องทำความเข้าใจ

๖. อนุวินัย/ก.จังหวัด จะให้สอบเพิ่มเติมต้องกำหนดประเด็น
หรือข้อสำคัญส่งไปให้คณะเดิมสอบ
๗. กรณีพยานอยู่ต่างท้องที่ ให้อนุวินัย/ก.จังหวัด กำหนด
ประเด็นหรือข้อสำคัญส่งไปให้หัวหน้าส่วนราชการสอบ
แทน เรียกว่า “คณะทำการสอบสวน” มีสถานะเช่นเดียวกับ
กรรมการสอบสวนทุกประการ
๘. การแต่งตั้ง “คณะทำการสอบสวน” ดำเนินการเหมือนกับการ
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๕๑. การดำเนินการระหว่างสอบสวน

๑. ถูกตั้งกรรมการสอบสวน (วินัยร้ายแรง) ถูกฟ้องคดีอาญา

(เว้นประมาท/ลหุโทษ) นายกฯ อาจ

(๑) สั่งพักราชการ (ตำแหน่งไม่ว่าง)

(๒) สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน (ตำแหน่งว่าง)

๒. การสั่งต้องมีเหตุ ดังนี้ (ข้อ ๑๔ มาตรฐานให้ออก)

(๑) ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา

โดยอัยการไม่รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และนายกฯ เห็นว่าอยู่จะเกิดความเสียหาย

(๒) ผู้นั้นมีพฤติการณ์จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวน

พิจารณา หรือจะก่อความไม่สงบขึ้น

(๓) ผู้นั้นอยู่ระหว่างถูกควบคุม ชัง จำคุกในคดีอาญาติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วันแล้ว

(๔) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผิดในเรื่องนั้น หรือถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผิดในเรื่องนั้น และนายกฯ เห็นว่าข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาชัดแล้วว่าผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๓. นายกฯ มีอำนาจสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน (ก. จังหวัดเห็นชอบ) เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้

๔. เมื่อสอบสวนพิจารณาแล้วเสร็จ ผู้นั้นไม่ได้ทำผิดหรือผิดแต่ไม่ถึงปลดออกไล่ออก หรือไม่มีเหตุอื่นที่จะให้ออกจากราชการ ก็ให้นายกฯ สั่งกลับในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกัน

๕. ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้มีสถานภาพเป็นข้าราชการตลอดเวลา

๖. เงินเดือน เงินอื่นและระยะเวลา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

๕๒. ผู้ที่โอนมาจากที่อื่น/ประเภทอื่น

๑. ให้ ฅบ.ดำเนินการทางวินัยตามมาตรฐานนี้

๒. ถ้าสืบสวนสอบสวนอยู่ก่อน ให้ดำเนินการจนเสร็จสิ้น

๓. ถ้าจะลงโทษ ให้ปรับบทตามกฎหมายเดิมนั้น

๕๓. คำว่า “การสอบสวนพิจารณา” ที่มีผลต่อการเลื่อนขั้นเงินเดือน/ระดับ

(ตั้งแต่ตั้งกรรมการสอบสวนถึงออกคำสั่งลงโทษวินัย)

๑. การสอบสวนพิจารณาของนายกา เมื่อแล้วเสร็จ เห็นว่า

(๑) ยุติเรื่อง/ภาคทัณฑ์ เลื่อนได้ทั้งสอง

(๒) ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน เลื่อนไม่ได้ ๑ รอบ

(๓) ปลดออก/ไล่ออก ห้ามเลื่อน

๒. การสอบสวนพิจารณาของศาล อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ เมื่อคดี

ถึงที่สุดพิพากษาว่า

(๑) ยกฟ้อง/ไม่มีความผิด เลื่อนได้ทั้งสอง

(๒) มีความผิด ห้ามเลื่อน

๕๔. คำว่า “ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนทางวินัย” ไม่มีผลต่อการ เลื่อนขั้นเงินเดือน/เลื่อนระดับ

นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นมา เลื่อนได้ทั้งขั้นเงินเดือนและระดับ

สำหรับตำแหน่งนักบริหารงานของเทศบาลในปัจจุบัน อาจมีปัญหาเรื่อง “เลื่อนระดับ” หากจะเลื่อนระดับต้องหารือเป็นกรณี ๆ ไป

หมายเหตุ การถูกฟ้องคดีต่อศาลไม่กระทบต่อการเลื่อนใด ๆ

๕๕.หน้าที่หลักของคณะกรรมการสอบสวน

๑. สอบสวนตามที่กฎหมายกำหนด
๒. แสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหา
๓. ดูแลให้เกิดความเป็นธรรมตลอดระยะเวลาสอบสวน
๔. รวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา
๕. จัดทำบันทึกประจำวันที่สอบสวนทุกครั้ง (ใช้เบิกเงินสมนาคุณ)
๖. จัดทำสารบาญสำนวนสอบสวน

๕๖. องค์ประชุมคณะกรรมการสอบสวน

องค์ประชุม ในการสอบสวน มี ๒ ประเภท คือ

๑. องค์ประชุมปกติ (ประชุมทั่วไป)

(๑) กรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) ถ้าประธานฯ ไม่อยู่ ให้เลือกผู้ทำหน้าที่แทน

๒. องค์ประชุมพิเศษ (ประชุมแจ้ง สว.๓ และ สว.๖)

(๑) กรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) ถ้าประธานฯ ไม่อยู่ ให้เลือกผู้ทำหน้าที่แทน

๓. การสอบสวนที่องค์ประชุมไม่ครบ เสียไปเฉพาะครั้งนั้น

การลงมติ

ให้ถือเสียงข้างมาก (หากเท่ากัน ประธานออกเสียงชี้ขาด)

๕๗. องค์ประชุมพิเศษ

(แจ้ง สว.๓ และทำ สว.๖)

๑. ประชุมพิจารณาพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหา

(แจ้ง สว.๓)

๒. ประชุมพิจารณาเพื่อลงมติ (ทำ สว.๖) ว่า ผู้ถูกกล่าวหา

(๑) ทำผิดวินัย หรือไม่ กรณีใด ข้อใด โทษสถานใด

(๒) หย่อนความสามารถ หรือไม่

(๓) มีมลทินหรือมัวหมอง หรือไม่

๕๘. ความหมายของแบบ สว.ต่าง ๆ

สว.๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

สว.๒ บันทึกแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา

สว.๓ บันทึกสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

สว.๔ บันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา

สว.๕ บันทึกถ้อยคำพยาน (ทุกฝ่าย)

สว.๖ รายงานการสอบสวน

๕๙. ประเภทของพยานหลักฐาน

๑. พยานวัตถุ

๒. พยานเอกสาร

๓. พยานบุคคล

๔. พยานผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ชำนาญการพิเศษ

๖๐. การสอบสวนกรณีมีคำพิพากษาถึง ที่สุดว่ากระทำผิดเกี่ยวกับเรื่องที่ กล่าวหา

๑. กรรมการเห็นว่าข้อเท็จจริงชัดแล้ว
๒. ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นสรุปพยานหลักฐานโดยไม่ต้อง
สอบใหม่
๓. แล้วแจ้ง สว.๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

๖๑. ผู้ถูกกล่าวหาขอโอนระหว่างถูกสอบสวน

๑. อ้างไม่ให้โอนไม่ได้ เนื่องจากไม่ชอบด้วยกฎหมาย
๒. กรรมการสอบสวนต้องสอบต่อไปจนเสร็จ
๓. เสนอสำนวนต่อนายกฯ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
๔. ส่งให้ ผบ.ใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา (โดยไม่ต้องมีความเห็น)
๕. ให้ ผบ.ใหม่ ตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนอีกครั้ง ก่อน
การพิจารณาสั่งการ

๖๒. ตั้งกรรมการสอบสวนในเรื่องเดิม

กรรมการสอบสวน พบว่า

๑. กระทำผิดเรื่องอื่นอีก

๒. พาดพิงข้าราชการผู้อื่น

ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. ประธานกรรมการสอบสวนรายงานนายกฯ

๒. นายกฯ สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่อีก ๑ ชุด

๓. กรรมการตามคำสั่งใหม่ จะเป็นชุดเดิม/ใหม่ก็ได้

๖๓. กรณีผู้ถูกพาดพิงสังกัดอื่น

๑. ให้กรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าผู้มีส่วนร่วมนั้น
กระทำความผิดหรือไม่

๒. ถ้าเห็นว่ามีส่วนร่วม ให้รายงานไปยังนายก ฯ โดยเร็ว

๓. นายกฯ ต้องส่งเรื่องนั้น (ถือว่าเป็นการขี้มุล) ไปยัง ผบ.ของ
ขรก.ผู้นั้น เพื่อดำเนินการทางวินัยทันที

(ไม่ต้องสอบข้อเท็จจริงใหม่)

๖๔. ประเด็นการสอบสวน

ประเด็น คือ จุดสำคัญที่จะต้องพิสูจน์หรือวินิจฉัย เป็นจุดที่ยังโต้เถียงกันอยู่ หรือยังไม่ได้ความกระจ่างชัด

ประเด็นการสอบสวน มี ๓ ลักษณะ

๑. ประเด็นข้อกล่าวหา
๒. ประเด็นที่ฝ่ายกล่าวหาอ้าง
๓. ประเด็นที่ฝ่ายถูกกล่าวหายกขึ้นอ้างหรือโต้แย้ง

๖๕. ประเด็นสำคัญที่ต้องพิสูจน์ในการ

ดำเนินการทางวินัย มี ๓ ด้าน

๑. ประเด็นเกี่ยวกับการกระทำในเรื่องที่กล่าวหา
ต้องพิสูจน์ให้ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา
(๑) ทำอะไร (๒) ทำที่ไหน (๓) ทำเมื่อไร
(๔) ทำอย่างไร (๕) เพราะเหตุใด
เพื่อใช้ในการวินิจฉัยว่าได้กระทำผิดวินัยหรือไม่

๒. ประเด็นเกี่ยวกับกรณีความผิด

ต้องพิสูจน์ว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดในกรณีใด เพื่อใช้ในการวินิจฉัย
ปรับบทลงโทษว่า ได้กระทำความผิดตามข้อใด

๓. ประเด็นเกี่ยวกับความร้ายแรงแห่งกรณี

ต้องพิสูจน์ว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์ร้ายแรง
เพียงใด หรือเสียหายแก่ทางราชการร้ายแรงเพียงใด เพื่อใช้ในการวินิจฉัยกำหนด
ระดับโทษหนัก/เบา ที่จะลงแก่ผู้ถูกกล่าวหา

๖๖. ประโยชน์ของการกำหนดประเด็น

๑. เป็นเครื่องนำทางให้การสอบสวนเป็นไปตามเรื่องที่กล่าวหา
๒. ทำให้การสอบสวนรอบคอบ รัดกุม รวดเร็วและได้ความจริง
๓. ทำให้ได้ข้อเท็จจริงโดยละเอียด ครบถ้วน
๔. ผู้ถูกกล่าวหาสามารถชี้แจงแสดงพยานหลักฐาน และแก้ข้อกล่าวหาได้โดยไม่หลงข้อต่อสู้

๖๗. หลักทั่วไปในการสอบสวน

/รวบรวมหลักฐาน

๑. ทำบันทึกการสอบสวนประจำวัน
๒. ห้ามบุคคลอื่นร่วมทำการสอบสวน
๓. บันทึกการได้มาของพยานหลักฐานอย่างไร ผู้ใด เมื่อใด
๔. พยานเอกสารให้ใช้ต้นฉบับ หากหาไม่ได้ให้รับรองสำเนา
๕. ต้นฉบับสูญหาย/ถูกทำลาย นำบุคคลมาสืบได้
๖. ห้ามล่อลวง ชู่เชิญ ให้สัญญาหรือกระทำการเพื่อจูงใจ

๗. การสอบให้เข้ามาทีละคน ห้ามผู้อื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้น
ทนายความ หรือที่ปรึกษา หรือบุคคลที่คณะกรรมการ
สอบสวนอนุญาต

๘. ในบันทึกถ้อยคำ ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการทุกคนต้องลงชื่อ

๙. บันทึกหลายหน้า กรรมการอย่างน้อย ๑ คนต้องลงชื่อด้วย

๑๐. การแก้ไขข้อความในบันทึกถ้อยคำ ให้ขีดทับแล้วตักเติม

โดยผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการอย่างน้อย ๑ คนลงชื่อกำกับ

๑๑. พยานมาแต่ไม่ให้หรือไม่มา ให้ตัดพยานและบันทึกเหตุไว้

๑๒. พยานล่าช้าหรือไม่สำคัญ งดสอบพยานได้ แต่ต้องบันทึก

๑๓. กรรมการสอบสวนต้องสอบให้หมดประเด็น หรือสอบให้สิ้น

กระแสความ

๖๘. ระยะเวลาการสอบสวน

๑. ให้ดูระยะเวลารวมทั้งหมด คือ ๑๒๐ วัน เป็นหลัก
๒. ขอย้ายต่อนายกฯ ได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๓๐ วัน
รวมเป็น ๑๘๐ วัน
๓. กรณีเกิน ๑๘๐ วัน ให้ประธานฯ รายงานนายกฯ ไปยัง
ก.จังหวัด เพื่อเร่งรัด
๔. ระยะเวลาการสอบสวน เป็นเพียงเงื่อนไขเวลาเร่งรัด มิใช่เงื่อนไข
เวลาบังคับ แต่ต้องกระทำโดยเร็ว เพราะหากล่าช้าอาจต้อง
รับผิดชอบตามกฎหมาย

๖๙. การนับระยะเวลา

- วันแรก - เวลาเริ่มต้น ให้นับตั้งแต่วันถัดจากวันแรก
- วันสุดท้าย - การขยายเวลา ให้นับต่อจากวันสุดท้าย ถ้าว้น
สุดท้ายเป็นวันหยุด ให้นับวันทำการแรกเป็นวัน
สุดท้าย

หมายเหตุ การนับระยะเวลาทางวินัย ให้นับวันถัดเป็น ๑

๗๐. ระยะเวลาทางวินัย (เงื่อนไขเวลา)

ปกติใช้คำว่า “ทันที/โดยเร็ว/โดยไม่ชักช้า/โดยพลัน”

หากมีเงื่อนไขเวลากำกับ จะแบ่งเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑. เงื่อนไขเวลาเร่งรัด เมื่อพ้นแล้วต้องรีบทำให้เสร็จ

- (๑) การตั้งกรรมการ/แจ้งคำสั่ง/แจ้งแบบต่าง ๆ
- (๒) การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
- (๓) การส่งสำนวนของนายกฯ/ก.จังหวัด
- (๔) การพิจารณาของอนุฯ/ก.จังหวัด

๒. เงื่อนไขเวลาบังคับ เมื่อพ้นแล้วทำต่อไม่ได้

- (๑) ตั้งกรรมการสอบเกิน ข้อ ๒๘ วัน ที่พ้นจากราชการ
- (๒) คัดค้านกรรมการสอบสวนเกิน ๗ วัน
- (๓) สั่งคำคัดค้านเกิน ๑๕ วัน กรณีนายกฯ ตั้งเอง
หรือเกิน ๓๐ วัน กรณี ก.จังหวัดเลือกกรรมการ

๗๑. สำนวนการสอบสวนที่เสนอต่อนายกฯ

ต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

- ๑. สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน
- ๒. วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐาน
- ๓. ความเห็นของกรรมการสอบสวน
- ๔. กรณีกรรมการผู้ใดเห็นแย้ง ให้บันทึกติดไว้ในสำนวน
- ๕. ให้ประธานฯ นำสำนวนเสนอต่อนายกฯ โดยตรง

(ห้ามเสนอตามลำดับขั้นปกติ เพราะเป็นความลับ)

- ๖. เมื่อได้เสนอสำนวนต่อนายกฯ แล้ว ถือว่าการสอบสวน
แล้วเสร็จ

๗๒. การพิจารณาสั่งการของนายกฯ

เมื่อนายกฯ ได้รับสำนวนการสอบสวนจากประธานฯ แล้ว ต้องดำเนินการ
ดังนี้

๑. ตรวจสอบความถูกต้องของสำนวน
๒. ต้องพิจารณาสั่งการภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับสำนวน
จากประธานกรรมการสอบสวน
๓. ตั้งกรรมการสอบวินัยไม่ร้ายแรง
 - (๑) กรรมการให้ยุติเรื่อง (ไม่ผิดวินัย)/นายกฯ เห็นด้วย ให้
สั่งยุติเรื่องเป็นหนังสือ/นายกฯ เห็นเป็นวินัยไม่ร้าย
แรง (ภาค/ตัด/ลด) ให้สั่งลงโทษตามที่นายกฯ เห็น
 - (๒) กรรมการเห็นเป็นวินัยไม่ร้ายแรง (ภาค/ตัด/ลด)
นายกฯ เห็นด้วย ให้สั่งลงโทษตามที่นายกฯ เห็น

(อาจต่างกันที่สถานโทษ)

- (๓) กรรมการ หรือนายกฯ แม้เพียงฝ่ายเดียวเห็นว่า
เป็นวินัยร้ายแรง ให้นายกฯ ออกคำสั่งตั้งกรรมการ
สอบวินัยร้ายแรงใหม่ (ถือว่าเป็นการเริ่มต้นใหม่ โดยจะ
ใช้สำนวนเดิมก็ได้)
๔. ตั้งกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรง
 - (๑) กรรมการให้ยุติเรื่อง (ไม่ผิดวินัย)/นายกฯ เห็นด้วย
ให้สั่งยุติเรื่องเป็นหนังสือ/นายกฯ เห็นเป็นวินัยไม่
ร้ายแรง (ภาค/ตัด/ลด) ให้สั่งลงโทษตามที่นายกฯ เห็น
 - (๒) กรรมการเห็นเป็นวินัยไม่ร้ายแรง (ภาค/ตัด/ลด)
นายกฯ เห็นด้วย ให้สั่งลงโทษตามที่นายกฯ เห็น
(อาจต่างกันที่สถานโทษ)

(๓) กรรมการ หรือนายกฯ แม้เพียงฝ่ายเดียวเห็นว่าเป็น
วินัยร้ายแรง ให้นายกฯ รายงานไป ก.จังหวัดก่อน เมื่อ
ก.จังหวัดมีมติ ให้ออกคำสั่งตามมตินั้น

๕. เมื่อมีการตั้งกรรมการสอบวินัย (ตั้งเรื่องกล่าวหา) แล้ว
ผลจะออกมาอย่างไรก็ตาม (แม้แต่ยุติเรื่อง) นายกฯ ต้องรายงานไป
ยัง ก.จังหวัดทุกสำนวนเพื่อพิจารณา ซึ่ง ก.จังหวัดอาจสั่งเป็นอย่างอื่นก็ได้
๖. นายกฯ ต้องแสดงความเห็นของตน โดยแสดงเป็นหนังสือทุกครั้ง ถ้า
เห็นแย้งให้แสดงเหตุผลด้วย

๗๓. ผลการสอบสวนเสียไป

๑. เสียไปทั้งหมด ถ้าคุณสมบัติคณะกรรมการไม่ถูกต้อง ให้
กลับไปตั้งกรรมการสอบสวนใหม่ ข้อ ๗๑
๒. เสียไปเฉพาะส่วน เช่น องค์ประชุมไม่ครบ สอบปากคำไม่
ถูกต้อง ให้ทำใหม่เฉพาะส่วน ข้อ ๗๒
๓. กรณีกรรมการสอบสวนไม่ได้แจ้ง สว.๓ นายกฯ ต้องสั่งให้
กลับไปแจ้งโดยเร็ว
๔. การสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ถ้าเป็นสาระสำคัญให้
นายกฯ สั่งกลับไปทำใหม่ ถ้าไม่ใช่สาระสำคัญ จะให้ทำใหม่
หรือไม่ก็ได้ เพราะเป็นดุลพินิจของนายกฯ

๗๔. การ “สอบยัน”

หมายถึง การสอบปากคำผู้ที่เคยให้ไว้แล้วต่อกรรมการชุดอื่น เช่น กรรมการสอบข้อเท็จจริง หรือ สตง. เป็นต้น

หาก “กรรมการสอบวินัย” จะนำถ้อยคำนั้นมาเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวน ต้องดำเนินการต่อไปนี้จะใช้ได้

๑. ประชุมกัน แล้วมีมติให้นำสำนวนนั้นมาใช้
๒. ในสำนวนสอบครั้งนั้น ได้สอบใครไว้บ้าง
๓. ให้เชิญเจ้าของถ้อยคำนั้นมาพบกรรมการสอบสวน
๔. กรรมการถามเขาว่า “จะยืนยันถ้อยคำเดิมที่ให้ไว้ต่อ...เมื่อ.....หรือไม่ ?

๕. ถ้าเขายืนยัน ให้ลงลายมือชื่อไว้
๖. ถ้อยคำพยานใด “สอบยัน” ไม่ได้ ไม่ให้นำมาใช้

๗๕. การลงโทษทางวินัย

๑. ทำผิดในเรื่องเดียว แต่ผิดวินัยหลายฐาน ให้ลงโทษในฐานที่มีบทลงโทษหนักที่สุดเพียงสถานเดียว
๒. โทษเกี่ยวกับเงินที่นายกา ลงได้ คือ ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่ง ๒ % หรือ ๔ % ๑-๒-๓ เดือน ลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่ง ๒ % หรือ ๔ % ก.จังหวัดเพิ่มโทษเกินอัตรานี้ไม่ได้
๓. ถูกลงโทษปลดออก ได้รับบำเหน็จฯ เสมือนลาออก
๔. การสั่งลงโทษต้องให้เหมาะสม ไม่พยาบาท อคติ ฯลฯ
๕. การสั่งลงโทษ ห้ามสั่งให้มีผลย้อนหลัง (ยกเว้นมีเหตุ)
๖. ผู้ที่เคยถูกลงโทษในเรื่องนั้นมาแล้ว ถ้าจะลงใหม่ให้หนัก

(๑) ยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมก่อน จึงลงโทษใหม่

(แนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด)

(๒) ใช้คำสั่งเพิ่มโทษ จากโทษเดิม (แนววินัย)

เหตุผลคือ ไม่ต้องการให้ลงโทษซ้ำในความผิดเดียวกัน

๗. กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษ ให้เท่าความคำสั่งเดิมด้วยทุกครั้ง

๘. แบบคำสั่งลงโทษ

(ลท.๑) ใช้ลงโทษภาคทัณฑ์

(ลท.๒) ใช้ลงโทษตัดเงินเดือน

(ลท.๓) ใช้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน

(ลท.๔) ใช้ลงโทษปลด/ไล่ออกจากราชการ

(ลท.๕) ใช้เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ/ยกโทษ (กรณีปกติ)

(ลท.๖) ใช้ยกโทษ/งดโทษ/ลดโทษ/เพิ่มโทษ (กรณีอุทธรณ์)

(ลท.๗) ใช้ยกโทษ/งดโทษ/ลดโทษ/เพิ่มโทษ แล้วให้กลับ

๗๖. การรายงานไปยัง ก.จังหวัด

มี ๒ ลักษณะ คือ

๑. รายงานเพื่อพิจารณา

(๑) กรณีนายกฯ ออกคำสั่งลงโทษไม่ร้ายแรงแล้ว

(๒) กรณีเป็นวินัยร้ายแรง นายกฯ ยังไม่ออกคำสั่ง

๒. รายงานเพื่อทราบ

(๑) กรณี ก.จังหวัดเปลี่ยนแปลงโทษของนายกฯ

(๒) กรณีออกคำสั่งร้ายแรงตามมติ

การพิจารณาของ ก.จังหวัด

๑. ก.จังหวัดต้องพิจารณารายงานให้แล้วเสร็จภายใน

๙๐ วัน นับแต่เลขานุการ ก.จังหวัดได้รับเรื่อง

๒. ก.จังหวัดต้องส่งเรื่องให้อนุวินัย ทำความเห็นเสนอโดยอาจมีมติในคราวเดียวให้เลขาฯ เป็นผู้ส่ง
๓. อนุวินัย/ก.จังหวัด พิจารณาไม่แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน ให้ขยายเวลาในรายงานการประชุม (อ้างเหตุผลประกอบ) ไม่เกิน ๒ ครั้ง ๆ ละ ไม่เกิน ๓๐ วัน
๔. ก.จังหวัด อาจมอบหมายเลขานุการกรรมการสอบสวนเป็นผู้นำเสนอสำนวนในการประชุมของอนุวินัย/ก.จังหวัดก็ได้ แต่ห้ามพิจารณาหรือแสดงความเห็น
๕. เรื่องที่ ก.จังหวัดมีมติแล้ว แต่นายกฯ ยังไม่ได้ออกคำสั่งตามมติ ให้ ก.จังหวัดส่งมติไปให้ ก.จังหวัดใหม่พิจารณาได้เลยโดยไม่ต้องนำเข้าอนุวินัยอีก

๗๗. การนั่งพิจารณาของ ก.จังหวัด

๑. ผู้ใดเคยพิจารณาเรื่องนั้นมาแล้ว ไม่อาจพิจารณาเรื่องนั้นได้อีก
๒. กรณีประธานฯ ไม่เข้า ให้เลือกกันทำหน้าที่ประธานฯ
๓. เพื่อความเป็นธรรม ก.จังหวัดพิจารณาได้ทุกทิศทาง

๗๘. การพิจารณารายงานวินัย

และมีอุทธรณ์

๑. อนุวินัยไม่ต้องพิจารณา
๒. สั่งเรื่องให้อนุอุทธรณ์พิจารณาฝ่ายเดียว เนื่องจากวินัยเป็นบททั่วไป อุทธรณ์เป็นบทเฉพาะ

๗๙. การดำเนินการของนายก อบท./

ก.จังหวัด

๑. หากดำเนินการขั้นตอนใดไม่ถูกต้อง หรือขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไป
๒. ก.กลาง อาจใช้มาตรา ๑๙ วรรคสอง สั่งให้แก้ไขในเวลาอันสมควร
๓. หากไม่แก้ไข หรือปล่อยไว้จะเกิดความเสียหาย ก.กลาง อาจสั่งยกเลิกเพิกถอนได้

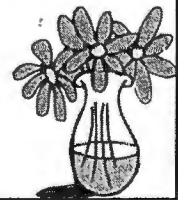
๘๐. เกี่ยวกับวินัย

๑. ผู้ขาดราชการในวันใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือหนีราชการวันใด วันนั้นไม่ต้องจ่ายเงินเดือนให้
๒. มติ ค.ร.ม., มติ ก.พ.เกี่ยวกับวินัย นำมาใช้กับพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วย เว้นแต่มีการกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ
๓. การไปเป็นพยานศาลหรือพนักงานสอบสวน จะถือว่าปฏิบัติราชการหรือไม่ต้องพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไป
๔. การให้ถ้อยคำกลับไปกลับมา ถือเป็นความผิดทางวินัย
๕. ถูกดำเนินคดีอาญา ต้องถูกดำเนินการทางวินัยด้วย
๖. ห้ามเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกกรณี
๗. สำนวนการสอบสวนทางวินัยต้องเก็บไว้ ๑๐ ปี
๘. เงินสมนาคุณคณะกรรมการสอบสวน ยังเป็น ๒๕๐/๓๐๐

๘๑. การล้างมลทินฯ

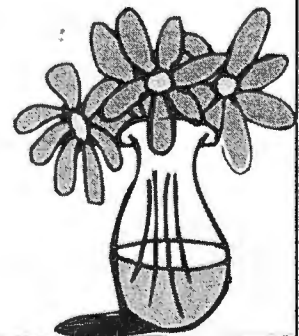
๑. เป็นกรณีที่ถูกลงโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธ.ค.๕๐ และได้รับโทษทั้งหมดหรือบางส่วนไปแล้ว
๒. หรือกรณีสอบสวนแล้ว นายกฯ ให้ยุติเรื่องหรืองดโทษ
๓. ถือว่าผู้นั้นได้รับการ “ล้างมลทิน” หรือ “ให้ระงับการพิจารณา”
๔. ผบ./สตง./ป.ป.ช./ป.ป.ท. หรือหน่วยงานใดส่งเรื่องมาให้ดำเนินการทางวินัย ไม่สามารถทำได้อีกต่อไป

๘๒. เหตุของการออกจากราชการ

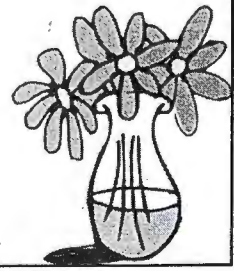
(๑) ตาย	(๒) เกษียณ
(๓) ลาออก	(๔) ถูกสั่งให้ออก
(๕) ถูกสั่งลงโทษปลด/ไล่ออก	

ตาย/เกษียณ ไม่ต้องทำเป็นคำสั่ง นอกนั้นทำเป็นคำสั่งและให้ ก.
จังหวัดเห็นชอบก่อน เว้นไปทหาร

๘๓. นายกา สั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จ เมื่อ

๑. เจ็บป่วย ทำงานไม่ได้สม่ำเสมอ
 ๒. สมัครไปทำงานตามประสงค์ของราชการ
 ๓. ขาดสัญชาติ เล่นการเมือง จิตฟั่นเฟือน ทุพพลภาพ
 ๔. ไม่เลื่อมใสประชาธิปไตย
 ๕. ปฏิบัติหน้าที่ไม่มีประสิทธิภาพ
- ทั้งนี้ ต้องส่งเรื่องให้อนุวินัยทำความเห็นเสนอ และ ก.จังหวัดเห็นชอบก่อน

๘๔. หย่อน/บกพร่อง/ประพฤติน่าไม่เหมาะสม

นายกา ตั้งกรรมการสอบสวน (เหมือนวินัย) แล้วสั่งให้ออกตามมติ ก. จังหวัด เพื่อรับบำเหน็จฯ ได้

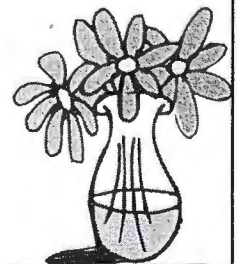
๘๕. สอบร้ายแรง ฟังลงโทษปลด/ไล่นไม่ได้

นายกา สั่งให้ออก เพราะมีมลทินหรือมัวหมอง เพื่อรับบำเหน็จฯ ได้

๘๖. คำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ประมาท/ลหุโทษ

นายกา สั่งให้ออก เพื่อรับบำเหน็จได้

๘๗. ก.จังหวัดอาจกำหนดประเด็นให้สอบ เพิ่มเติมได้

เมื่อพิจารณาเรื่องการให้ออกจากราชการทุกข้อ

๘๘. การสั่งพักราชการ/สั่งให้ออกไว้มาก่อน

ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ต่อไปนี้

๑. ถูกตั้งกรรมการสอบวินัยร้ายแรง และนายกาย เห็นว่า อยู่ต่อไปจะเสียหาย
๒. ถูกฟ้องคดีอาญาในหน้าที่ อัยการไม่รับเป็นทนายให้และนายกาย เห็นว่า อยู่ต่อไปจะเสียหาย

๓. ถูกตั้งกรรมการสอบวินัยร้ายแรง และมีพฤติการณ์เป็น

อุปสรรคการสอบสวน หรือจะก่อความไม่สงบ

๔. ถูกคุมขังติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วันแล้ว

๕. ถูกตั้งกรรมการสอบก่อนหรือหลังมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผิด

และนายกาย เห็นว่าเป็นวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกาย ขอความ

เห็นชอบจาก ก.จังหวัด สั่งพัก/ให้ออกไว้มาก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวน

พิจารณาได้

๘๙. การแจ้งคำสั่งพัก/ให้ออกไว้มาก่อน

๑. ต้องแจ้งให้เจ้าตัวทราบโดยพลัน

๒. แจ้งไม่ได้หรือไม่รับ ปิดไว้ที่ทำงาน

๓. แจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน (พ้น ๑๕ วัน ถือว่าทราบ)

๙๐. ระยะเวลาการสั่งพัก/สั่งให้ออกไว่ก่อน

๑. ตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา
๒. หากเจ้าตัวร้องทุกข์ ก.จังหวัดเห็นชอบ กลับก่อนได้

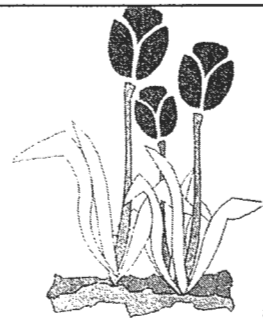
๙๑. การลาออกจากราชการ

๑. ต้องยื่นหนังสือลาออกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน
๒. ถ้ายื่นน้อยกว่า ๓๐ วัน ให้นายกฯ อนุญาตเป็นหนังสือ
๓. นายกฯ ยับยั้งเพื่อประโยชน์ราชการได้ ๙๐ วัน
๔. อ้างอุกตังกรรมการสอบวินัยแล้วไม่ให้ลาออก ไม่ได้
๕. ขอลอนหนังสือลาออกได้ทุกเมื่อ ถ้าการลานั้นยังไม่มีผล

๙๒. ผู้มีสิทธิอุทธรณ์

๑. ถูกลงโทษทางวินัย (๕ สถาน)
๒. ถูกสั่งให้ออกจากราชการ ด้วยเหตุ
 - (๑) ขาดคุณสมบัติ
 - (๒) เจ็บป่วยทำงานไม่ได้สม่ำเสมอ
 - (๓) ทำงานไม่มีประสิทธิภาพ
 - (๔) หย่อน/บกพร่อง/ประพฤติดนไม่เหมาะสม
 - (๕) ถูกตั้งวินัยร้ายแรง แต่ลงโทษไม่ได้ มีมลทิน
 - (๖) ถูกจำคุกเพราะประมาท/ลหุโทษ

๙๓. การยื่นอุทธรณ์

๑. ต้องยื่นต่อ ก.จังหวัด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่รู้
๒. การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาคำบังคับ
๓. ถ้าตายก่อนให้ทายาทยื่นอุทธรณ์แทนได้ โดยให้นำ พรบ.วิธีปฏิบัติฯ/ป.พ.พ.มาใช้โดยอนุโลม
๔. มอบหมายความอุทธรณ์แทนได้ ถ้าจำเป็น
๕. ก.จังหวัดต้องส่งเรื่องให้อนุทธรณ์ทำความเห็น (กรณีไม่กำหนดให้นำมาตรฐานวินัยมาใช้ด้วย)
๖. ก.จังหวัด (รวมอนุทธรณ์) ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จใน ๙๐ วันนับแต่วันที่เลขา ก.จังหวัดรับเรื่อง
๗. มติ ก.จังหวัดถือเป็นที่สุด

๙๔. อำนาจในการสอบเพิ่ม

ทั้งอนุทธรณ์/ก.จังหวัด มีอำนาจให้สอบเพิ่มได้เอง

๙๕. สิทธิของผู้จะอุทธรณ์

๑. ขอตรวจหรือคัดรายงานสอบสวน แต่ถ้อยคำบุคคลเป็นดุลพินิจของนายกฯว่าจะให้หรือไม่
๒. คัดค้านอนุทธรณ์/ก.จังหวัด ถ้ามีเหตุ

๙๖. หนังสืออุทธรณ์

๑. ทำถึงประธาน ก.จังหวัด
๒. ยื่นที่ศาลากลางจังหวัด/ผ่านนายกฯ (ส่ง ก.ใน ๗ วัน) /ทางไปรษณีย์

๙๗. อุตธรณ์รายใดมีปัญหาว่าจะรับได้หรือไม่

เป็นอำนาจดุลพินิจของ ก.จังหวัด เท่านั้น

๙๘. การออกจากราชการ ไม่ยุติการพิจารณา

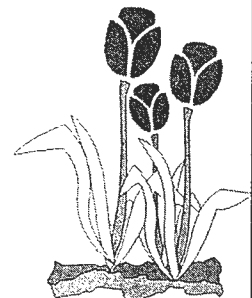
อนุอุตธรณ์/ก.จังหวัดต้องพิจารณาอุทธรณ์นั้นต่อไป

๙๙. ผู้มีสิทธิร้องทุกข์

ยกเว้นเหตุแห่งการอุทธรณ์ นอกนั้นใช้ร้องทุกข์ทั้งสิ้น ถ้าเห็นว่า

๑. ผบ.ปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้อง
๒. ผบ.ไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย
๓. ผบ.ทำให้ตนคับข้องใจ

๑๐๐. การยื่นหนังสือร้องทุกข์

๑. ต้องยื่นต่อ ก.จังหวัด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่รู้
๒. ถ้าตายก่อนให้ทายาทยื่นร้องทุกข์แทนได้ โดยให้นำ พรบ.วิธีปฏิบัติฯ/ป.พ.พ.มาใช้โดยอนุโลม
๓. มอบทนายความร้องทุกข์แทนได้ ถ้าจำเป็น
๔. ก.จังหวัดต้องส่งเรื่องให้อนุอรรถณ์ทำความเห็น (กรณีไม่กำหนดให้นำมาตรฐานวินัยมาใช้ด้วย)
๕. ก.จังหวัด (รวมอนุอรรถณ์) ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จใน ๙๐ วันนับแต่วันที่เลขา ก.จังหวัดรับเรื่อง
๖. สิ่งใดที่มีได้กำหนดไว้ให้นำเรื่องการอุทธรณ์มาใช้โดยอนุโลม

มือถือ ๐๘๑ ๑๗๔ ๓๗๘๔

๐๘๒ ๓๐๐ ๒๕๕๕

๐๘๐ ๕๒๖ ๔๕๘๘

E-Mail

: prawitp56@gmail.com

: prawitpruangkan@gmail.com

พร้อมรับ !!

การตรวจสอบ..อย่างชอบธรรม

ข้อเสนอแนะ !!

การนำไปปฏิบัติ ควรตรวจสอบ
กับกฎหมายฉบับเต็มเสียก่อน
ตามมาตราในวงเล็บ ()

เพราะการนำเสนอ
เป็นเพียงกรณีสืบค้นเท่านั้น

๑. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

๒. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

(ป.ป.ช.)

อำนาจหน้าที่ ป.ป.ช. ต่อหน่วยงาน/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามกฎหมายฉบับใหม่

- รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
- ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑
- มีผลใช้บังคับ เมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑
- มีทั้งสิ้น ๒๐๐ มาตรา แยกเป็น

๑. บททั่วไป (ม.๑-๘)
๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. (ม.๙-๔๕)
๓. การไต่สวน (ม.๔๖-๗๕)
๔. การดำเนินการกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและตำแหน่งเฉพาะ (ม.๗๖-๘๙)
๕. การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ม.๙๐-๑๐๑)
๖. การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ม.๑๐๒-๑๒๕)
๗. การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและส่วนรวม (ม.๑๒๖-๑๒๙)
๘. การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ม.๑๓๐-๑๓๗)
๙. ความร่วมมือกับต่างประเทศ (ม.๑๓๘-๑๔๐)
๑๐. สำนักงาน ป.ป.ช. (ม.๑๔๑-๑๖๑)
๑๑. กองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ม.๑๖๒-๑๖๖)
๑๒. บทกำหนดโทษ (ม.๑๖๗-๑๘๔)
๑๓. บทเฉพาะกาล (ม.๑๘๕-๒๐๐)

- สำคัญ
- เตรียมรับ..การตรวจสอบตามกฎหมาย
- ผลกระทบต่อองค์กร/เจ้าหน้าที่รัฐ

เจ้าพนักงานของรัฐ (ม.๔)

หมายถึง เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง (สส. สว. ครม.) ตุลาการศาล
รัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระ กรรมการ ป.ป.ช.

เจ้าหน้าที่รัฐ

หมายถึง

- ผู้มีตำแหน่ง/เงินเดือนประจำ/
ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ/
กรรมการ/อนุกรรมการ/ผู้บริหารท้องถิ่น/
สมาชิกสภาท้องถิ่น/กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/
ข้าราชการทุกประเภท พนักงานจ้าง ลูกจ้าง
เป็นต้น

นิยามศัพท์

๑. “ผู้ถูกกล่าวหา” หมายถึง ผู้ถูกกรรมการ ป.ป.ช.มีมติให้
ไต่สวน ทั้งฐานะตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน
๒. “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง เลขาธิการ และ
เจ้าหน้าที่ รวมถึงผู้ช่วยราชการใน ป.ป.ช.
๓. “ไต่สวน” หมายถึง การแสวงหา การรวบรวม และ
ประการอื่นใด เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

๔. “ทุจريتต่อหน้าที่” หมายถึง

- (๑) ปฏิบัติหรือละเว้นในหน้าที่
- (๒) ปฏิบัติหรือละเว้นทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีหน้าที่
- (๓) ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่
- เพื่อแสวงประโยชน์ที่มิควรได้สำหรับตนเองหรือผู้อื่น
- (๔) กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่
- (๕) กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

๕. “ร่ำรวยผิดปกติ” หมายถึง

- (๑) มีทรัพย์สินมากผิดปกติ
- (๒) มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ
- (๓) มีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ
- (๔) ได้ทรัพย์สินโดยอ้างกฎหมายมิได้ จากการทำหน้าที่
- (๕) มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ จากการเปรียบเทียบ
- บัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

๖. ถ้าผู้ถูกกล่าวหา/จำเลยหลบหนี ในระหว่างนั้น
มิให้นับเวลาหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ (ม.๗)
๗. การใช้อำนาจของ ป.ป.ช.ต้องสุจริต เทียบธรรม กล่าวหาญ
ปราศจากอคติ (ม.๒๕)

๘. คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีหน้าที่ และอำนาจ ดังนี้ (ม.๒๘)

...

- (๒) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- ๑) ร่ำรวยผิดปกติ
 - ๒) กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่
 - ๓) กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
 - ๔) กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

๙. ให้รวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่น ซึ่ง (ม.๓๐ ว.๑)

- (๑) เป็นตัวการ
- (๒) ผู้ใช้
- (๓) ผู้สนับสนุน
- (๔) ผู้ให้
- (๕) ผู้ขอให้
- (๖) รับว่าจะให้
- (๗) นิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินฯ (ของผู้ถูกกล่าวหา)
เพื่อจูงใจให้กระทำ ไม่กระทำ หรือประวิงเวลาโดยมิชอบ

๑๐. ให้ใช้บังคับกับกรรมเดียวแต่ผิดกฎหมายหลายบท และใน
บทหนึ่งจะต้องดำเนินการตามอำนาจของ ป.ป.ช.ด้วย (ม.๓๐ ว.
๒)

๑๑. คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีหน้าที่และอำนาจ (ม.๓๒ ว.๑)

...

(๒) จัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อ
ป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งภาครัฐและ
เอกชนอย่างเข้มงวด

๑๒. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. (ม.๓๓)

...

(๓) ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนเข้าใจถึงอันตรายของการทุจริตและระบบอุปถัมภ์ เพื่อให้เกิดการต่อต้านอย่างกว้างขวาง (ม.๓๓)

๑๓. ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีอำนาจ (ม.๓๔)

(๑) มีคำสั่งให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ มาให้ถ้อยคำหรือส่งมอบเอกสาร

(๒) ให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ส่งบัญชี มอบเอกสาร

(๓) ขอศาลออกหมายค้น

(๔) มีคำสั่งให้หน่วยราชการ เอกชน ชี้แจง อำนวยความสะดวก ให้การช่วยเหลือ ...

๑๔. คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีเหตุอันควรสงสัยว่า (ม.๓๕)

(๑) การดำเนินการของหน่วยงานรัฐอาจนำไปสู่การ
ทุจริต

(๒) ส่อว่าอาจมีการทุจริต

- ให้ตรวจสอบโดยเร็ว
- ถ้าผลออกมาว่ามีเหตุอันควรระมัดระวัง
- อาจมีมติ ๒ ใน ๓ มีหนังสือแจ้งหน่วยงานรัฐ/

กรม.พร้อมข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข

๑๕. ป.ป.ช.ทุกตำแหน่ง

(๑) จะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่
มิได้ (ม.๓๖ ว.๑)

(๒) การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดให้สาธารณชนทราบ ต้องอยู่
ภายใต้หลักเกณฑ์ ป.ป.ช. (ม.๓๖ ว.๒)

(๓) ห้ามเปิดเผย เผยแพร่

๑) ข้อมูลรายงาน

๒) จำนวนการตรวจสอบ

๓) การสอบสวน/ไต่สวน/ไต่สวนเบื้องต้น อยู่ระหว่าง

พิจารณา จนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช.จะมีมติ เว้นแต่เพื่อประโยชน์ใน
การไต่สวน โดยให้ถือว่าเป็นความลับของทางราชการ (ม.๓๖ ว.๓)

๑๖. กรณีมีการเปิดเผยข้อมูล (ม.๓๗)

- (๑) ให้เลขา ป.ป.ช.หาตัวผู้เปิดเผยโดยเร็ว
- (๒) เมื่อพบให้ดำเนินการทางวินัย
- (๓) หากจงใจเปิดเผยให้ถือว่าผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- (๔) หากเลขา ป.ป.ช.ไม่ดำเนินการถือว่าบกพร่อง
- (๕) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการตามควรแก่

กรณี

๑๗. ถ้าเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงิน ให้คณะกรรมการ
ป.ป.ช.ขอข้อมูลจาก ป.ป.ง.ได้ (ม.๓๘)

๑๘. ระหว่างการไต่สวน หรือเมื่อ ป.ป.ช.ชี้มูลและมีโทษ
ทางอาญา หากเชื่อว่าจะหลบหนี ขอให้ศาลออกหมายจับได้ (ม.
๓๙)

๑๙. ป.ป.ช.ทุกตำแหน่งถูกดำเนินคดีทุกประเภทที่เกิดจาก
การปฏิบัติหน้าที่ ทั้งที่อยู่และออกไปแล้ว ให้สำนักงาน ป.ป.ช.
ช่วยเหลือทางคดี ตามหลักเกณฑ์ ป.ป.ช. (ม.๔๑)

๒๐. การไต่สวน/ไต่สวนเบื้องต้น ต้องให้ได้ความจริง ทั้งที่เป็นคุณและโทษ (ม.๔๖ ว.๑)

๒๑. ผู้ถูกกล่าวหาส่งพยานหลักฐาน ป.ป.ช.จะไม่รับเพราะล่วงเลยเวลาหรือผิดขั้นตอนมิได้ เว้นแต่

(๑) ชี้มูลแล้ว

(๒) ผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิง หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต

ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ให้เรียกเอกสารที่เกี่ยวข้อง ป.ป.ช.ต้องให้ (ม.๔๖ว.๓)

๒๒. คณะกรรมการ/เลขา ป.ป.ช. ต้องควบคุม/กวดขันพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้แล้วเสร็จในกำหนด ผู้ใดละเลย/ไม่แล้วเสร็จ ต้องถูกดำเนินการทางวินัย (ม.๔๗)

๒๓. เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่ว่าช่องทางใดซึ่งอยู่ในหน้าที่

(๑) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ดำเนินการโดยพลัน

(๒) กรณีต้องไต่สวน ให้มีความเห็น/วินิจฉัยภายใน ๒

ปี หากจำเป็นขยายได้ แต่ไม่เกิน ๓ ปี (ม.๔๘)

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ไต่สวนและพิจารณาต่อไปแม้จะขาดอายุความ แต่ให้ลงโทษผู้เกี่ยวข้องที่ทำให้ขาดอายุความ (ม.๔๘ ว.๕)

๒๔. ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ให้เลขา ป.ป.ช./ผู้รับมอบ
ตรวจสอบเบื้องต้น ตามหลักเกณฑ์ ป.ป.ช.พบว่า

(๑) ข้อมูลรายละเอียดไม่เพียงพอ

(๒) ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่

(๓) เป็นเรื่องต้องห้ามรับไว้พิจารณา

ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช.ไม่รับเรื่อง

แล้วมีหนังสือแจ้งให้ผู้กล่าวหาทราบ (กรณีร้องเรียน)

(ม.๔๙)

หากผู้กล่าวหาไม่เห็นด้วย อาจมีหนังสือขอให้ทบทวน
ภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับแจ้ง (ม.๔๙ ว.๒)

๒๕. การไต่สวนเบื้องต้น ต้องเสนอรายงานต่อคณะกรรมการ
ป.ป.ช.ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่รับมอบ (ม.๕๐ ว.๓)

๒๖. หากขาดอายุความ ให้สังยุตติคดีอาญา และถ้าเกิดจาก
ความผิด จงใจละเลย ประมาทเลินเล่อของผู้ใด คณะกรรมการ
ป.ป.ช.ต้องลงโทษผู้นั้นโดยเร็ว (ม.๕๐ ว.๕)

๒๗. คณะกรรมการ ป.ป.ช.ต้องมีมติว่ามีมูลหรือไม่ใน ๖๐
วัน นับแต่วันประธานเสนอต่อที่ประชุมใน ๓๐ วันนับแต่รับ
สำนวน (ม.๕๒ ว.๒)

๒๘. ห้ามรับ/ยกเรื่องลักษณะต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา

(๑) เรื่องที่ ป.ป.ช.วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดไปแล้ว เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแห่งคดี...

(๓) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย เว้นแต่ร่ำรวยผิดปกติ (ม.๕๔)

๒๙. ห้ามรับ/ยกเรื่องต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา เว้นแต่ชัดแจ้งและก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๑) เกิน ๑๐ ปี นับแต่เกิดเหตุจนถึงกล่าวหา...

(๓) พ้นจากเจ้าหน้าที่ของรัฐเกิน ๕ ปี หากตั้งเรื่องไว้ก่อนพ้น ดำเนินการต่อไปได้ (ม.๕๕)

๓๐. การเคยสอบสวนหรือพิจารณาในฐานะกรรมการ กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน พนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่เป็นเหตุคัดค้าน (ม.๕๖)

การคัดค้านให้ยื่นภายใน ๓๐ วันนับแต่วันปรากฏเหตุ

๓๑. ระหว่างไต่สวน ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง/พ้นจากราชการ (นอกจากตาย) ให้ ป.ป.ช.ไต่สวนเพื่อดำเนินคดีอาญา วินัย หรือให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินได้ (ม.๕๗)

แม้ตายก็ยังสามารถไต่สวนร่ำรวยผิดปกติได้

๓๒. ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้สำนักงาน ป.ป.ช.แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว แต่ไม่เกิน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ ป.ป.ช.มีมติ (ม.๕๘)

๓๓. คำกล่าวหาให้ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ช. โดย (อย่างใดอย่างหนึ่ง)

(๑) ให้กล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่ง

(๒) พ้นไปแล้วไม่เกิน ๕ ปี

(๓) แต่ไม่ตัดสิทธิ ป.ป.ช.ที่จะยกขึ้นได้ภายใน ๑๐ ปี

ป.ป.ช.มีอำนาจดำเนินการกับตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุนในเรื่องนั้นได้ด้วย ไม่ว่าจะพ้นหรือไม่ก็ตาม (ม.๕๙)

๓๔. ผู้กล่าวหา

(๑) จะเป็นผู้เสียหายหรือไม่ก็ได้

(๒) จะกล่าวหาด้วยวาจาหรือหนังสือก็ได้

(๓) จะส่งด้วยวิธีใดก็ได้ (ม.๖๐)

๓๕. มีผู้ร้องทุกข์/กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนด้วยเรื่องที่อยู่ในอำนาจของ ป.ป.ช. ให้พนักงานสอบสวน

(๑) แสวงหาข้อเท็จจริง

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้น

(๓) ส่งให้ ป.ป.ช.ภายใน ๓๐ วันนับแต่รับเรื่อง

(ม.๖๑)

๓๖. กรณีมีเหตุต้องขอหมายศาลจับกุมบุคคลโดยพนักงานสอบสวนหรือฝ่ายปกครอง ให้ส่งตัวผู้ถูกจับกุมพร้อมบันทึกการจับมายังพนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช.ภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึง ไม่ให้นับเวลาเดินทางรวม หากไม่จำเป็นต้องควบคุมตัวไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช.อาจปล่อยตัวโดยมีหลักประกันหรือไม่ก็ได้ (ม.๖๑ ว.๔-๕)

๓๗. กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งตั้งแต่อำนวยการระดับสูงหรือเทียบเท่าลงมา หรือผิดไม่ร้ายแรง ป.ป.ช.จะมอบให้ ป.ป.ท.ดำเนินการแทนก็ได้ (ม.๖๒)

๓๘. กรณีเห็นเป็นเรื่องไม่ร้ายแรง หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช.จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แล้วรายงานให้ทราบก็ได้ (ม.๖๔-๖๕)

๓๙. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๑) ไม่เห็นด้วยกับรายงาน

(๒) เห็นว่าผู้ถูกร้องอาจไม่ได้รับความเป็นธรรม

(๓) เห็นว่าการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรม
ให้มีอำนาจ

(๑) สั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง

(๒) เรียกสำนวนมาดำเนินการได้ (ม.๖๖)

๔๐. การไต่สวน/ไต่สวนเบื้องต้น

(๑) ต้องไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญหรือ
กฎหมาย

(๒) ต้องไม่กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการ

๑) ให้คำมั่นสัญญา

๒) ชูเชิญ

๓) หลอกลวง

๔) ทรมาน

๕) ใช้กำลังบังคับ

๖) กระทำการมิชอบด้วยประการใด ๆ ให้ให้

ถ้อยคำ (ม.๖๗)

๔๑. กรณีมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่า จะมีการโอน ยักย้าย แปร
สภาพ หรือชุกซ่อนทรัพย์สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีอำนาจสั่งยึด
หรืออายัดทรัพย์สินนั้นได้ (ม.๖๙)

๔๒. การไต่สวน/ไต่สวนเบื้องต้น หากเห็นว่า

(๑) มีพยานหลักฐานเพียงพอ

(๒) ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษรและ
กำหนดเวลาให้ชี้แจง (ม.๗๐)

๔๓. ถ้าผู้ถูกกล่าวหา มีหลักฐานแสดงว่า

(๑) ตนไม่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

(๒) ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหา

๑) ชี้แจงข้อกล่าวหา

๒) แสดงพยานหลักฐาน

๓) นำพยานบุคคลมาประกอบ

ในเวลาที่กำหนด แต่ต้องยื่นคำร้องก่อนฟ้องคดี

(ม.๗๑)

๔๔. การแจ้งข้อกล่าวหา

(๑) ให้แจ้งพร้อมมอบบันทึกสรุปสาระสำคัญ

(๒) สาระสำคัญต้องมีรายละเอียดเพียงพอ (ไม่เปิดเผยผู้กล่าวหา พยาน เว้นแต่จำเป็นเพื่อให้เข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี)

(๓) ให้แจ้งสิทธินำทนายความ หรือผู้ไว้วางใจไม่เกิน ๓ คนเข้าฟัง

(๔) ให้ผู้ถูกกล่าวหาลงชื่อรับทราบ (ม.๗๒-๗๓)

๔๕. เมื่อได้สวนเสร็จแล้ว ให้เสนอสำนวนต่อประธาน
กรรมการ ป.ป.ช.เพื่อเข้าที่ประชุมไม่ช้ากว่า ๓๐ วันนับแต่รับ
สำนวน เพื่อให้มีมติโดยเร็ว เว้นแต่มีการนัดหมายอยู่แล้ว

การพิจารณาสำนวนต้องตามลำดับที่ได้รับสำนวน แต่
หากคณะกรรมการ ป.ป.ช.เห็นว่าเรื่องใดกระทบประโยชน์ของรัฐ
หรือประชาชนอย่างร้ายแรง จะพิจารณาก่อนก็ได้ (ม.๗๕)

๔๖. เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช.ว่า

(๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑) จัดทำโครงการ

๒) อนุมัติ

๓) จัดสรรงบประมาณ

(๒) โดยรู้ว่า

๑) สส.แปรญัตติแก้ไขเปลี่ยนแปลง

๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการ

๓) แก้ไขจำนวนรายการ และ

(๓) ซึ่งในการพิจารณาของ สส., สว. และกรรมาธิการ

๑) การเสนอ

๒) การแปรญัตติ

๓) กระทำการใด ๆ

อันมีผลทำให้ผู้นั้นมีส่วนทั้งตรงและอ้อมในการใช้

งบประมาณ

คณะกรรมการ ป.ป.ช.ต้องสอบสวนทางลับโดยพลัน จะ
เปิดเผยข้อมูลผู้แจ้งมิได้ (ม.๘๘ ว.๑)

เจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งผู้ว่า สตง.ซึ่ง

(๑) จัดทำโครงการ

(๒) อนุมัติโครงการ

(๓) จัดสรรงบประมาณ

รู้ว่าการฝ่าฝืนข้อบัญญัติข้างต้น จะพ้นความรับผิดชอบได้
ก็ต่อเมื่อแจ้งต่อ ป.ป.ช.ก่อนการสอบสวน (ม.๘๘ ว.๒)

๔๗. ป.ป.ช.มีอำนาจส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราว แต่ไม่เกิน ๖ เดือนหรือจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณา ถ้าเห็นว่า

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเกิดความเสียหาย

(๒) เป็นอุปสรรคในการไต่สวน

หากพ้น ๖ เดือนยังไม่ได้รับแจ้ง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติงานต่อไป (ม.๙๐ ว.๑-๒)

กรณีเป็นผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ผวจ.เป็นผู้บังคับบัญชาสั่งการ (ม.๙๐ ว.๒)

กรณีนี้ไม่ตัดอำนาจผู้บังคับบัญชาที่จะดำเนินการตามกฎหมายบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา (ม.๙๐ ว.๔)

๔๘. เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.มีมติวินิจฉัยว่า จนท.ของรัฐ

(๑) กระทำความผิดฐานทุจริต

(๒) กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

(๓) กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(๔) ความผิดที่เกี่ยวข้องกัน

ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ถ้ามีมูลอาญา ส่งอัยการสูงสุดภายใน ๓๐ วัน เพื่อฟ้องคดี หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวต่ออัยการสูงสุด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ขอศาลเพื่อออกหมายจับได้ (ม.๙๒)

(๒) ถ้ามีมูลวินัย ส่งรายงาน สำนวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาใน ๓๐ วัน เพื่อดำเนินการทางวินัย (ม.๙๑)

๔๙. เมื่อได้รับสำนวนจาก ป.ป.ช.แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

(๑) พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ถูกชี้มูล

(๒) ไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก

(๓) ให้ถือสำนวน ป.ป.ช.เป็นสำนวนวินัย

(๔) ภายใน ๓๐ วัน นับแต่

๑) ได้รับเรื่องจาก ป.ป.ช. หรือ

๒) ได้รับหนังสือแจ้งผลการทบทวน

(๕) ไม่ว่าจะพ้นจาก จนท.ของรัฐก่อนหรือหลังชี้มูล เว้นแต่เกิน ๓ ปี หลังพ้น แต่ไม่ตัดคดีอาญา (ม.๙๘ ว.๑-๒)

๕๐. เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสือชี้มูลแล้ว

(๑) หากมีหลักฐานใหม่

๑) อันแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด

๒) กระทำความผิดแตกต่างจากที่ผู้ถูกกล่าวหา

(๒) ให้มีหนังสือพร้อมเอกสารหลักฐานถึง

๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช.

๒) ให้ทบทวนมตินั้นได้

๓) ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับเรื่องจาก ป.ป.ช.

(ม.๙๙ ว.๑)

๕๑. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.พิจารณาทบทวน

(๑) จากพยานหลักฐาน

(๒) โดยละเอียด

(๓) แล้วแจ้งมติไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น เพื่อ

ดำเนินการตามมติต่อไป (ม.๙๙ ว.๒)

๕๒. ผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการตามมติ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ถือว่า

(๑) จงใจปฏิบัติขัดต่อกฎหมาย

(๒) กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

กรณี ป.ป.ช.เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยไม่เหมาะสม

(๑) จะเสนอ นรม.สั่งการตามสมควร

(๒) จะขอให้ ก.บริหารงานบุคคลพิจารณาให้ถูกต้อง
เหมาะสมได้ (ม.๑๐๐)

๕๓. ผู้ถูกลงโทษทางวินัย มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง
ภายใน ๙๐ วันนับแต่ถูกลงโทษ โดยไม่อุทธรณ์ก็ได้ หรือจะ
อุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษก่อนก็ได้ (ม.๑๐๑)

๕๔. จนท.ของรัฐทุกตำแหน่งที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและ
หนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตามที่
ป.ป.ช.กำหนดเพิ่มเติม

คู่สมรส หมายถึง อยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย

ให้เผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และแจ้งหน่วยงานต้นสังกัด
ทราบด้วย (ม.๑๐๒-๑๐๔)

๕๕. การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

- (๑) ให้ยื่นพร้อมหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริง
 - (๒) ให้ยื่นหลักฐานการเสียภาษีในรอบปี
 - (๓) ให้จัดทำรายละเอียดเอกสารประกอบ
 - (๔) ให้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องทุกหน้า
- (ม.๑๐๕)

๕๖. ห้าม จนท.ของรัฐ เป็น (ตามที่ ป.ป.ช.กำหนด)

- (๑) คู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียกับหน่วยงานของตน
 - (๒) หุ้นส่วน/ถือหุ้นใน หจก./บริษัท..หน่วยงานของตน
 - (๓) ผู้รับสัมปทานหรือคงไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐฯ
 - (๔) ผู้มีส่วนได้เสียในฐานะกรรมการ..หน่วยงานของตน
- (ม.๑๒๖)

๕๗. ห้ามรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด ตามที่ ป.ป.ช.กำหนด

ไม่รวมถึงรับจากบุพการี ผู้สืบสันดาน ญาติที่ให้ตามประเพณี หรือตามจรรยา

ผู้ที่พ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกิน ๒ ปี อยู่ในบังคับนี้ด้วย

กระทำผิดตามมาตรา^{๕๗}นี้ถือว่าผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม (ม.๑๒๙)

๕๘. การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ที่ไม่ต้องยื่นโดยตรงต่อ ป.ป.ช.ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา

กรณีมีหลายตำแหน่งให้ยื่นเฉพาะที่มีตำแหน่งประจำเพียงตำแหน่งเดียว (ม.๑๓๐)

๕๙. กรณีใดสมควรจัดมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือ ให้นำกฎหมายคุ้มครองพยานในคดีอาญามาอนุโลมใช้บังคับ (ม.๑๓๑)

๖๐. ผู้แจ้งถ้อยคำหรือเบาะแสแก่ ป.ป.ช. ถ้าสุจริต ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งแพ่งและอาญา (ม.๑๓๒)

๖๑. เจ้าพนักงานของรัฐที่แจ้งข้อมูล ร้อง ป.ป.ช.ว่า

(๑) อยู่สังกัดเดิมอาจถูกกลั่นแกล้ง

(๒) ได้รับการปฏิบัติไม่เป็นธรรม

ป.ป.ช.เชื่อเช่นนั้น

(๑) ให้เสนอ นรม.

(๒) เพื่อสั่งการให้มีการคุ้มครอง

(๓) มีมาตรการอื่นใดตามสมควร

(๔) และอาจเสนอให้กำหนดตำแหน่งและสิทธิ

ประโยชน์อื่นได้ (ม.๑๓๓)

๖๓. ผู้ใดกระทำผิดร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หาก

(๑) ได้ให้ถ้อยคำ

(๒) ได้แจ้งเบาะแส

(๓) ได้แจ้งข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในเรื่องนั้น

(๔) ป.ป.ช.จะกันผู้นั้นไว้เป็นพยาน ตามหลักเกณฑ์ก็ได้

(๕) เมื่อกันแล้ว ห้ามดำเนินคดีอาญาหรือวินัยแก่ผู้นั้น

เว้นแต่ฝ่าฝืนหลักเกณฑ์

(๖) การคุ้มครองรวมถึงตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน

สิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่ฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ (ม.๑๓๕)

๖๒. เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ร่วมกระทำผิดเพราะถูกบังคับ ถ้า

- (๑) ได้ทำหนังสือโต้แย้ง
- (๒) ให้ทบทวนคำสั่ง
- (๓) ให้ยืนยันคำสั่ง
- (๔) ได้แจ้งให้ ป.ป.ช.ทราบถึง

๑) เบาะแส

๒) ข้อมูล

๓) ข้อเท็จจริง

(๕) ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น

(๖) ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ (ม.๑๓๔)

๖๔. เมื่อผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้ดำเนินการทางวินัย

เจ้าหน้าที่ของรัฐในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่

(๑) ให้แจ้ง ป.ป.ช.ทราบ

(๒) ภายใน ๓๐ วันนับแต่มีคำสั่ง

(๓) ป.ป.ช.จะสั่งให้รายงานความคืบหน้าและผลก็ได้

(๔) ให้ส่งเรื่องให้ ป.ป.ช.ดำเนินการต่อก็ได้ (ม.๑๓๖)

๖๕. ผู้ซื้อของ แจ้งเบาะแส ให้ข้อมูลกรณีร้ายแรงผิดปกติ คดีถึงที่สุดได้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน อาจได้รับเงินรางวัลจากกองทุน ป.ป.ช.ตามระเบียบ (ม.๑๓๗)

๖๖. ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานของรัฐฯ

(๑) กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง

(๒) โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งตนได้

๑) เรียก

๒) รับ

๓) ยอมจะรับ

๔) ไว้ก่อนที่ตนได้รับตำแหน่ง

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕-๒๐ ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐ บาท (ม.๑๗๔)

๖๗. ผู้ใดเรียก รับ ยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเพื่อจูงใจ โดย

(๑) วิธีอันทุจริตผิดกฎหมาย

(๒) อิทธิพลของตน

ให้กระทำหรือไม่กระทำในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็น
โทษแก่บุคคลใด

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือ

ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(ม.๑๗๕)

๖๘. ผู้ใดขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามกฎหมาย

ระหว่างโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือ

ปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(ม.๑๗๗) อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ ขอให้ รับว่าจะให้

(๒) ใช้กำลังบังคับขู่เข็ญ ข่มขู่ ข่มขืนใจ หลอกลวง

หรือกระทำการมิชอบอื่น

(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือไร้

ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้อไข เปลี่ยนแปลง ปกปิด ซ่อนเร้นเอกสาร
หรือพยานหลักฐาน ปลอม ทำ ใช้เอกสารหรือพยานหลักฐานเท็จ

(๔) ใช้กำลังบังคับ ขู่เข็ญ ข่มขู่ ข่มขืนใจ กระทำการอื่น
ใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ ประวิงการกระทำอันมิ
ชอบด้วยหน้าที่

เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ต้องระหว่างโทษเป็นสองเท่า

๖๙. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ ป.ป.ช. โดยเป็น

(๑) ข้าราชการไม่ไปให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร

(๒) เอกชนไม่ไปให้ถ้อยคำ ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน

(๓) หน่วยงานไม่ชี้แจง ไม่ให้ความสะดวก ไม่ให้การ
ช่วยเหลือ ป.ป.ช. ไม่ร่วมมือในการตรวจสอบทรัพย์สิน (ม.๑๗๘)

๗๐. ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง ข้อมูลที่ ป.ป.ช.
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือ
ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
เว้นแต่เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน

๗๑. ผู้ใดขัดขวาง ป.ป.ช. ในการปฏิบัติหน้าที่
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือ
ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๗๒. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ผู้ใดเปิดเผยข้อมูล หรือกระทำ
ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่
ราชการ

ต้องระวางโทษเป็น ๒ เท่า (ม.๑๘๓)

๗๓. ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ฟ้องเท็จ เบิกความเท็จ
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๗ ปี หรือ
ปรับไม่เกิน ๑๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
(ม.๑๘๔)

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑

(สตง.)

- พ.ร.ป. รัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑
- ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑
- มีผลใช้บังคับ เมื่อ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑
- มีทั้งสิ้น ๑๑๕ มาตรา แยกเป็น

๑. กำนันและบพทัวไป (ม.๑-๙)
๒. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (ม.๑๐-๓๙)
๓. ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน (ม.๔๐-๕๗)
๔. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (ม.๕๘-๗๗)
๕. กองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดิน (ม.๗๘-๘๔)
๖. หน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบของผู้ว่าการ (ม.๘๕-๙๔)
๗. วินัยการเงินการคลัง (ม.๙๕-๑๐๓)
๘. บทกำหนดโทษ (ม.๑๐๔-๑๐๗)
๙. บทเฉพาะกาล (ม.๑๐๘-๑๑๕)

- สำคัญ
- เตรียมรับ..การตรวจสอบตามกฎหมาย
- ผลกระทบต่อองค์กร/เจ้าหน้าที่รัฐ

หน่วยรับตรวจ (ม.๔)

หมายถึง กระทรวง ทบวง กรม และที่มีฐานะ
เช่นเดียวกัน ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ฯลฯ

ผู้รับตรวจ

หมายถึง หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้า
หน่วยงาน (นายก อบท.)

๑. อำนาจหน้าที่ทั่วไป

(๑) ตรวจสอบหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการ
ตรวจเงินแผ่นดิน (อยู่ระหว่างกำหนด) (ม.๒๙)

ถ้าหน่วยรับตรวจเห็นว่าหลักเกณฑ์ฯ จะเป็น
ปัญหาอุปสรรค จะแจ้งให้ คตง.ปรับปรุงแก้ไขก็ได้

(๒) ถ้าหน่วยรับตรวจเห็นว่า สตง.ตรวจสอบไม่
ถูกต้อง มีสิทธิยื่นคำร้องไป คตง.เพื่อวินิจฉัยได้ (ม.๓๕)

(๓) ห้ามเปิดเผยข้อมูลจนกว่าจะยุติ เว้นแต่เพื่อระงับ
ความเสียหายที่อาจเกิด (ม.๕๖)

(๔) หน่วยรับตรวจสามารถสอบถาม สตง.เพื่อ
ให้ถูกต้องได้ ให้ผู้ว่า สตง.หรือผู้ได้รับมอบตอบภายใน ๓๐ วัน
นับแต่วันได้รับการสอบถาม (ม.๕๗ ว.๑)

เมื่อได้รับคำตอบจาก สตง. หรือผู้กำกับดูแลแล้ว
มิให้ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง แม้ผู้ว่า สตง.
จะแก้ไขหรือโต้แย้งและมีข้อยุติแตกต่าง มิให้มีกระบวนการที่
ดำเนินการไปแล้ว (ม.๕๗ ว.๒)

(๕) ให้กรมบัญชีกลางโดยความเห็นชอบของ คตง.
ตรวจสอบ สตง. (ม.๗๔)

๒. อำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบ

(๑) ตรวจพบข้อบกพร่องจากการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
สตง.จะแจ้งพร้อมข้อเสนอแนะ (ม.๘๕ ว.๑)

ถ้าเกิดความเสียหายที่ไม่เกี่ยวกับวินัยการเงิน สตง.
จะแจ้งให้خذใช้หรือดำเนินการทางวินัย แล้วแต่กรณี และแจ้งผล
ให้ สตง.ทราบ (ม.๘๕ ว.๒)

หากผลการตรวจพบว่ากฎหมายไม่เหมาะสม สตง.
จะเสนอแนะให้ปรับปรุงแก้ไข และความบกพร่องเป็นอันพับไป
เว้นแต่ทุจริต (ม.๘๕ ว.๓)

(๒) ผลการจัดเก็บไม่เป็นไปตามสัญญา เมื่อ สตง.แจ้ง
ข้อบกพร่องพร้อมข้อเสนอแนะแล้ว ให้ชี้แจงเหตุผลหรือแจ้งผล
การแก้ไขภายในเวลาที่ สตง.กำหนด หาก สตง.ไม่เห็นด้วยจะแจ้ง
เจ้าสังกัดดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ (ม.๘๖)

(๓) หากพบว่าละเว้นหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย สตง.
จะแจ้งพร้อมข้อเสนอแนะให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่
สตง.กำหนด หากไม่ดำเนินการจะแจ้งเจ้าสังกัดดำเนินการตาม
อำนาจหน้าที่ หรือตามกฎหมายที่ให้อำนาจ สตง. (อาจแจ้ง
ป.ป.ช.) (ม.๘๗)

(๔) ผลการตรวจมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าเอื้อ
ประโยชน์ให้ สส./สว./กรรมการ หรือรู้ว่ากระทำแต่ไม่สั่งยับยั้ง
หรือพบว่า จนท.จัดทำ/อนุมัติโครงการทั้งที่รู้ว่าการเอื้อประโยชน์
ดังกล่าว สตง.จะแจ้ง ป.ป.ช. (ม.๘๘)

(๕) ตรวจพบข้อบกพร่องไม่มีลักษณะทุจริต สตง.
จะแจ้งให้ ผบ.กำกับดูแลมิให้เกิดขึ้นอีก (ม.๙๕ ว.๑)

มีลักษณะทุจริต สตง.จะแจ้ง ป.ป.ช.โดยให้ถือ
สำนวน สตง.เป็นส่วนหนึ่งด้วย (ม.๙๕ ว.๒)

(๖) อำนาจ จนท.สตง.ที่ได้รับมอบ เช่น ให้ชี้แจง มาให้
ถ้อยคำ ส่งมอบบัญชี ทะเบียน เอกสาร หลักฐานอื่นในครอบครอง
สิ่งยึด ให้ผู้ใดมาให้ถ้อยคำ/ส่งมอบหลักฐาน เข้าไปสถานที่ใด ๆ
 ฯลฯ (ม.๙๓)

(๗) เมื่อลงโทษทางวินัยการเงินการคลังแล้ว
ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษทางวินัย ตัด/ลดขั้นเงินเดือน ไม่ได้ (ม.
๑๐๒)

(๘) ผู้ฝ่าฝืนคำสั่งที่ สตง.ที่ให้

๑) หน่วยรับตรวจมาชี้แจง มาให้ถ้อยคำ ส่งบัญชี
ทะเบียน เอกสาร หลักฐาน

๒) ยึดบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐาน

๓) ผู้ใดมาให้ถ้อยคำ ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสาร
หลักฐาน

๔) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่
เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (ทั้งจำ/ปรับ) (ม.๑๐๕)

(๙) ผู้ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้
สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ ซึ่งพยานหลักฐานที่ สตง. เรียกให้ส่ง
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน
๑๐๐,๐๐๐ บาท (ทั้งจำ/ปรับ) (ม.๑๐๖)

การเน้นนโยบายของรัฐบาลปีตย์ (แถลงเมื่อ ๑๒ ก.ย.๒๕๕๗)

- (๑) นโยบายปกป้องเขตชุมชน
- (๒) นโยบายรักษาความมั่นคงของรัฐ
- (๓) นโยบายลดความเหลื่อมล้ำของสังคม
- (๔) นโยบายปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้
- (๕) นโยบายยกระดับคุณภาพบริการ
- (๖) นโยบายเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ
- (๗) นโยบายส่งเสริมประชาคมอาเซียน
- (๘) นโยบายพัฒนาส่งเสริมวิทยาศาสตร์
- (๙) นโยบายรักษาความมั่นคงของทรัพยากร
- (๑๐) นโยบายปราบโกง

พฤติกรรมปฏิบัติงานของ จนท.บางคน

(๑) มั่งง่าย	(๒) ไม่ขัด	(๓) ปิดสว
(๔) ละระเบียบ	(๕) เอาเปรียบผู้อื่น	(๖) ฝืนกฎ
(๗) ไม่โทษตัวเอง	(๘) เกรงใจนาย	(๙) หายเวลาดาน
(๑๐) พาลหาเรื่อง	(๑๑) เปลืองของหลวง	(๑๒) ถ่วงองค์กร
(๑๓) ถอนทุน	(๑๔) รุนแต่เรื่องส่วนตัว	(๑๕) มัวจ้องผลประโยชน์
(๑๖) โปสต์แต่ไอที	(๑๗) หนีหน้า	(๑๘) บ้าหลับ
(๑๙) ไม่ปรับตัว	(๒๐) กลัวเกินงาม	(๒๑) ถามทุกเรื่อง
(๒๒) เคืองง่าย	(๒๓) ไถไปเรื่อย	(๒๔) เฉื่อยชา
(๒๕) ลาบ่อย	(๒๖) คอยประจบ	(๒๗) คบคนชั่ว
(๒๘) มั่วหาย	(๒๙) ป่วยเป็นนิจ	(๓๐) ผิดประจำ าลา

การตั้งรับอย่างมั่นคงและมีสติ

- (๑) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานใหม่
- (๒) การหันหน้าเข้าหากัน พุดคุยกันระหว่างผู้ร่วมงาน
- (๓) การศึกษาหาความรู้ก่อนลงมือปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ
- (๔) การปฏิบัติตามหลัก “วินัยและการรักษาวินัย” (๑๘ ฐาน)
- (๕) การปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม (๙ ข้อ)
- (๖) การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้กับชุมชนและประชาชน
- (๗) การแสวงหาอาชีพอื่น กรณีไม่อาจปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานใหม่ได้

การปฏิบัติตาม “วินัยและการรักษาวินัย”

ให้ปลอดภัยจากการตรวจสอบ

๑. ต้องซื่อสัตย์สุจริต ข้อ ๗
๒. ต้องไม่ประมาทเลินเล่อ ข้อ ๙
๓. ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ ข้อ ๑๐
๔. ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ข้อ ๑๕
๕. ต้องไม่ประพฤติชั่ว ข้อ ๒๓

การปฏิบัติตามมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรม ทั้ง ๙ ประการ

- (๑) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- (๒) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
- (๓) การยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- (๔) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- (๕) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- (๖) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- (๗) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพโปร่งใส และตรวจสอบได้
- (๘) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

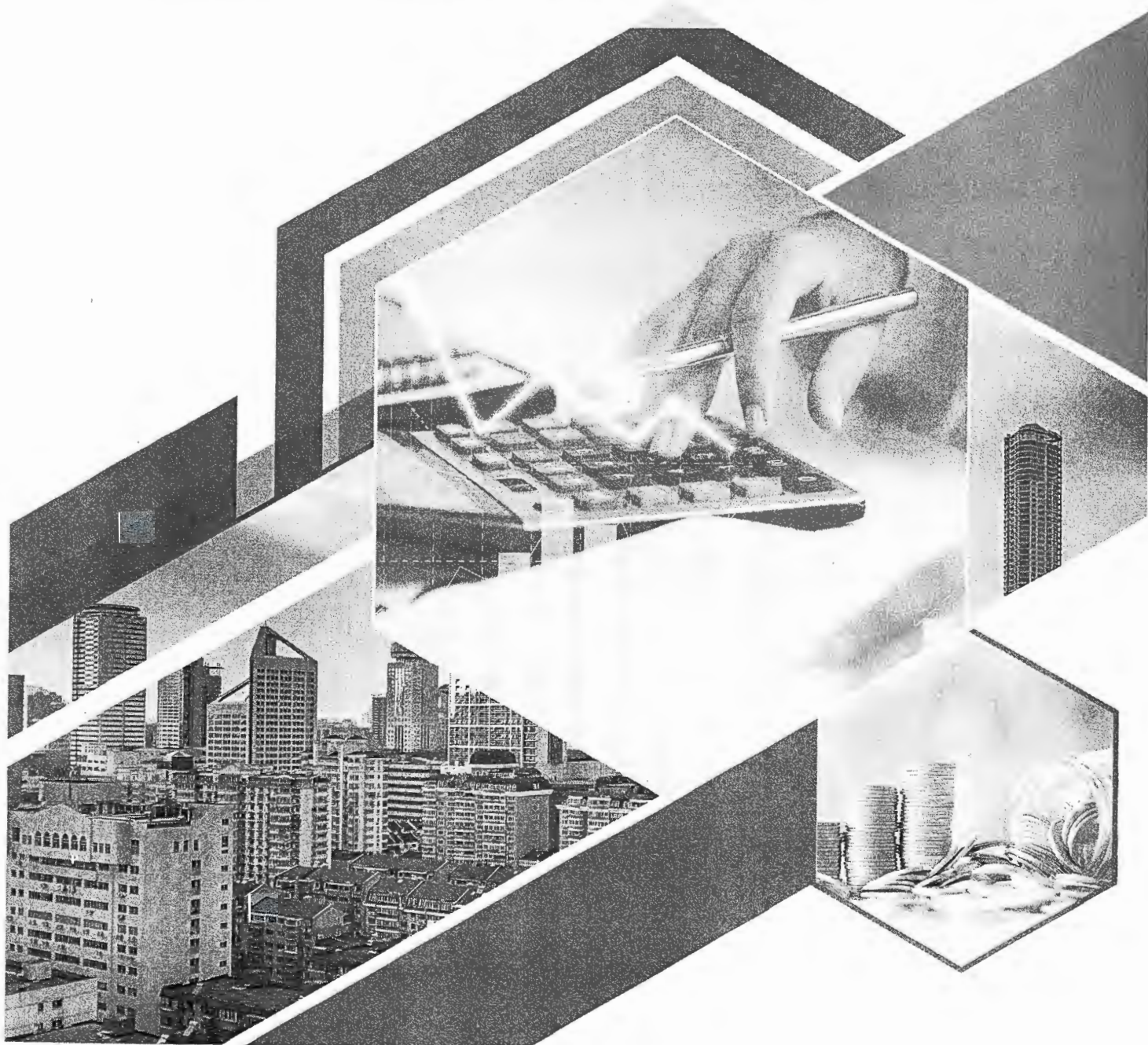
ประวัติวิทยากร

ชื่อ	นายประวิทย์ เป็ื่องการ
ปัจจุบัน	๑. ผู้ชำนาญการพิเศษด้านวินัย อุทธรณ์และร้องทุกข์ ๒. อนุกรรมการด้านมาตรฐานวินัย อุทธรณ์และร้องทุกข์ ของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ๓. อนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ของ ก.จ.จ.นนทบุรี
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรีด้านกฎหมาย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปริญญาโทด้านการปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญาเอกด้านปรัชญา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เคยดำรงตำแหน่ง	- ปลัดอำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ - ปลัดป้องกันอำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ - ปลัดอำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง - นิติกร สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง - หัวหน้างานอุทธรณ์และร้องทุกข์ สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง - หัวหน้ากลุ่มมาตรฐานวินัย อุทธรณ์และร้องทุกข์ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น - ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานวินัย อุทธรณ์และร้องทุกข์ - ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น - สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
การฝึกอบรม	- หลักสูตรผู้บังคับหมวด อส. รุ่นที่ ๔/๒๕๓๒ ศูนย์การทหารราบ ค่ายธนะรัชต์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - หลักสูตรปลัดอำเภอ รุ่นที่ ๙๗ โรงเรียนปลัดอำเภอ กรมการปกครอง - หลักสูตรการข่าวกรอง รุ่นที่ ๒๕/๒๕๓๕ โรงเรียนการข่าวทหารบก - หลักสูตรการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา รุ่นที่ ๑/๒๕๓๖ กรมการปกครอง - หลักสูตรพัฒนาและเพิ่มทักษะนิติกร (ด้านวินัย อุทธรณ์และร้องทุกข์) รุ่นที่ ๑/๒๕๔๗ สำนักงาน ก.พ.และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ - หลักสูตรพัฒนานักกฎหมายภาครัฐ ระดับกลาง รุ่นที่ ๔/๒๕๕๐ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช - หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง รุ่นที่ ๒/๒๕๕๕ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
การศึกษาดูงาน	- ด้านการเมืองการปกครอง ณ ประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศษ และเนเธอร์แลนด์ - ด้านการปกครองท้องถิ่น ณ ประเทศญี่ปุ่น - ด้านการศึกษาท้องถิ่น การจัดการนิทรรศการ การวางผังเมือง การบริการและโบราณคดี ณ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน - ด้านการจัดการศึกษาและบริการสาธารณะ ณ เขตบริหารพิเศษฮ่องกง และมาเก๊า - ด้านประวัติศาสตร์ศึกษา ณ ประเทศมาเลเซีย - ด้านการศาสนา ณ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม - ด้านสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติศึกษา ณ ประเทศสาธารณรัฐอินเดีย - ด้านศาสนศึกษา ณ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมศรีลังกา
เป็นวิทยากรให้กับ	- จังหวัด อำเภอ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ทั่วประเทศ (อบจ./เทศบาล/อบต./เมืองพัทยา)

- สมาคม มูลนิธิ สันนิบาต สมาพันธ์ และชมรม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- สถาบันการศึกษา เช่น สถาบันพระปกเกล้า สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)
มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยสวนดุสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนสุนันทา เพชรบุรี ยะลา มหาสารคาม บ้านสมเด็จเจ้าพระยา และอุดรธานี ฯลฯ
- สถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคารธนาชาติ จำกัด (มหาชน) และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
 เป็นต้น

โครงการ

วิธีแก้ข้อกล่าวหาของ สตง.ปปช คณะกรรมการ
สอบสวนวินัยและการป้องกันคดีต่อศาลปกครอง
ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
วิธีแก้ข้อกล่าวหา สตง.,ป.ป.ท.,คณะกรรมการสอบสวนวินัย	1-21
สำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดิน	22-29
ข้อตรวจพบของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน	30-35
ขั้นตอนปฏิบัติของท้องถิ่นในกรณีที่ถูก สตง.หักหัวง	36-83
พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539	84-99
การดำเนินคดีในชั้นคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ	100-120
การดำเนินคดีของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ	121-125
ข้อแตกต่างระหว่างระบบกล่าวหากับระบบไต่สวน	126-135

วิธีแก้ข้อกล่าวหาของ สตง., ป.ป.ช., ป.ป.ท., คณะกรรมการสอบสวนวินัย
และการดำเนินคดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่
ของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บรรยายโดย

นายปรเมษฐ์ แดนคงยิ่ง

ผู้อำนวยการประจำคณะกรรมการการศาสนา ๗ วุฒิสภา

ผู้อำนวยการประจำตัวสมาชิกวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ทนายความอาสาฝ่ายคดีปกครอง สำนักงานคดีปกครองและ
กรรมการสอบสวนคดีมรรยาททนายความ สภาทนายความในพระบรมราชูปถัมภ์
กรรมการผู้จัดการ บริษัท สำนักงานกฎหมายปรเมษฐ์ จำกัด

คำถาม???

ทำอย่างไรไม่ให้ถูกทักท้วง

ทำอย่างไรไม่ให้ถูกสอบสวน

ทำอย่างไรไม่ให้ถูกดำเนินคดี

แก้อย่างไรให้ตรงประเด็น

ชี้แจงอย่างไรให้มีน้ำหนัก

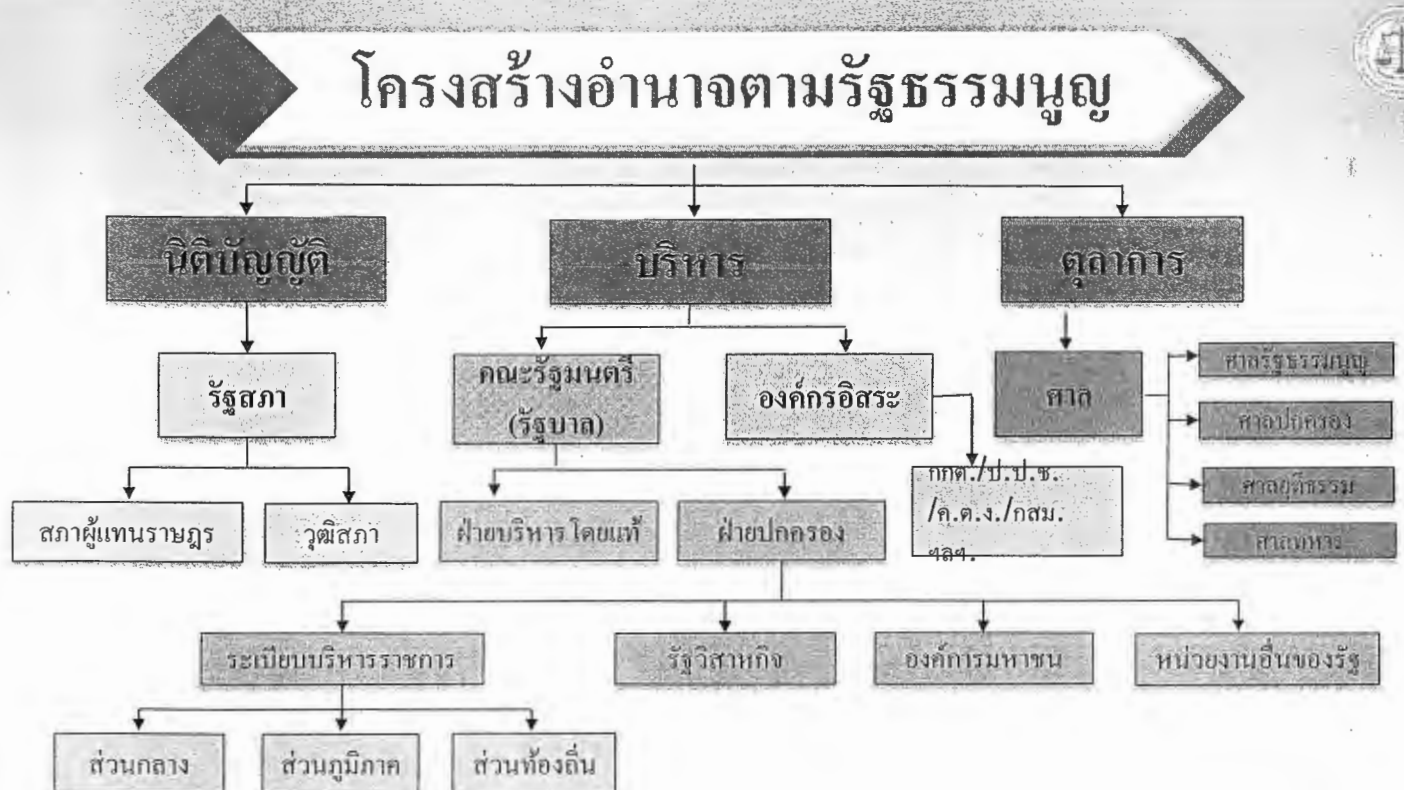
พิสูจน์อย่างไรให้ไม่ต้องรับผิดชอบ

๗๑๑

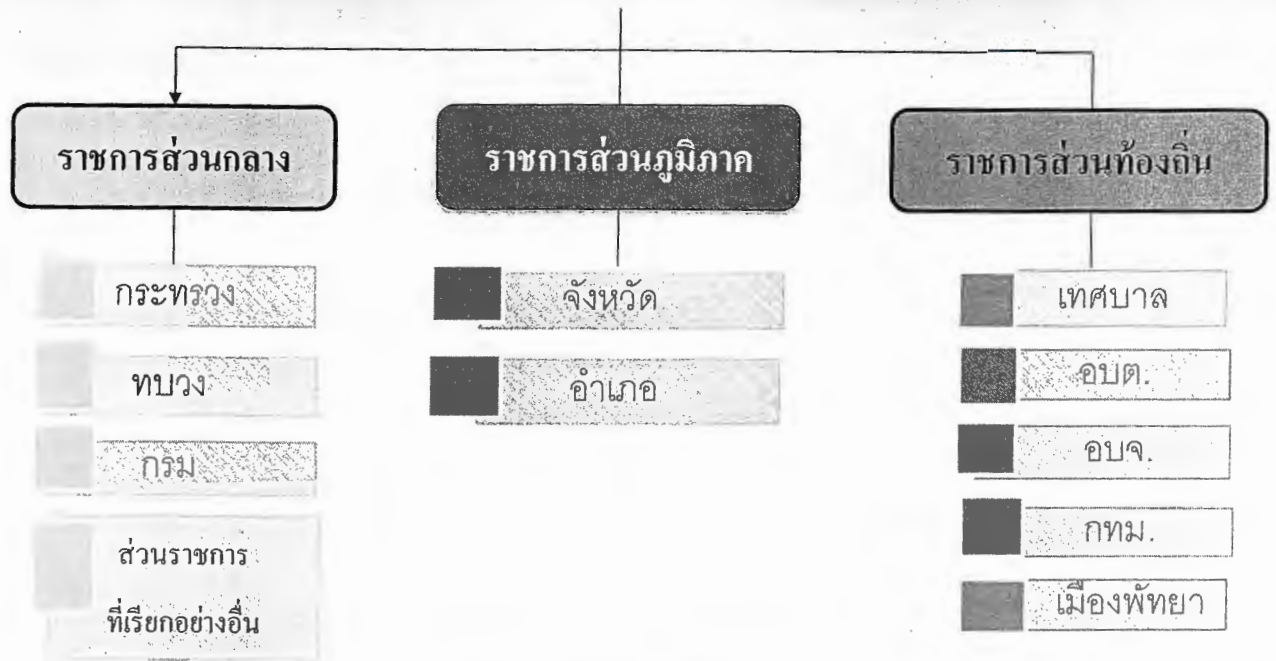

กฎหลักของฝ่ายปกครอง

ไม่มีกฎหมาย ไม่มีอำนาจ

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อพิจารณาเกี่ยวกับการใช้อำนาจตามกฎหมายของคณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีในฐานะฝ่ายบริหารใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญเป็น “การกระทำทางรัฐบาล”

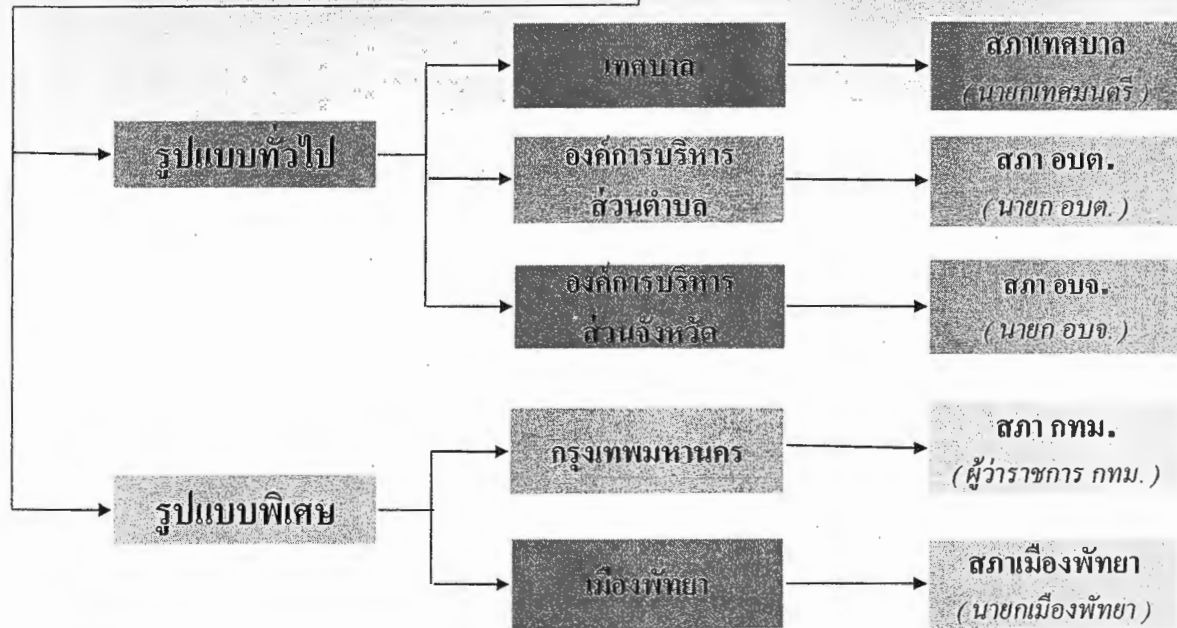
- ฟ้องศาลไม่ได้
- ต้องใช้กลไกทางการเมืองผ่านระบบรัฐสภา

คณะรัฐมนตรีในฐานะฝ่ายปกครองใช้อำนาจตามกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติหรือต่ำกว่าเป็น “การกระทำทางปกครอง”

- ฟ้องศาลได้

การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ที่มาอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น

- รัฐธรรมนูญ
- กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- กฎหมายลำดับรอง เช่น พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น และอื่น ๆ

กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ❖ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496
- ❖ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528
- ❖ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537
- ❖ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540
- ❖ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542
- ❖ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534

อำนาจหน้าที่ของเทศบาล

อำนาจหน้าที่ของ..เทศบาล

เทศบาลตำบล

1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
 - > รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การดูแลจราจร และส่งเสริม สนับสนุนหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว
3. รักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
6. จัดการ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก

เทศบาล พ ศ 2496 (50)

อำนาจหน้าที่ของ..เทศบาล (ต่อ)

เทศบาลตำบล

7. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล
 - > การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

อำนาจหน้าที่ของ..เทศบาล (ต่อ)

• เทศบาลเมือง

1. กิจการที่ระบุไว้ใน ม. 50
2. ให้น้ำสะอาดหรือการประปา
3. ให้มีโรงฆ่าสัตว์
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้
5. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
6. ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ
7. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
8. ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น
9. จัดระเบียบการจราจร หรือร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่

อำนาจหน้าที่ของ..เทศบาล (ต่อ)

• เทศบาลนคร

1. กิจการตามที่ระบุไว้ใน ม. 53
2. ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
3. กิจการอย่างอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
4. การควบคุมสุขลักษณะและอนามัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงแรม หอพัก และสถานบริการอื่น
5. จัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม
6. จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
7. การวางผังเมืองและการควบคุมการก่อสร้าง
8. การส่งเสริมกิจการการท่องเที่ยว

พ ร บ เทศบาล พ ศ 2496 (ม 56)

อำนาจหน้าที่ของนายกเทศมนตรี

อำนาจหน้าที่ของ..นายกเทศมนตรี

1. กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ และนโยบาย
2. สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเทศบาล
3. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายก ฯ ที่ปรึกษานายกฯ และเลขานุการนายก ฯ
4. วางระเบียบเพื่อให้งานของเทศบาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
5. รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ
6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ใน พ.ร.บ. นี้และกฎหมายอื่น

อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

อำนาจหน้าที่ของ..สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

1. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
3. ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

อำนาจหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

อำนาจหน้าที่ของ..นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

1. กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ
2. สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล
3. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายก ฯ และเลขาธิการนายก ฯ
4. วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
5. รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ. นี้และกฎหมายอื่น

พ ร บ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ม 59)

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

อำนาจหน้าที่ของ..องค์การบริหารส่วนจังหวัด

1. ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
2. จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
3. สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
4. ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
5. แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
6. อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตาม พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 เฉพาะภายในเขตสภาตำบล

> ให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนในการดูแลการจราจรและการรักษาความสงบเรียบร้อย

องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ

()

อำนาจหน้าที่ของ..องค์การบริหารส่วนจังหวัด (ต่อ)

7. ค้ำครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - > บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 - > จัดการ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษา รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก
8. จัดทำกิจกรรมใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
9. จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. นี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - > บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลางหรือราชกลส่วนภูมิภาค อาจมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ

()

อำนาจหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

อำนาจหน้าที่ของ..นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

1. กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ และนโยบาย
2. สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
3. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายก ฯ เลขานุการนายก ฯ และที่ปรึกษานายก ฯ
4. วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
5. รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ. นี้ และกฎหมายอื่น

พ ร บ องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ ศ 2540 (ม 35/5)

อำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

อำนาจหน้าที่ของ..กรุงเทพมหานคร

1. การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทั้งนี้ ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครและตามกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร
2. การทะเบียนตามที่กฎหมายกำหนด
3. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
4. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
5. การผังเมือง
6. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
7. การจัดการจราจรและการวิศวกรรมจราจร
 - > การส่งเสริมและสนับสนุนสถานีตำรวจ และหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตาม 1. และ 7.

ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ

อำนาจหน้าที่ของ..กรุงเทพมหานคร (ต่อ)

8. การขนส่ง
9. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้ามและที่จอดรถ
10. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
11. การควบคุมอาคาร
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การพัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
 - > บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
15. การสาธารณสุขโรค

ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ ศ 2528 (89)

อำนาจหน้าที่ของ..กรุงเทพมหานคร (ต่อ)

16. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
17. การจัดให้มีและควบคุมสุสานและ฼าปนสถาน
18. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
19. การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
20. การควบคุมความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัยในโรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
21. การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาของชาติ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา
22. การสาธารณสุขการ
23. การสังคมสงเคราะห์

ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ

อำนาจหน้าที่ของ..กรุงเทพมหานคร (ต่อ)

24. การส่งเสริมการกีฬา
25. การส่งเสริมการประกอบอาชีพ
26. การพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร
27. หน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ เทศบาลนคร หรือตามที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหมาย หรือที่กฎหมายระบุเป็นหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร
> บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลางหรือราชการส่วนภูมิภาคจะมอบให้กรุงเทพมหานครปฏิบัติก็ได้ โดยให้ทำเป็นพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือประกาศ แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ทำเป็นข้อบังคับหรือประกาศต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ

()

อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

อำนาจหน้าที่ของ..ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

1. กำหนดนโยบายและบริหารราชการของกรุงเทพมหานครให้เป็นไปตามกฎหมาย
2. สั่ง อนุญาต อนุมัติเกี่ยวกับราชการของกรุงเทพมหานคร
3. แต่งตั้งและถอดถอนรองผู้ว่า ฯ เลขานุการ ฯ ผู้ช่วยเลขานุการ ฯ และแต่งตั้งถอดถอนผู้ทรงคุณวุฒิเป็นประธานที่ปรึกษา ที่ปรึกษาหรือคณะที่ปรึกษาของผู้ว่า ฯ หรือเป็นคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติราชการใด ๆ
4. บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหมาย
5. วางระเบียบเพื่อให้งานของกรุงเทพมหานครเป็นไปโดยเรียบร้อย
6. รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
7. อำนาจหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ. นี้และกฎหมายอื่น

พ ร บ ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ ศ 2528 (ม 49)

อำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยา

อำนาจหน้าที่ของ..เมืองพัทยา

1. การรักษาความสงบเรียบร้อย
2. การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
3. การคุ้มครองและดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
4. การวางผังเมืองและควบคุมการก่อสร้าง
5. การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม
6. การจัดการการจราจร
 - > การส่งเสริมและสนับสนุนสถานีดำรง และหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตาม 1. และ 6.
7. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

พ ร บ ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ ศ 2542 (ม 62)

อำนาจหน้าที่ของ..เมืองพัทยา (ต่อ)

8. การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และการบำบัดน้ำเสีย
9. การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
10. การจัดให้มีการควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ และที่จอดรถ
11. การควบคุมอนามัยและความปลอดภัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงมหรสพ และสถานบริการอื่น
12. การควบคุมและส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว
13. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
14. การอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นของเทศบาลนครหรือของเมืองพัทยา

พ ร บ ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ ศ 2542 (ม 62)

อำนาจหน้าที่ของนายกเมืองพัทยา

อำนาจหน้าที่ของ..นายกเมืองพัทยา

1. กำหนดนโยบายและรับผิดชอบในการบริหารราชการของเมืองพัทยาให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบัญญัติ และนโยบาย
2. สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเมืองพัทยา
3. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายก ฯ เลขานุการนายก ฯ ผู้ช่วยเลขานุการนายก ฯ ประธานที่ปรึกษา ที่ปรึกษาหรือคณะที่ปรึกษา
4. วางระเบียบเพื่อให้งานของเมืองพัทยาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
5. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายกเมืองพัทยาหรือนายกเทศมนตรีหรือคณะเทศมนตรี

ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ ศ 2542 (48)

ตัวอย่างคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด

- การมอบอำนาจให้รองปลัดเทศบาลปฏิบัติราชการแทนปลัดเทศบาล

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 75/2561

ปลัดเทศบาลมีหน้าที่รับผิดชอบในงานประจำทั่วไปของเทศบาลและมีรองปลัดเทศบาลเป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานประจำทั่วไปแทนปลัดเทศบาลตามที่จะได้รับมอบหมาย ในกรณีที่ปลัดเทศบาลไม่อาจปฏิบัติงานได้ให้รองปลัดเทศบาลเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนตาม พ.ร.บ. เทศบาล พ.ศ. 2496 ประกอบระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติงานของเทศบาล พ.ศ. 2496 และประกาศของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ดังนั้น การที่นายกเทศมนตรีมีคำสั่งมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีลักษณะเป็นประจำทั่วไปของเทศบาลให้รองปลัดเทศบาลและแต่งตั้งให้รองปลัดเทศบาลรักษาการแทนปลัดเทศบาลโดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าปลัดเทศบาลไม่อาจปฏิบัติงานได้ จึงเป็นการกระทำไปโดยไม่มีอำนาจ อันเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

- กรณีรับโอนปลัด อบต. ที่ว่างจาก อบต. อื่น เนื่องจากการปรับขนาด อบต. จากขนาดเล็กเป็นขนาดกลาง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 1012/2561

กรณีมีการปรับขนาดของ อบต. จากขนาดเล็กเป็นขนาดกลาง และกำหนดระดับตำแหน่ง ปลัด อบต. ใหม่ จากระดับ 6 เป็นระดับ 7 ผู้ดำรงตำแหน่งปลัด อบต. เดิมที่ดำรงตำแหน่ง ระดับ 6 ย่อมขาดคุณสมบัติในการดำรงตำแหน่งใหม่ จึงเป็นกรณีที่ตำแหน่งปลัด อบต. ว่างลงเนื่องจากการกำหนดระดับตำแหน่งใหม่ เมื่อหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารที่ว่างเนื่องจากการกำหนดตำแหน่งใหม่ ดังนั้น การที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้พิจารณาและเลือกวิธีการสรรหาปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ 7 โดยการรับโอนพนักงานส่วนตำบลจาก อบต. อื่นอันเป็นหนึ่งในวิธีการสรรหาตามที่หลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบแล้ว คำสั่งรับโอนพนักงานส่วนตำบลอื่นมาดำรงตำแหน่งปลัด อบต. ระดับ 7 จึงชอบด้วยกฎหมาย

- การใช้ดุลพินิจของราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดเกี่ยวกับที่ตั้งของสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตราย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อส. 5/2562

พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดท้องถิ่นเกี่ยวกับกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 เว้นแต่ มีความจำเป็น หรือมีเหตุผลเป็นพิเศษเฉพาะท้องถิ่น เมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวได้กำหนดรายละเอียดว่า ให้ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดที่ตั้งสถานประกอบกิจการ โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการ นั้น ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญด้วย โดยกฎกระทรวง ดังกล่าวไม่ได้กำหนดระยะห่างของสถานประกอบกิจการกับชุมชนและสถานที่สำคัญไว้อย่างชัดเจน กรณีจึง เป็นการเปิดช่องให้ราชการส่วนท้องถิ่นใช้ดุลพินิจในการกำหนดที่ตั้งของสถานประกอบกิจการดังกล่าวตาม ความเหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น ดังนั้น เทศบาลจึงมีดุลพินิจในการกำหนดที่ตั้งของโกดังเก็บสินค้าได้ โดย คำนึงถึงข้อพิจารณาตามกฎหมายกฎกระทรวงนั้น

สตง. (คตง.)

VS

ราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

- เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ
- มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบการเงินของแผ่นดินและทรัพย์สินของแผ่นดิน
- เพื่อสร้างความมั่นใจแก่สาธารณชนว่าการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินที่ดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐเป็นไปตามวัตถุประสงค์ คุ่มค่า ประหยัด โปร่งใส

อำนาจหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

1. รับผิดชอบงานธุรการของ คตง.
2. ตรวจสอบเงินและทรัพย์สินของแผ่นดิน
3. จัดทำรายงานประจำปี
4. ติดตามผลการดำเนินงานตามข้อเสนอของ สตง.

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

- วางนโยบายการตรวจเงินแผ่นดิน
- กำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดิน
- กำกับการตรวจเงินแผ่นดินให้เป็นไปตามนโยบายและหลักเกณฑ์ รวมถึงกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ
- ให้คำปรึกษา แนะนำ หรือเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน
- ส่งลงโทษทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลัง
- อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

พ ร บ ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ ศ 2561 มาตรา 27

การตรวจสอบการเงินแผ่นดิน

1. ตรวจสอบ การรับจ่าย การเก็บรักษา การใช้จ่ายเงิน และทรัพย์สินอื่น
ของหน่วยรับตรวจ หรือที่อยู่ในความรับผิดชอบ

แสดงความเห็น ตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ และมติคณะรัฐมนตรี

ตรวจสอบ การใช้จ่ายเงิน การใช้จ่ายทรัพย์สิน หรือการจัดซื้อจัดจ้าง
ตามแผนงาน งานโครงการของหน่วยรับตรวจ

แสดงความเห็น ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด ตรงเป้าหมาย
และคุ้มค่าหรือไม่

การตรวจสอบการเงินแผ่นดิน (ต่อ)

2. ตรวจสอบบัญชี และรายงานการรับจ่ายประจำปีและงบแสดงฐานะการเงิน
แผ่นดินประจำปี

แสดงความเห็น ว่าเป็นไปตามกฎหมายและตามความเป็นจริงหรือไม่

3. ตรวจสอบบัญชีทุนสำรองเงินตราประจำปี

แสดงความเห็น ว่าเป็นไปตามกฎหมายและตามความเป็นจริงหรือไม่

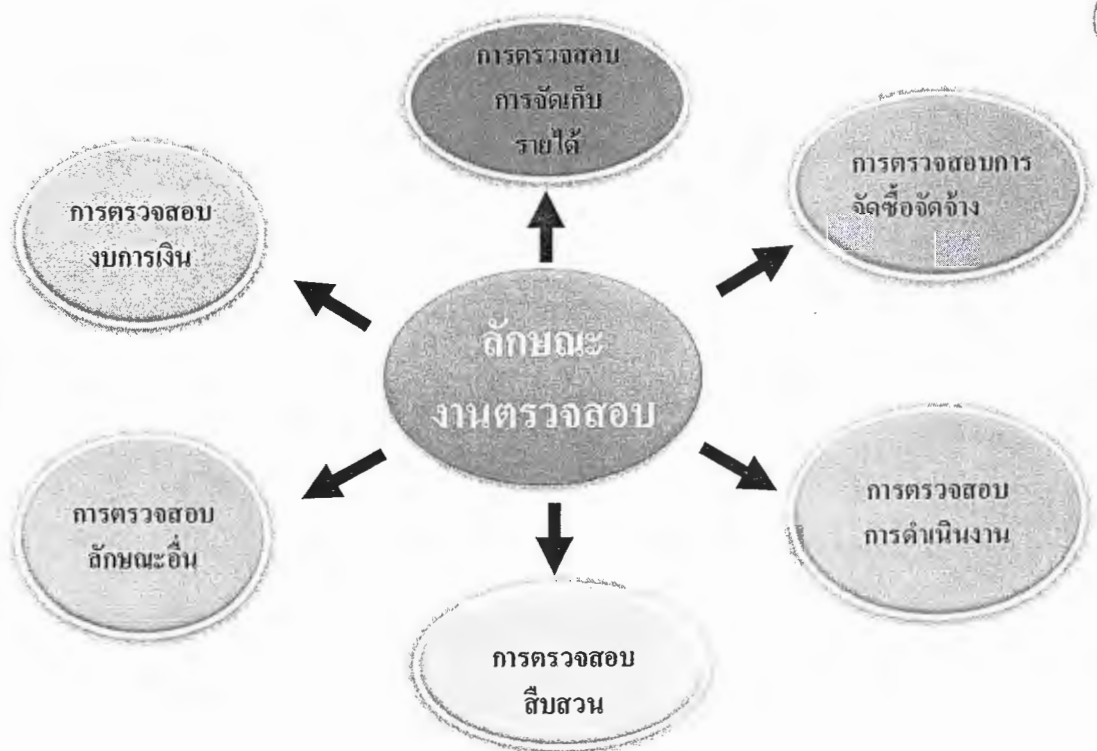
การตรวจสอบการเงินแผ่นดิน (ต่อ)

4. ตรวจสอบการจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและรายได้อื่น

ของหน่วยรับตรวจ และตรวจสอบการประเมินภาษีอากร

การจัดเก็บค่าธรรมเนียม และรายได้อื่นที่หน่วยรับตรวจจัดเก็บ

5. ศึกษาและเสนอความเห็นเกี่ยวกับแผนงาน งานโครงการที่จะมีผลกระทบต่อการจัดทำงบประมาณ

ข้อควรระวัง ด้านการเงิน

- เบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามระเบียบหรือไม่มีระเบียบกำหนด
- ขาดการควบคุมหลักฐานการจ่ายเงิน เช่น ผู้จ่ายเงินไม่ประทับตราจ่ายเงินแล้ว ไม่ลงลายมือชื่อรับรองการจ่าย ไม่ลงวัน เดือน ปี และไม่ระบุชื่อผู้จ่ายเงินด้วยตัวบรรจงกำกับไว้เป็นหลักฐานการจ่ายเงินทุกฉบับ
- การเขียนเช็คสั่งจ่ายเงินให้กับเจ้าหนี้กรณีจัดซื้อหรือจ้างทำของ ไม่ได้ออกเช็คในนามเจ้าหนี้ หรือกรณีออกเช็คในนามเจ้าหนี้ ไม่ขีดฆ่าคำว่า “หรือตามคำสั่ง” หรือ “หรือผู้ถือ” ออก และไม่ได้ขีดคร่อม

ข้อควรระวัง ด้านการเงิน (ต่อ)

- ไม่ได้จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันทุกวันที่มีการรับจ่ายเงิน หรือจัดทำไม่ครบถ้วน
- กรณีมีเงินสดคงเหลือไม่ได้ส่งมอบต่อให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน
- เก็บรักษาเงินเกินวงเงินที่อนุญาต โดยไม่ได้นำเงินที่ได้รับและเก็บรักษาไว้ในวันใดวันหนึ่งที่เกินวงเงินที่อนุญาตให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินโดยด่วนหรืออย่างช้าไม่เกิน 3 วันทำการ
- ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเงินไม่ตรวจสอบตัวเงินและหลักฐานแทนตัวเงินกับรายงานเงินคงเหลือประจำวันเป็นประจำวันที่มีการรับจ่ายเงิน

ข้อควรระวัง ด้านการเงิน (ต่อ)

- ผู้ยืมไม่ได้ชำระคืนเงินยืมภายในกำหนดเวลาส่งล่าช้า
- สัญญาเงินยืมมีการส่งใช้เงินยืมเป็นเงินสดจำนวนสูง
- ไม่กำหนดเวลาชดใช้เงินยืม
- ไม่แสดงประมาณการค่าใช้จ่ายในการยืม
- ผู้รับผิดชอบไม่ได้ดำเนินการเรียกชดใช้ตามเงื่อนไขในสัญญาการยืมเงินให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว และมีการยืมใหม่โดยไม่ส่งคืนเงินยืมเก่า
- อนุมัติให้ยืมเงินครั้งใหม่ในขณะที่ผู้ยืมยังมีหนี้ค้างชำระอยู่

ข้อควรระวัง ด้านการเงิน (ต่อ)

- ไม่ควบคุมใบเสร็จรับเงินตามระเบียบ ฯ เช่น
- ไม่จัดทำทะเบียนคุมใบเสร็จรับเงิน
- เมื่อสิ้นปีงบประมาณไม่ได้รายงานใบเสร็จรับเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบ และที่ใช้ไป กรณีใช้ใบเสร็จรับเงินไม่หมดเล่มไม่ได้เจาะปรุหรือประทับตราเลิกใช้ในใบเสร็จรับเงินฉบับที่ยังไม่ได้ใช้ เพื่อให้เป็นที่สังเกตมีให้นำมาใช้รับเงินต่อไป
- การนำส่งเงินรายได้แผ่นดินไม่ครบถ้วน และล่าช้า
- มีการแก้ไขหลักฐาน เช่น วันที่นำส่ง และวันที่รับเงิน
- ไม่มีการตรวจสอบการรับและนำส่งเงินรายได้

ข้อควรระวังด้านการบัญชี

- การบันทึกรายการในระบบ GFMIS ไม่ถูกต้องครบถ้วน
- ไม่ปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีที่กำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอ
- การแสดงรายการและเปิดเผยข้อมูลไม่เป็นไปตามหลักการและนโยบายการบัญชีภาครัฐ

ข้อควรระวังด้านการจัดซื้อจัดจ้าง

1. ไม่จัดทำแผนปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้าง
2. ไม่จ่ายเงินประกันสัญญาที่พ้นภาระผูกพันแก่ผู้รับจ้าง
3. หลีกเลี่ยงการจัดซื้อจัดจ้างโดยจัดทำใบสั่งซื้อสั่งจ้างในระบบ GFMIS และเบิกจ่ายในลักษณะเงินทดรองราชการ

ข้อควรระวังด้านการบริหารพัสดุ

1. บัญชีวัสดุ/ครุภัณฑ์ในระบบ GFMS ไม่ถูกต้องตรงกันกับรายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปี
2. ไม่ได้จัดทำทะเบียนคุมวัสดุ/ครุภัณฑ์ หรือจัดทำไม่ครบถ้วนหรือไม่เป็นปัจจุบัน
3. คณะกรรมการตรวจสอบพัสดุประจำปี เสนอรายงานผลการตรวจสอบล่าช้า
4. ไม่ส่งรายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีให้ สตง.
5. การรายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปีไม่ครบถ้วน เช่น ไม่รายงานว่าการรับจ่ายถูกต้องหรือไม่ พัสดุดังกล่าวมีสภาพอย่างไรในเวลาที่ตรวจสอบ และถูกต้องตรงตามทะเบียนคุมและบัญชีหรือไม่

ข้อควรระวังด้านการดำเนินงาน

1. ผลการดำเนินงานโครงการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้เต็มที่
2. การบริหารจัดการโครงการไม่มีประสิทธิภาพ
3. การใช้จ่ายเงินในการบริหารโครงการไม่เป็นไปโดยประหยัด

ข้อตรวจพบของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

การจัดทำงบการเงินภาพรวมไม่เป็นไปตามหลักการและ นโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ

บัญชีเงินฝากธนาคาร

ข้อตรวจพบ เปิดบัญชีในนามมหาวิทยาลัยราชภัฏอยู่
ในแต่ละคณะ

กฎหมาย/ระเบียบ/ข้อกำหนด

หลักการและนโยบายการบัญชีสำหรับ
หน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ 2

ดูหนี้เงินยืมงบประมาณ

มีการส่งใช้เงินยืมเกินกำหนด 31 - 119 วัน ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. 2562 ข้อ 68

การจัดทํางบการเงินภาพรวมไม่เป็นไปตามหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ

ข้อตรวจพบเรื่องทรัพย์สิน

1. วัสดุคงคลังไม่ปรากฏยอดคงเหลือในงบแสดงฐานะการเงิน
2. อาคารและสิ่งปลูกสร้าง มูลค่าทรัพย์สินตามทะเบียนต่ำกว่าบัญชี
3. สินทรัพย์ไม่มีตัวตนมาบันทึกรายการไว้ในครุภัณฑ์ เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์

การจัดทำงบการเงินภาพรวมไม่เป็นไปตามหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ (ต่อ)

ข้อตรวจพบเรื่องทรัพย์สิน

4. ครุภัณฑ์ที่มีราคาต่อหน่วยหรือต่อชุดต่ำกว่า 5,000 บาท บันทึกบัญชีครุภัณฑ์ ซึ่งที่ถูกต้องบันทึกในครุภัณฑ์ต่ำกว่าเกณฑ์

5. การจำหน่ายทรัพย์สินพบว่า รายงานค่าเสื่อมราคา ค่าตัดจำหน่ายของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กับรายการสินทรัพย์จำหน่ายออกจากบัญชี ไม่ตรงกัน

กฎหมาย/ระเบียบ/ข้อกำหนด

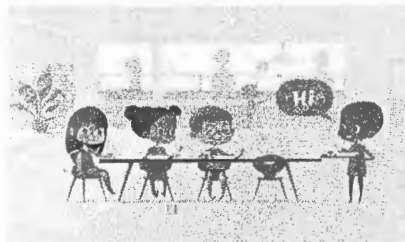
ตามหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ 2 และหนังสือกรมบัญชีกลางที่ กค 0410.3/ว 48 ลงวันที่ 13 กันยายน 2549 เรื่องการบันทึกบัญชีวัสดุหรือครุภัณฑ์

การจัดเก็บค่าเช่าพื้นที่ขายอาหารในโรงอาหาร

ข้อตรวจพบ

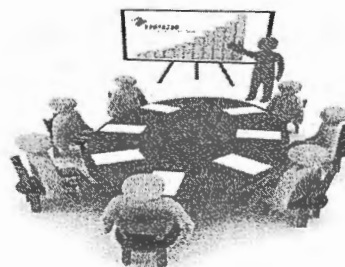
1. การกำหนดอัตราค่าเช่าพื้นที่ในการประกอบกิจการต่าง ๆ ในอัตราที่ไม่เท่ากัน
2. ผู้ประกอบการค้างชำระค่าเช่าพื้นที่

การจัดเก็บรายได้ค่าบริการการใช้ห้องประชุม

ข้อตรวจพบ

การจัดเก็บรายได้ค่าบริการการใช้ห้องประชุม
อบรม มิได้กำหนดหลักเกณฑ์เมื่อมีบุคคลภายนอกมาขอ
ใช้ห้องประชุม

การเบิกจ่าย

ข้อตรวจพบ ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ

กรณีวันหยุดราชการ เวลา 08.00 – 16.00 น. จำนวน 420 บาท และเวลา 16.30–24.00 น. จำนวน 400 บาท เป็นการไม่ปฏิบัติตามบันทึกข้อความงานสวัสดิการรายได้และทรัพย์สินที่ 80/2558 ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2558 เรื่องขออนุมัติงบประมาณ ที่กำหนดให้ เบิกค่าตอบแทนนอกเวลาราชการ เท่าจ่าย 400 บาท กรณีวันหยุดราชการค่าตอบแทนเท่าจ่ายไม่เกิน 420 บาท

การบริหารพัสดุ

ข้อตรวจพบ

1. การควบคุมใบเสร็จรับเงิน

- ไม่ได้จัดเก็บต้นฉบับและสำเนาใบเสร็จรับเงินที่พิมพ์เสีย
- ใบเสร็จรับเงินไม่ระบุเล่มที่/เลขที่

เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. 2562 ข้อ 7

2. การควบคุมวัสดุที่ใช้สำหรับงานวิจัย กรณีมีการแปรสภาพเป็นครุภัณฑ์หรือเครื่องมืออุปกรณ์อื่น มหาวิทยาลัยไม่ได้รายงานให้พัสดุกกลางรับทราบ เพื่อควบคุม

การใช้รถยนต์ราชการส่วนกลาง

ข้อตรวจพบ

1. รถยนต์ส่วนกลาง มีรอยขีดข่วน บวม ยุบ ไม่มีการรายงานอุบัติเหตุและดำเนินการหาผู้รับผิดชอบในการซ่อมแซมรถยนต์เพื่อให้มีสภาพเหมือนเดิม

2. การเบิกจ่ายค่าซ่อมบำรุงยานพาหนะรถยนต์ โดยไม่มีรายงานสาเหตุของการซ่อมแซม

3. ไม่ได้จัดทำเกณฑ์การใช้น้ำมันสิ้นเปลือง ประเภทรถส่วนกลาง (แบบ 2) และรายละเอียดการซ่อมบำรุง เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 14 ข้อ 19 และข้อ 20

6 หลักการสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ✓ ต้องมีกฎหมายให้อำนาจ (ไม่มีกฎหมาย ไม่มีอำนาจ)
- ✓ ต้องอยู่ในแผน เช่น แผนพัฒนาท้องถิ่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น
เกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี ฯลฯ
- ✓ ต้องดำเนินการตามขั้นตอน
- ✓ ต้องมีพยานหลักฐาน
- ✓ ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะ
- ✓ ต้องกระทำโดยสุจริต

ขั้นตอนและวิธีการทำคำชี้แจงข้อเท็จจริงของ สตง.

ขั้นตอนการปฏิบัติของท้องถิ่น ในกรณีที่ถูก สตง. ทักท้วง

ทำอะไร..เมื่อถูก สตง. ทักท้วง

1. กรณีได้รับข้อทักท้วงจาก สตง. ให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกและหรือหัวหน้าหน่วยงานคลังปฏิบัติตามคำทักท้วงโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกิน **45** วัน นับจากวันที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งข้อทักท้วงนั้น (ข้อ 102)
2. กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชี้แจงข้อทักท้วงไปยัง สตง. แล้ว แต่ สตง. ยืนยันว่ายังไม่มีเหตุที่จะล้างข้อทักท้วง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชี้แจงเหตุผลและรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยภายใน **15** วัน นับจากวันที่ได้รับคำยืนยันจาก สตง. (ข้อ 103)

ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทำอะไร..เมื่อถูก สตง. ทักท้วง (ต่อ)

3. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งผลการวินิจฉัยภายใน 30 วัน นับจากวันที่ได้รับรายงานจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ข้อ 103)
4. ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการ จังหวัด ต้องปฏิบัติให้เสร็จสิ้นภายใน 45 วัน นับจากวันที่ได้ทราบผลการวินิจฉัย (ข้อ 103)

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ

ทำอะไร..เมื่อถูก สตง. ทักท้วง (ต่อ)

5. หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้อุทธรณ์คำวินิจฉัยดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง (ผู้ว่าราชการจังหวัด) ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำวินิจฉัย (ตาม ม. 44 แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539)
6. หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ว่าราชการจังหวัดให้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน 90 วัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี (ตาม ม. 49 แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542)

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค 3/2561 เรื่อง เงินขาดบัญชีองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อเท็จจริง

เงินขาดบัญชีจากการจัดเก็บค่าน้ำประปา และค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลในปีงบประมาณ 2553 – 2556 พบว่ามีเงินขาดบัญชีเป็นเงินค่าน้ำประปาจำนวน 108,610 บาท และเงินขาดบัญชีเป็นเงินค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอยจำนวน 14,920 บาท รวมเป็นเงินขาดบัญชีทั้งสิ้น 123,530 บาท เนื่องจากคู่กรณี(เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้) จัดเก็บเงินดังกล่าวแล้วไม่ได้นำส่งเงินตามระเบียบของทางราชการ

คำวินิจฉัยของ คตง.

- การที่คู่กรณีจัดเก็บเงินค่าน้ำประปาจำนวน 108,610 บาท และค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอยจำนวน 14,920 บาท รวมเป็นเงิน 123,530 บาท แล้วไม่นำเงินรายได้ที่จัดเก็บดังกล่าวซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินเพื่อนำเข้าเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่ได้เบียดบังเงินดังกล่าวไว้ใช้ประโยชน์ส่วนตัว ถือได้ว่าการกระทำของคู่กรณีมิได้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน ฯ ข้อ 11 เป็นการกระทำโดยจงใจให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. 2544 ข้อ 21 วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ 23 วรรคหนึ่ง

ที่วค 5/2561 เรื่อง การควบคุมงานและการตรวจการจ้างกรณีการจ้างเหมาปรับปรุงคันหินช่องระบายน้ำเกาะกลาง ถนนเพชรเกษมของเทศบาล ไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ

ข้อเท็จจริง

- เทศบาลได้ว่าจ้าง หจก. อ. ให้ดำเนินการปรับปรุงคันหินช่องระบายน้ำเกาะกลางถนนเพชรเกษม โดยคู่กรณีที่ 4 ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงาน คู่กรณีที่ 1 คู่กรณีที่ 2 และคู่กรณีที่ 3 ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง

- ต่อมา หจก. อ. ได้มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีนครแจ้งขอปรับแบบตะแกรงเหล็กช่องระบายน้ำของคันหินเกาะกลางถนน เพื่อให้เกิดความแข็งแรงและเหมาะสมกับประโยชน์การใช้งานเพิ่มขึ้น โดยเห็นควรปรับปรุงแก้ไขแบบตะแกรงเหล็กช่องระบายน้ำจากเดิมยึดติดกับคันหินด้วยพุกตะกั่ว ขนาด 2 หุน จำนวน 4 ตัว ต่อ 1 ฝา ปรับเปลี่ยนเป็นยึดฝังกับคันหิน และเปลี่ยนเหล็กตะแกรงจากของเดิม คือ เหล็ก RB ขนาด 6 มม. เป็นเหล็ก ขนาด 9 มม. เพื่อให้เกิดความมั่นคงแข็งแรง มีอายุการใช้งานมากขึ้น

ข้อเท็จจริง (ต่อ)

- ต่อมานายกเทศมนตรีนคร ได้อนุมัติให้ดำเนินการ
- หจก. ส่งมอบงานตามสัญญา และคู่มือที่ 1 ถึงที่ 4 ได้ตรวจรับงานตามใบตรวจการจ้างโดยระบุว่า ได้ตรวจสอบแล้วงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบแล้วเสร็จครบถ้วนถูกต้องเรียบร้อยตามสัญญาจ้าง
- แต่จากผลการตรวจสอบปรากฏว่าเหล็กตะแกรงช่องระบายน้ำดังกล่าวเป็นเหล็ก RB ขนาด 6 มม. ทั้งหมด แสดงให้เห็นว่างานที่ผู้รับจ้างส่งมอบไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการที่กำหนดไว้ในสัญญา แต่คู่มือที่ 1 ถึงที่ 4 ในฐานะผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้างกลับรับรองในข้อเท็จจริงเป็นหลักฐานว่าผู้รับจ้างได้ดำเนินการปรับปรุงคันหินช่องระบายน้ำเกาะกลางถนนเพชรเกษมแล้วเสร็จครบถ้วนถูกต้องตามสัญญา เป็นเหตุให้เทศบาลได้รับงานไม่เป็นไปตามสัญญา คิดเป็นความเสียหายไม่น้อยกว่า 66,544 บาท และเป็นผลให้มีการเบิกจ่ายเงินจำนวน 1,999,000 บาท ให้กับผู้รับจ้างไปครบถ้วนตามสัญญาแล้ว

คำวินิจฉัยของ คตง.

- การที่คู่มือที่ 4 ในฐานะผู้ควบคุมงาน ได้ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมงาน โดยรับรองข้อเท็จจริงว่างานก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยถูกต้องครบถ้วนตามข้อกำหนดในสัญญาทั้งที่ผู้รับจ้างก่อสร้างงานไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและข้อกำหนดในสัญญาจึงถือได้ว่าการกระทำของคู่มือที่ 4 เป็นการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 66 และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว

- การที่คู่มือที่ 1 คู่มือที่ 2 และคู่มือที่ 3 ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ตรวจรับงานดังกล่าวโดยรับรองข้อเท็จจริงเป็นหลักฐานว่างานก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยถูกต้องครบถ้วนตามข้อกำหนดในสัญญาทั้งที่ผู้รับจ้างก่อสร้างงานไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและข้อกำหนดในสัญญา เป็นเหตุให้เทศบาลได้รับงานไม่เป็นไปตามข้อสัญญา การกระทำของคู่มือที่ 1 คู่มือที่ 2 และคู่มือที่ 3 จึงเป็นการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ 65

ดังนั้น การกระทำของคู่มือที่ 1 ถึงที่ 4 เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. 2544 ข้อ 44 วรรคหนึ่ง

ที่ วค 27/2560

เรื่อง การส่งใช้เงินยืมขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ถูกต้องตามระเบียบ
ของทางราชการ

ข้อเท็จจริง

- อบต. จัดโครงการฝึกอบรมเพิ่มประสิทธิภาพผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง และกำหนดให้มีการเดินทางไปศึกษาดูงาน

- ในการเดินทางไปราชการเพื่อศึกษาดูงาน นาย ข. ตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ขอยืมเงินเพื่อเป็นค่าอาหารและค่าที่พักสำหรับผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมจำนวน 58 คน รวมเป็นเงิน 185,600 บาท

ข้อเท็จจริง (ต่อ)

- คู่มือในฐานะนายก อบต. อนุมัติให้ยืมเงินตามสัญญาการยืมเงิน จำนวน 185,600 บาท ซึ่งสัญญาการยืมเงินระบุ เงื่อนไขว่า “ผู้ยืมสัญญาว่าจะปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการทุกประการและจะนำไปสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้องพร้อมทั้งเงินเหลือจ่าย(ถ้ามี) ส่งใช้ภายในกำหนดตามระเบียบการเบิกจ่ายเงิน คือภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับเงินยืมนี้ ถ้าผู้ยืมไม่ส่งตามกำหนด ผู้ยืมยินยอมให้หักเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยหวัด บำนาญ หรือเงินอื่นใดที่จะพึงได้รับจากทางราชการ ชดใช้จำนวนเงินที่ยืมไปจนครบถ้วนได้ทันที”

- เมื่อครบกำหนดการส่งใช้เงินยืม นาย ข. มิได้นำไปสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้องพร้อมทั้งเงินเหลือจ่ายส่งใช้ตามสัญญาการยืมเงินแต่อย่างใด

คำวินิจฉัยของ คตง.

คู่กรณี(นายก อบต.) เป็นผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่เร่งรัดหรือติดตามทวงคืนเงินยืมของหน่วยรับตรวจตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ แต่คู่กรณีกลับละเลยไม่เร่งรัดหรือติดตามทวงคืนเงินยืมหรือสั่งการให้นาย ย. ส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรอย่างช้าไม่เกิน 30 วัน ตลอดจนละเว้นไม่ดำเนินการสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหักเงินเดือนหรือเงินอื่นใดที่นาย ย. พึงจะได้รับจากทางราชการเพื่อชดใช้เงินที่ยืมไปจนครบถ้วน รวมทั้งปล่อยปละละเลยเป็นเวลาดังกล่าวถึง 1 ปี จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ของ สตง. เข้าตรวจสอบ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน ฯ ข้อ 84 (4) และข้อ 86 วรรคท้าย ดังนั้น การกระทำของคู่กรณี (นายก อบต.) จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. 2544 ข้อ 36

ที่ วค 22/2560 เรื่อง การรับเงินแล้วไม่นำฝากธนาคารขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อเท็จจริง

คู่กรณีตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง มีหน้าที่รับเงินรายได้ทุกประเภทและเงินนอกงบประมาณทุกประเภท โดยในปีงบประมาณ 2545-2549 คู่กรณีเป็นผู้จัดทำใบนำส่งเงินบันทึกสมุดเงินสด รับนำเงินฝากธนาคารและเป็นผู้ตรวจสอบเอกสารประกอบฎีกาจ่ายเงิน รวมทั้งเป็นมีอำนาจลงนามใน ใบถอนเงิน/เช็คธนาคาร แต่ในการรับชำระเงินจากลูกหนี้เงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน (บัญชีที่ 2) คู่กรณีไม่ได้บันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดภายในวันที่ได้รับเงินสดและไม่ได้นำเงินที่ได้รับนำฝากธนาคาร โดยคู่กรณีได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบยอมรับว่านำเงินดังกล่าวไปใช้ส่วนตัว การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จำนวน 48,000 บาท

คำวินิจฉัยของ คตง.

ประเด็นที่ 1 คู่กรณีเป็นเจ้าของหน้าที่มีหน้าที่เก็บรักษาเงินได้รับมอบเงินเพื่อเก็บรักษาแต่ไม่นำเงินที่ได้รับชำระจากลูกหนี้เงินทุน ๑ จำนวน 48,000 บาท ฝากธนาคารเมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินในแต่ละวัน จึงถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ข้อ 27 เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ๑ ข้อ 20 ประกอบข้อ 23

ประเด็นที่ 2 คู่กรณีเป็นเจ้าของหน้าที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชี คู่กรณีย่อมรู้หรือควรรู้ว่าเมื่อได้รับเงินจากลูกหนี้เงินทุน ๑ จะต้องบันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดภายในวันที่ได้รับเงินสด ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน ๑ ข้อ 10 แต่คู่กรณีกลับมิได้บันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดภายในวันที่ได้รับเงิน ซึ่งเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบดังกล่าว โดยนำเงินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ๑ ข้อ 51 วรรค 1

ที่ วค 12/2560 เรื่อง การสอบราคาจ้างโดยไม่เผยแพร่ประกาศและเอกสารสอบราคาตามระเบียบของ อบต.

ข้อเท็จจริง

- อบต. ดำเนินการสอบราคาจ้างงานก่อสร้าง จำนวน 14 โครงการ โดยได้แต่งตั้งคู่กรณี (เจ้าหน้าที่พัสดุ) ให้เป็นผู้เผยแพร่ประกาศสอบราคา
- คู่กรณีได้จัดส่งประกาศสอบราคาทั้ง 14 โครงการ ให้ผู้รับจ้างจำนวน 5 ราย รวมทั้งได้เผยแพร่ประกาศสอบราคาให้แก่ท้องถิ่นจังหวัด
- แต่คู่กรณีไม่ได้เผยแพร่ประกาศสอบราคาในเว็บไซต์กรมบัญชีกลาง และเว็บไซต์ของ อบต.
- นอกจากนี้ในการปิดประกาศสอบราคา ที่ อบต. ก็ไม่มีหลักฐานบันทึกการปิดประกาศและการปลดประกาศสอบราคาดังกล่าว

คำวินิจฉัยของ คตง.

- คู่กรณีในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุจะต้องดำเนินการ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุ ฯ ข้อ 34 คือ

(1) จัดส่งประกาศและเอกสารสอบราคาไปยังผู้มีอาชีพหรือรับจ้างทำงานนั้น โดยตรง ไม่น้อยกว่า

5 ราย

(2) ปิดประกาศเผยแพร่การสอบราคาโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการ อบต.

(3) ปิดประกาศเอกสารสอบราคาที่สูงรวมข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดและอำเภอ

(4) เผยแพร่ในเว็บไซต์กรมบัญชีกลางของจังหวัดและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- แต่จากการตรวจสอบคู่กรณีไม่ได้ปิดประกาศและเอกสารสอบราคา ณ ที่ทำการ อบต. ประกอบกับไม่ได้เผยแพร่ประกาศสอบราคาในเว็บไซต์กรมบัญชีกลาง และเว็บไซต์ของ อบต. ซึ่งถือเป็นขั้นตอนสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลการสอบราคา

- จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุ ฯ ข้อ 10 ตรี วรรคสอง และ ข้อ 34(1) ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ฯ ข้อ 40 วรรคหนึ่ง

ที่ วค 14/2560 เรื่อง การนำส่งเงินภาษีป้ายของเทศบาลตำบลไม้ครบถ้วนถูกต้อง

ข้อเท็จจริง

- คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับแบบแสดงรายการภาษีป้ายและรับแจ้งโอนป้ายผู้รับชำระภาษี

- คู่กรณีได้รับชำระเงินค่าภาษีป้าย จากบริษัท ข. จำนวน 39,680 บาท และคู่กรณีได้ออกใบเสร็จรับเงินภาษีป้ายให้เป็นหลักฐาน

- หลังจากนั้นคู่กรณีได้แก้ไขสำเนาใบเสร็จรับเงินภาษีป้าย โดยแก้จำนวนเงินจาก 39,680 บาท เป็นจำนวน 29,680 บาท และลงลายมือชื่อกำกับที่แก้ไขไว้ รวมทั้งแก้ไขวันที่ที่รับเงิน

- คู่กรณีให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของ สตง. ว่า เงินที่ไม่ได้นำส่ง 10,000 บาท ได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

- เทศบาลตำบลได้เรียกให้ส่งคืนเงิน คู่กรณีนำเงิน 10,000 บาท ส่งคืนแล้ว

คำวินิจฉัยของ คตง.

การที่คู่กรณีได้รับชำระเงินค่าภาษีป้าย จากบริษัท ข. จำกัด จำนวน 39,680 บาท แล้ว ไม่ได้นำเงินที่ได้รับในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินของเทศบาลตำบล แต่ได้นำส่งในภายหลังเพียง 29,680 บาท ส่วนเงินจำนวน 10,000 บาท คู่กรณีไม่ได้นำส่งและได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวนั้น ถือได้ว่าการกระทำของคู่กรณีเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน ฯ ข้อ 11 เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว แม้ภายหลังจะนำเงินมาส่งคืนให้แก่เทศบาลตำบล แต่ก็ไม่ได้มีผลลบล้างความเสียหายที่เกิดขึ้นไปแล้ว ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ฯ ข้อ 21 วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ 23 วรรคหนึ่ง

ที่ วค 11/2559 เรื่อง การจัดซื้อและตรวจรับเครื่องปรับอากาศโดยไม่ถูกต้องของ อบต.

ข้อเท็จจริง

- อบต. ได้ตั้งงบประมาณเป็นค่าจัดซื้อเครื่องปรับอากาศ ขนาด 38,000 บีทียู จำนวน 1 เครื่อง ราคา 40,000 บาท
- คู่กรณีที่ 4 (เจ้าหน้าที่พัสดุ) เป็นผู้ตกลงราคากับผู้ขายและทำบันทึกตกลงราคาของเจ้าหน้าที่พัสดุกับผู้ขาย โดยผู้ขายเสนอเครื่องปรับอากาศขนาด 38,000 บีทียู เป็นเงิน 40,000 บาท โดยไม่ได้ระบุรายละเอียดรุ่น ยี่ห้อ และแบบของเครื่องปรับอากาศ
- ผู้ขายได้ส่งมอบเครื่องปรับอากาศ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ (คู่กรณีที่ 1 ถึงที่ 3) ได้ทำการตรวจรับและจัดทำใบตรวจรับพัสดุ โดยรับรองว่ามีปริมาณ/ชนิดและคุณภาพถูกต้อง
- อบต. ได้เบิกจ่ายเงินจำนวน 40,000 บาท ให้แก่ผู้ขายแล้ว
- ต่อมาเครื่องปรับอากาศชำรุด เมื่อดำเนินการแก้ไขแล้วพบว่าเครื่องปรับอากาศมีขนาด 36,000 บีทียู ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อตกลงซื้อขาย

คำวินิจฉัยของ คตง.

- ประเด็นที่ 1 คู่กรณีที่ 4 ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุได้ทำบันทึกตกลงซื้อเครื่องปรับอากาศโดยกำหนดคุณลักษณะเฉพาะเพียงขนาด 38,000 บีทียู โดยไม่ระบุนรายละเอียดเกี่ยวกับยี่ห้อของเครื่องปรับอากาศที่ต้องการซื้อไว้ในบันทึกตกลงซื้อขาย ทำให้ผู้ขายส่งมอบพัสดุยี่ห้อใดก็ได้ การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ 20 โดยมีชอบและเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ 4 จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินฯ ข้อ 43

- ประเด็นที่ 2 อบต. ต้องการซื้อเครื่องปรับอากาศ ขนาด 38,000 บีทียู แต่ผู้ขายได้ส่งมอบเครื่องปรับอากาศขนาด 36,000 บีทียู เมื่อผู้ขายส่งมอบพัสดุไม่ตรงตามที่ตกลงซื้อขายแต่การคู่กรณีที่ 1 ถึงที่ 3 คณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ทำการตรวจรับและจัดทำใบตรวจรับพัสดุ โดยรับรองว่ามีปริมาณ/ชนิด และคุณภาพถูกต้อง จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ 47 โดยมีชอบและเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ 1 ถึงที่ 3 จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินฯ ข้อ 45

ที่ วค 3/2557 เรื่อง เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลเลยไม่ส่งประกาศประกวดราคาโครงการขุดลอก

ข้อเท็จจริง

- เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2544 สำนักงานเทศบาลตำบลได้จัดทำประกาศประกวดราคาจ้างเหมาโครงการขุดลอก ตามโครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจปี 2545 โดยคู่กรณีที่ 4 (นายกเทศมนตรีตำบล) ได้แต่งตั้งคู่กรณีที่ 1 ถึงที่ 3 เป็นคณะกรรมการจัดส่งประกาศประกวดราคาและรับผิดชอบการติดประกาศ

- ในวันเดียวกันคู่กรณีที่ 2 ได้นำเอกสารประกวดราคาพร้อมหนังสือนำส่งบรรจุในซองและจำหน่ายซองถึงผู้อำนวยการสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย หัวหน้าสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัด อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ผู้อำนวยการศูนย์รวมข่าวประกาศประกวดราคาจังหวัด และเขียนใบฝากส่งไปรษณีย์มอบให้กับนาย น. เพื่อฝากส่งไปรษณีย์แทน โดยได้รับความยินยอมจากคู่กรณีที่ 1 คู่กรณีที่ 3 และคู่กรณีที่ 4 แล้ว

- ปรากฏว่าบุคคลหรือหน่วยงานที่ระบุชื่อดังกล่าวไม่ได้รับหนังสือประกาศประกวดราคาแต่อย่างใด

คำวินิจฉัยของ คตง.

- เมื่อคู่กรณีที่ 1 ถึงที่ 4 ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการจัดส่งประกาศประกวดราคาและรับผิดชอบการติดประกาศประกวดราคาโครงการขุดลอก คู่กรณีที่ 1 ถึงที่ 3 จึงมีหน้าที่จัดส่งเอกสารประกาศประกวดราคาและรับผิดชอบการติดประกาศ

- การที่คู่กรณีที่ 1 ถึงที่ 3 ไม่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่ได้ไปนำฝากส่งที่ไปรษณีย์ด้วยตนเอง แต่กลับมอบหมายให้บุคคลที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานนำประกาศประกวดราคาไปส่งให้ที่ทำการไปรษณีย์แทน โดยอ้างว่าได้ประสานกับคู่กรณีที่ 4 แล้ว ซึ่งกรณีนี้ไม่มีกฎหมาย หรือระเบียบใดกำหนดให้มีอำนาจสั่งการเช่นนั้น ได้ คู่กรณีที่ 4 จึงไม่มีอำนาจที่จะสั่งให้ฝากบุคคลภายนอกไปส่งไปรษณีย์ได้ คู่กรณีที่ 1 ถึงที่ 3 จึงไม่อาจอ้างการปฏิบัติตามคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของคู่กรณีที่ 4 ได้

- การกระทำของคู่กรณีที่ 1 ถึงที่ 3 เป็นการจงใจฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุ ข้อ 38 และเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ฯ ข้อ 40 วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ 5 ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ 1

- ส่วนคู่กรณีที่ 4 ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ถือว่ามีส่วนร่วมในการกระทำของคู่กรณีที่ 1 ถึงที่ 3 ด้วย ต้องรับโทษปรับทางปกครองในชั้นที่สูงกว่า จึงต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ 2 เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ฯ ข้อ 40 วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ 49 และข้อ 5

ที่ วค 5/2557 เรื่อง การไม่นำเงินส่งหรือฝากตามระเบียบทางราชการของเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ เทศบาลตำบล

ข้อเท็จจริง

- ในปีงบประมาณ 2553 นายกเทศมนตรีตำบลได้มอบหมายให้คู่กรณีที่ 1 (เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้) ให้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของหัวหน้าส่วนการคลัง รับผิดชอบงานพัฒนารายได้ และมอบหมายให้คู่กรณีที่ 2 (ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้) ให้ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคู่กรณีที่ 1 ตามคำสั่งของเทศบาล

- ปรากฏว่าเมื่อสิ้นเวลารับเงินในแต่ละวันคู่กรณีทั้งสองคน กลับไม่นำเงินที่ได้รับ พร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงินและเอกสารอื่นที่จัดเก็บได้ในแต่ละวันส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินของเทศบาลตำบล หรือนำส่งแต่น้อยกว่าจำนวนที่ได้รับจริง ซึ่งคู่กรณีทั้งสองได้ให้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ว่าตรวจสอบของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค โดยยอมรับว่านำไปใช้ในการส่วนตัวและเมื่อมีการตรวจสอบพบได้มีการนำเงินมาคืน

คำวินิจฉัยของ คตง.

- การที่คู่กรณีที่ 1 และที่ 2 ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สังกัดเทศบาลตำบลได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติและรับผิดชอบงานเทศบาลตำบล ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งเจ้าหน้าที่การเงินภายในระยะเวลาที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ข้อ 11 กำหนดไว้ จึงเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ ฯ ดังกล่าว

- แม้คู่กรณีทั้งสองจะได้นำเงินใช้คือแก่เทศบาลตำบลแล้วก็ตาม แต่ก็เป็นการชดใช้ภายหลังจากคู่กรณีทั้งสองได้รับเงินมาแล้วถึง 4 เดือน จึงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว

- การกระทำของคู่กรณีทั้งที่ 1 และที่ 2 เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ฯ ข้อ 21 วรรค 1 ประกอบด้วยข้อ 23 วรรคหนึ่ง และข้อ 5 ซึ่งกำหนดโทษปรับทางปกครองชั้นที่ 2 แต่เนื่องจากการกระทำของคู่กรณีทั้งสองเป็นการจงใจยกยอกเงินไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุด

ที่ วค 14/2557 เรื่องการเบิกจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (พิเศษ) โดยมีขอของ อบต.

ข้อเท็จจริง

- อบต. ได้รับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้พนักงานของ อบต. มีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

- ต่อมาเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2552 ได้มีการประชุมของพนักงานและลูกจ้างของ อบต. โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม 30 คน ในจำนวนนี้เป็นผู้ที่ไม่มีสิทธิได้รับ โบนัสจำนวน 4 คน ผู้มีสิทธิไม่เข้าร่วม 22 คน ในระหว่างการประชุม คู่กรณีที่ 2 ได้ขอให้ที่ประชุมพิจารณาการหักเงิน โบนัส และที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้หักเงินโบนัสคนละ 5% เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เบิกจากงบประมาณไม่ได้

- ปรากฏว่า ในการจ่ายเงิน โบนัสดังกล่าว มีคู่กรณีทั้งที่ 1 ถึงที่ 3 เป็นผู้ลงนามสั่งจ่ายเงินออกจากบัญชีเงินฝากขององค์การบริหารส่วนตำบล 1,167,996 บาท โอนเข้าบัญชีเงินฝากของพนักงานและลูกจ้างรวมทั้งสิ้น 49 ราย เกินกว่าจำนวนผู้มีสิทธิ 1 ราย โดยเป็นการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของคู่กรณีทั้งที่ 3 จำนวน 65,998 บาท ซึ่งเป็นการรับโอนเงินจากการหัก 5% ของผู้มีสิทธิรับเงินของแต่ละคน โดยคู่กรณีทั้งที่ 3 ไม่มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว และโอนเข้าบัญชีเงินฝากของคู่กรณีทั้งที่ 2 อีกจำนวน 3,000 บาท ทำให้พนักงานและลูกจ้างแต่ละคนได้รับเงินน้อยกว่าจำนวนที่มีสิทธิได้รับจริง

คำวินิจฉัยของ คตง.

- คู่กรณีที่ 1 (นายก อบต.) คู่กรณีที่ 2 (ปลัด อบต.) และคู่กรณีที่ 3 (หัวหน้าส่วนคลัง) ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ และเป็นผู้มีอำนาจเบิกถอนเงิน โดยมีการหักเงินคนละ 5% ก่อนที่จะจ่ายให้กับผู้มีสิทธิรับเงิน โดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้มีสิทธิรับเงินแต่อย่างใด และได้โอนเงินเข้าบัญชีผู้มีสิทธิรับเงินเกินกว่าจำนวนผู้มีสิทธิ 1 คน ได้แก่คู่กรณีที่ 3 ที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว และคู่กรณีที่ 2 ได้รับเงินเพิ่มมากขึ้นจากจำนวนที่ควรได้รับ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจรับเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 42 ข้อ 52 ข้อ 68 และข้อ 72

- การกระทำของคู่กรณีทั้งสามเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ฯ ข้อ 24 ข้อ 25 ประกอบข้อ 27 วรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ 4

ที่ วค 7/2557 เรื่อง การควบคุมงานและการตรวจการจ้างโครงการก่อสร้างรั้วที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลไม้แล้วเสร็จตามสัญญา

ข้อเท็จจริง

- องค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำสัญญาจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. เพื่อก่อสร้างรั้วที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล

- องค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่แต่งตั้งให้คู่กรณีที่ 1 และคู่กรณีที่ 2 และผู้ควบคุมงาน และแต่งตั้งคู่กรณีที่ 3 คู่กรณีที่ 4 และคู่กรณีที่ 5 เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง

- ปรากฏว่า คู่กรณีที่ 1 และที่ 2 ได้จัดทำรายงานการปฏิบัติงานว่า งานก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วพร้อมส่งงาน ส่วนคู่กรณีที่ 3 ถึงที่ 5 ได้ลงลายมือชื่อในใบตรวจรับการจ้างว่า ผู้รับจ้างส่งมอบงานงวดสุดท้ายเพื่อเป็นเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้าง แต่จากการตรวจของ สตง. ภูมิภาค พบว่า ผู้รับจ้างดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จและไม่เป็นไปตามรูปแบบหลายรายการ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

คำวินิจฉัยของ คตง.

- คู่กรณี ที่ 1 และที่ 2 เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมงาน ได้จัดทำรายงานโดยรับรองว่างานแล้วเสร็จพร้อมส่งมอบ ทั้งทั้งงานดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้น เป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้รับจ้างและเป็นที่มาให้เกิดความเสียหายขึ้นแก่รัฐ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. 2544 ข้อ 44 วรรคสอง ต้องรับโทษทางปกครองชั้นที่ 4

- คู่กรณี ที่ 3 และที่ 5 เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ลงลายมือชื่อในใบตรวจรับการจ้างเพื่อเป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินโดยไม่ได้ตรวจดูรายละเอียดของงานให้ดี จึงเป็นการจงใจหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 48 โดยมีขอบ เป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้รับจ้างและเป็นที่มาให้เกิดความเสียหาย จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ฯ ข้อ 44 วรรคสอง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ 4

คำวินิจฉัยของ คตง. (ต่อ)

- คู่กรณี ที่ 4 เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ที่ได้ลงชื่อในใบตรวจการรับการจ้างดังกล่าวเช่นกัน เพียงแต่เป็นการลงชื่อภายหลังจากที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้เบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างไปแล้ว แท้จะฟังได้ว่าคู่กรณี ที่ 4 ไม่มีเจตนาทุจริต แต่การกระทำของคู่กรณี ที่ 4 เป็นการจงใจไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุ ฯ ข้อ 48 เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณ ฯ ข้อ 44 วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ 3

ที่ วค 1/2556 เรื่อง การเก็บรักษาเงินโดยมิชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อเท็จจริง

- คู่กรณี (หัวหน้าส่วนคลัง) มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน เก็บรักษาเงิน ได้รับเงินค่าภาษีบำรุงท้องที่ ค่าประกันสัญญา ค่าคัดสำเนา ค่าปรับคดีจราจร ค่าขายแบบรูปรายการอากรฆ่าสัตว์ และรับเงินคงเหลือจากการถอนเงินตามเช็ค รวมทั้งสิ้นจำนวน 28,604.95 บาท แล้วไม่บันทึกรายการลงรับในบัญชีเงินสด ไม่นำฝากธนาคาร และไม่มีเงินสดคงเหลือให้ตรวจนับ จำนวน 18,004 บาท

- ปรากฏว่า เมื่อ สตง. พร้อมด้วยคณะกรรมการเก็บรักษาเงินได้ทำการตรวจนับเงินสดคงเหลือหรือหลักฐานแทนตัวเงินพบว่า ไม่พบเงินหรือหลักฐานอื่นให้ตรวจนับ

คำวินิจฉัยของ คตง.

- การที่คู่กรณีมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน เก็บรักษาเงิน ได้รับเงินจำนวน 28,604.95 บาท แต่นำฝากธนาคารเพียง 10,600 บาท ส่วนเงินจำนวน 18,004.95 บาทไม่ได้้นำฝากธนาคาร และไม่ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวส่งให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ทำให้ไม่มีเงินสดคงเหลือไว้ตรวจนับ

- การกระทำของคู่กรณีเป็นการจงใจฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 27

- กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. 2544 ข้อ 21 วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ 23 วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษทางปกครองชั้นที่ 2

ที่ วค 11/2556 เรื่อง การจัดทำทะเบียนพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ชอบด้วย
ระเบียบของทางราชการ

ข้อเท็จจริง

- องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดซื้อเสื้อกันหนาวจากร้าน ค. จำนวน 1,000 ตัว เป็นเงิน
จำนวน 100,000 บาท และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ดำเนินการตรวจรับพัสดุแล้วมีความเห็น
ว่าถูกต้อง และได้ชำระเงินให้แก่ร้าน ค. เรียบร้อยแล้ว

- เมื่อคู่กรณีที่ 2 (นายก อบต.) ได้นำเสื้อกันหนาวดังกล่าวไปแจกจ่ายให้แก่ราษฎรตาม
รายชื่อที่แสดงความจำนงไว้ ปรากฏว่า คู่กรณีที่ 1 (เจ้าหน้าที่พัสดุ) ไม่ได้จัดทำทะเบียนคุมการ
เบิกจ่ายพัสดุก่อน เป็นเหตุให้ราษฎรที่ได้แสดงความจำนงไว้ได้รับเสื้อกันหนาวเพียง 596 คน ทำให้
เกิดความเสียหาย

คำวินิจฉัยของ กกต.

- กรณีคู่กรณีที่ 1 เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือทะเบียนพัสดุ ไม่ได้ดำเนินการ
จัดทำทะเบียนคุมการเบิกจ่ายพัสดุทำให้ราษฎรได้รับเสื้อกันหนาวไม่ครบถ้วน อันเป็นการแสดง
ให้เห็นว่า คู่กรณีที่ 1 มิได้ใส่ใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ การกระทำของคู่กรณีที่ 1 จึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติ
หรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วน
ตำบล พ.ศ. 2538 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 73 (1) ข้อ 74 และข้อ 75 ประกอบหลักเกณฑ์ว่าด้วยการตั้ง
งบประมาณเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และ
องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2543 ข้อ 6 (2) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นความผิดตาม
ระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. 2544 ข้อ 46
ประกอบข้อ 5 ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ 2

- กรณีคู่กรณีที่ 2 มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาของคู่กรณีที่ 1 แต่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง
กับการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องของคู่กรณีที่ 1 จึงรับฟังไม่ได้ว่าการกระทำของคู่กรณี
ที่ 2 เป็นความผิด

ที่วค 6/2556 เรื่อง การส่งประกาศประกวดราคาจ้างก่อสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล
ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อเท็จจริง

- คู่กรณี (นายก อบต.) ได้ลงนามในประกาศประกวดราคาจ้างก่อสร้างถนนลาดยางสายเทศบาลตำบล และยังได้ลงนามในหนังสือส่งประกาศประกวดราคา ถึงหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งผู้มีอาชีพรับจ้างอีก 10 ราย และมีหลักฐานการนำส่งเป็นใบรับฝากบริการไปรษณีย์ในประเทศไทยจำนวน 22 ฉบับ

- ปรากฏว่า หัวหน้าที่ทำการไปรษณีย์แจ้งว่า ใบรับฝากบริการไปรษณีย์ในประเทศไทยจำนวน 22 ฉบับ ดังกล่าว ไม่ใช่เอกสารที่จัดทำโดยที่ทำการไปรษณีย์ และยังมีคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้ง ส. เป็นผู้ปิดประกาศประกวดราคาและนำส่งประกาศประกวดราคา

คำวินิจฉัยของ คตง.

- แม้คู่กรณีที่ 1 จะเป็นเจ้าหน้าที่ แต่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 31 ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่พัสดุเป็นผู้มีหน้าที่โดยตรงในการปิดประกาศหรือจัดส่งเอกสารประกาศประกวดราคาการซื้อการจ้าง ประกอบกับมีคำสั่งแต่งตั้งให้ ส. เจ้าหน้าที่พัสดุ เป็นผู้นำส่งประกาศประกวดราคา ถือได้ว่า คู่กรณีจึงไม่ใช่เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ปิดประกาศหรือจัดส่งเอกสารประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบดังกล่าว

- ประกอบกับ การที่หัวหน้าที่ทำการไปรษณีย์ไทยได้แจ้งว่า ใบรับฝากบริการไปรษณีย์ไทยจำนวน 22 ฉบับ ดังกล่าว ไม่ใช่เอกสารของที่ทำการไปรษณีย์ไทยแต่อย่างใด และยังไม่พบว่ามีหน่วยงานใดหรือผู้มีอาชีพรายใดได้รับประกาศประกวดราคาจ้างเลย จึงรับฟังได้ว่า คู่กรณียังไม่ได้จัดส่งเอกสารประกาศประกวดราคาจ้างให้หน่วยงานหรือบุคคลจำนวน 22 ราย

- การกระทำของคู่กรณี จึงถือไม่ได้ว่าเป็นการฝ่าฝืนมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการเงินของรัฐ ที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกำหนดจึงไม่เข้าองค์ประกอบความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. 2544 ข้อ 40

ที่ วค 1/2558 เรื่อง การไม่เร่งรัดติดตามทวงคืนเงินยืมของ อบต.

ข้อเท็จจริง

- คู่กรณี (นายก อบต.) ได้อนุมัติให้มีการจ่ายเงินยืมให้แก่ นาย ช. ทั้งที่ นาย ช. ผู้ยืมยังมีเงินยืมค้างชำระแก่ อบต. จำนวน 2 สัญญา ดังนี้
 - สัญญาเงินยืมที่ 10/2551 ลงวันที่ 17 ตุลาคม 2550 คู่กรณี ได้อนุมัติเงินยืมจำนวน 4,490 บาท ให้แก่ นาย ช. ทั้งที่ทราบว่าขณะนั้น นาย ช. ยังมีเงินยืมค้างชำระแก่ อบต. อยู่จำนวน 7,600 บาท
 - สัญญาเงินยืมที่ 22/2551 ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2550 คู่กรณี ได้อนุมัติเงินยืมจำนวน 50,000 บาท ให้แก่ นาย ช. ช. ทั้งที่ทราบว่าขณะนั้น นาย ช. ยังมีเงินยืมค้างชำระแก่ อบต. อยู่จำนวน 7,600 บาท และอีกจำนวน 4,490 บาท
- ประกอบกับคู่กรณีมิได้ดำเนินการเร่งรัดให้ผู้ยืมเงินส่งใช้เงินตามสัญญาแต่อย่างใด

คำวินิจฉัยของ คตง.

- การกระทำของคู่กรณีที่ย้อนอนุมัติเงินยืมจำนวน 2 สัญญา ทั้งที่ทราบว่าในขณะนั้นผู้ยืมยังมีเงินค้างชำระแก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จึงถือเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ข้อ 84(3)
- การกระทำของคู่กรณีที่ได้ดำเนินการเร่งรัดผู้ยืมให้ส่งใช้เงินตามสัญญานั้น เป็นการละเลยไม่เร่งรัดหรือติดตามทวงคืนภายในระยะเวลาที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ฯ ข้อ 84(2) และ (4) กำหนดทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ
- ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. 2544 ข้อ 35 และ 36 ต้องรับโทษทางปรับทางปกครองชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3
- กรณีเป็นการทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ต้องรับโทษปรับทางปกครองทุกข้อ

ที่วค 2/2558 เรื่อง การรับเงินศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของ อบต. ไม่นำเข้าบัญชี

ข้อเท็จจริง

- ในปีงบประมาณ 2550 อบต. ได้อุดหนุนเงินให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน 163,886 บาท ต่อมาภายหลังได้รับแจ้งจากสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดว่า ไม่สามารถอุดหนุนเงินให้แก่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ เนื่องจากเป็นกิจการที่อยู่ในความรับผิดชอบและเป็นหน้าที่ของ อบต. ที่จะต้องดำเนินการเอง อบต. จึงแจ้งให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่งเงินดังกล่าวคืน ซึ่งนาย ช. ประธานศูนย์ฯ ได้นำส่งเงินคืน จำนวน 153,066 บาท

- ปรากฏว่า เมื่อคูกรณี (หัวหน้าส่วนการคลัง) ได้รับเงินจำนวน 153,066 บาท คืนโดยไม่ออกใบเสร็จรับเงิน ไม่นำส่งเงินและไม่ลงรับเข้าบัญชี อบต. แต่กลับนำเงินจำนวน 143,000 บาท เข้าบัญชีส่วนตัว และอีกจำนวน 10,066 บาท เก็บไว้ที่ตัว จนเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2550 คูกรณีได้นำเงินจำนวน 153,000 นำส่ง อบต. และออกใบเสร็จเป็นคำรับเงินคืนจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

- ต่อมาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ส่งเงินอุดหนุนเพิ่มเติม จำนวน 10,820 บาท

คำวินิจฉัยของ คตง.

- การที่คูกรณีได้รับเงินคืนจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 153,066 บาท แต่คูกรณีไม่ออกใบเสร็จรับเงิน จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ข้อ 9 และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

- ในการนี้ การกระทำของคูกรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. 2544 ข้อ 23 วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ 2

- การที่คูกรณีได้รับเงินอุดหนุนคืนจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 153,066 บาท แต่ไม่นำเงินจำนวนดังกล่าวส่งเจ้าหน้าที่การเงินของ อบต. กลับนำเงินไปฝากเข้าบัญชีส่วนตัว จำนวน 143,000 บาท และเก็บไว้กับตนเอง จำนวน 10,066 บาท จึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ 11 และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

คำวินิจฉัยของ คตง. (ต่อ)

- ในการนี้ การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. 2544 ข้อ 21 วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ 23 วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ 2

- การที่คู่กรณีได้รับเงินอุดหนุนคืนจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กดังกล่าว แล้วไม่ออกไปเสิร์ฟเงิน ไม่ได้นำส่งให้แก่เจ้าหน้าที่การเงิน และไม่บันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดในวันที่ได้รับเงินสดนั้น จึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ฯ ข้อ 10 และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

- ในการนี้ การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. 2544 ข้อ 51 วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ 3

- การกระทำความผิดของคู่กรณีเป็นการกระทำความผิดเดียวจึงรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ 3 ซึ่งเป็นชั้นสูงสุด

- เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการทำสัญญาซื้อขายหรือจ้าง ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 155/2557

การที่นายกเทศมนตรีอนุมัติให้ขยายระยะเวลาก่อสร้างทั้งที่ผู้รับจ้างได้แจ้งขอขยายระยะเวลาเมื่อพ้นกำหนดเวลา 15 วัน นับแต่วันที่มิเหตุอันกล่าวอ้างได้สิ้นสุดลง เป็นการขัดต่อหลักเกณฑ์ ข้อ 132 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 และข้อสัญญาจ้าง การอนุมัติให้ขยายระยะเวลาก่อสร้างดังกล่าวถือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีคำวินิจฉัยชี้ขาดว่าการกระทำของนายกเทศมนตรีเป็นความผิดตามข้อ 43 ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. 2544 ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ 4 จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

- เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ตรวจการจ้างไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ฟง. 1/2563

การที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยรับตรวจผู้มีหน้าที่ตรวจรับการจ้างไม่ดำเนินการตรวจการจ้างโดยละเอียด โดยใช้เพียงรถยนต์วิ่งสังเกตการณ์ มิได้ทำการตรวจวัดสถานที่ก่อสร้างและตรวจวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างว่าถูกต้องตามแบบรูป รายการละเอียด หรือไม่ ทั้งยอมตรวจรับงานจ้างโดยรับรองว่าผู้รับจ้างดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จครบถ้วน ถือเป็นการรับรองอันเป็นเท็จเป็นเหตุให้เทศบาลเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างเต็มจำนวนตามสัญญา กรณีจึงเป็นการที่เจ้าหน้าที่ตรวจรับการจ้างจงใจฝ่าฝืนมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมเงินของรัฐตามที่กำหนดในหมวดที่ 2 ข้อ 44 ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. 2544 อันเป็นกรณีไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐตามข้อ 5 ของระเบียบดังกล่าว เจ้าหน้าที่ตรวจการจ้างจึงต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ 3

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อง. 1/2561

การที่เจ้าหน้าที่เพียงแต่ตรวจสอบเอกสารรายงานของผู้ควบคุมงานซึ่งไม่ได้ระบุรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงานและวัสดุที่ใช้ ทั้งยังทำการตรวจสอบด้วยสายตา เป็นเหตุให้เทศบาลต้องรับเอางานที่ไม่ได้คุณภาพเพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดทำบริการสาธารณะและต้องจ่ายเงินค่าจ้างเกินกว่าปริมาณงาน แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ผู้รับจ้างแก้ไขงานให้ถูกต้องและผู้รับจ้างจะได้คืนเงินส่วนที่จ่ายไปให้แก่เทศบาลแล้วก็ตามกรณีถือว่าความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังได้เกิดขึ้นเป็นความผิดสำเร็จแล้วตามข้อ 44 วรรค 1 ประกอบข้อ 5 ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. 2544 เจ้าหน้าที่ตรวจการจ้างจึงต้องรับโทษปรับทางปกครองเป็นจำนวนเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดจำนวน 5 เดือน

- ผู้มีอำนาจในการอนุญาตให้ประชาชนสภาพท้องถิ่นใช้ยานพาหนะส่วนตัวไปราชการ
คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 434/2562

ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาให้ประชาชนสภาพเทศบาลตำบลเดินทางไปราชการตาม ข้อ 8(1) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. 2555 และเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติให้ประชาชนสภาพเทศบาลตำบลนำรถส่วนตัวไปเพื่อใช้เดินทางไปราชการ เพื่อที่จะมีสิทธิเบิกเงินชดเชยเป็นค่าพาหนะในลักษณะเหมาจ่ายให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับเป็นค่าพาหนะส่วนตัวได้ ดังนั้น เมื่อนายอำเภอเมืองขอนแก่นในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นได้อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดี(ประชาชนสภาพเทศบาลตำบล) นำรถยนต์ส่วนตัวเพื่อใช้เดินทางไปราชการเพื่อเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริหารของสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเบิกค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการดังกล่าวได้ ตามข้อ 15(3) ประกอบข้อ 25 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับเดียวกัน

การดำเนินการทางวินัย

โทษทางวินัยมี 5 สถาน

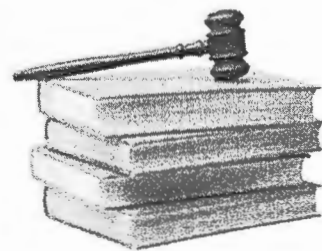
1. ภาคทัณฑ์
2. ตัดเงินเดือน
3. ลดขั้นเงินเดือน
4. ปลดออก
5. ไล่ออก

→ ความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

→ ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การดำเนินการทางวินัย

1. การสืบสวน (หามูลกรณี)
2. การตั้งคณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อย 3 คน
3. การสอบสวน
4. การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ
5. การลงโทษ
6. การรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง
คณะกรรมการพนักงานท้องถิ่น เช่น เทศบาล.....

ขั้นตอนกระบวนการพิจารณาความผิด กำหนดโทษ และการลงโทษ

การออกคำสั่งลงโทษทางวินัย

การลงโทษกรณีผิดวินัยไม่ร้ายแรง

ลดเงินเดือน/ ตัดเงินเดือน /
ภาคทัณฑ์

ลดโทษจากไล่ออก / ปลดออก
เป็น ลด / ตัด / ภาค

ห้ามสั่งลงโทษให้มีผลย้อนหลังไปก่อนหน้าออกคำสั่ง

การลงโทษกรณีผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ปลดออก / ไล่ออก

สั่งเพิ่ม , ลดโทษ ปลด / ไล่ออก

จะสั่งให้มีผลตั้งแต่วันใด

พิจารณาตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ

การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ

สั่งเพิ่ม / ลดโทษ

ลดเงินเดือน / ตัดเงินเดือน /
ภาคทัณฑ์

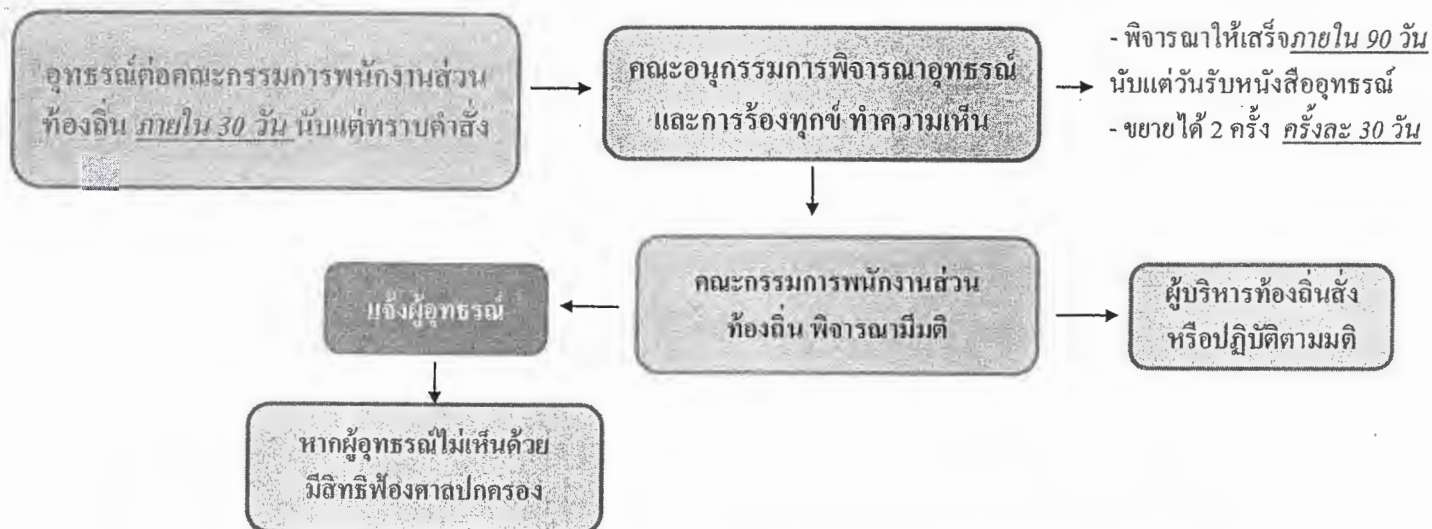
ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ

ภายใต้เงื่อนไข

ไม่กระทบสิทธิ / ประโยชน์ที่ผู้ถูกลงโทษได้รับไปแล้ว

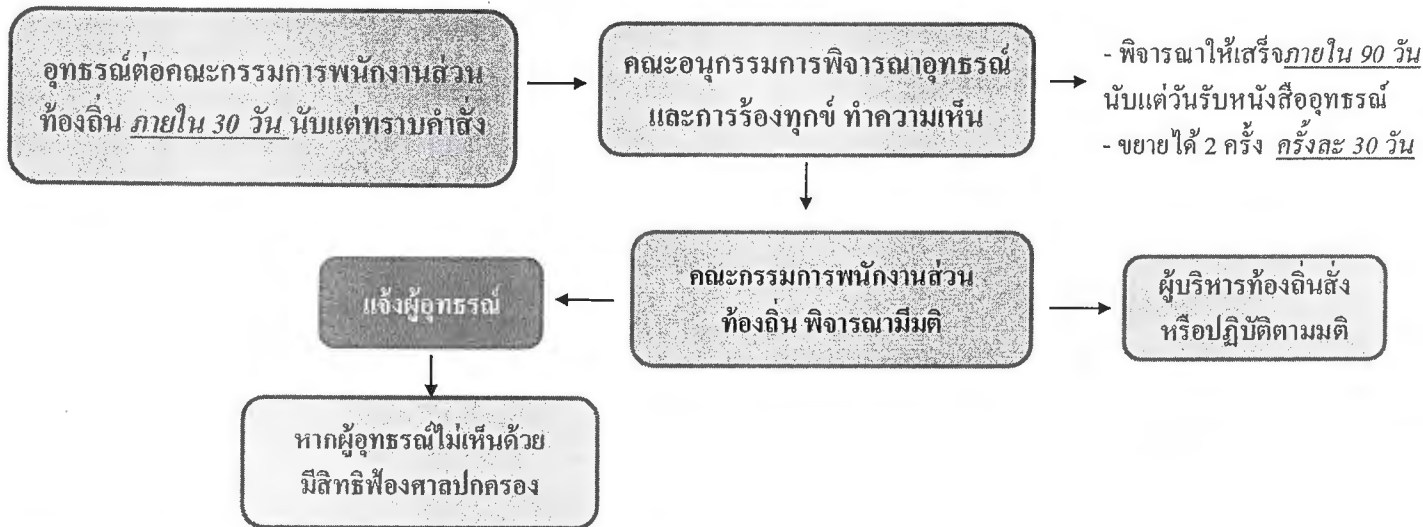

การอุทธรณ์และพิจารณาอุทธรณ์ กรณีถูกลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง / ร้ายแรง

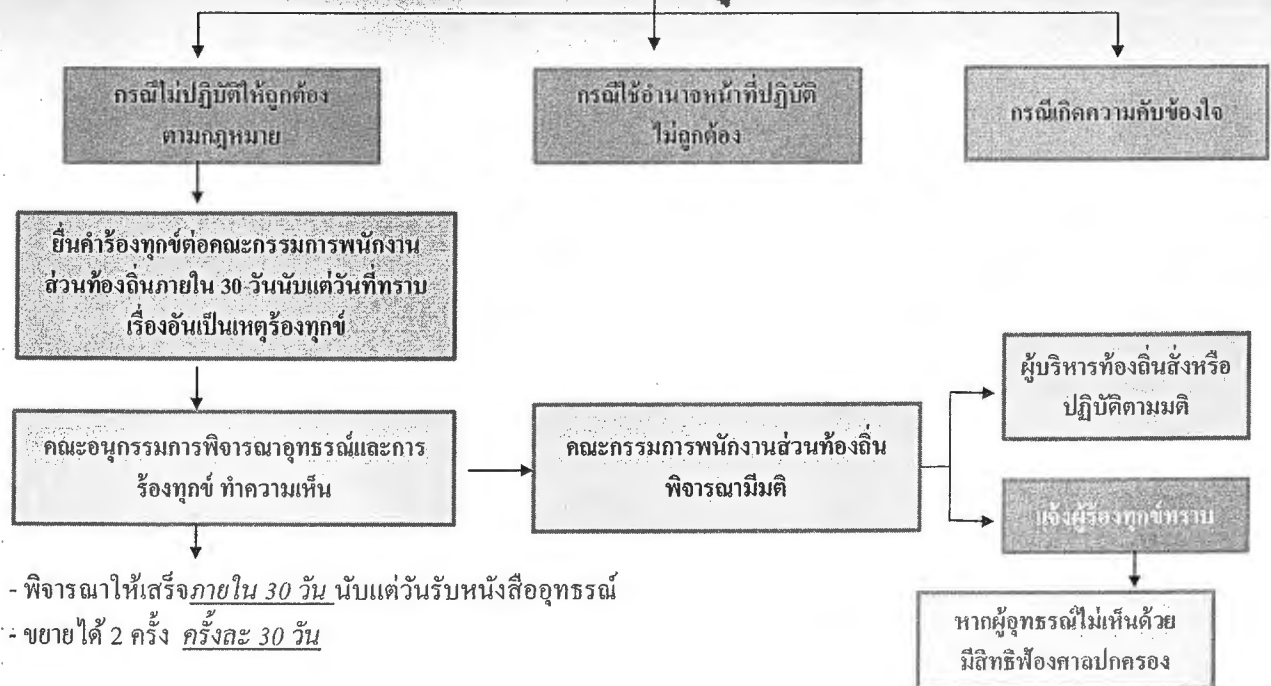

การอุทธรณ์และพิจารณาอุทธรณ์ (ต่อ)

กรณีอุทธรณ์ให้ออกจากราชการ

การร้องทุกข์

การเตรียมตัวและการแก้ข้อกล่าวหาเมื่อถูกดำเนินการทางวินัย

- การศึกษารายละเอียดประเด็นข้อกล่าวหา
- การปรึกษาทนายความหรือบุคคลที่ไว้วางใจ
- การรวบรวมพยานหลักฐาน
- การสอบข้อเท็จจริง
- การสรุปข้อเท็จจริง
- การศึกษาค้นคว้ากฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- การคัดค้านคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง
- การทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
- การเข้าชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
- การขอให้คณะกรรมการเรียกพยานหลักฐาน
- การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

คำพิพากษาคดีปกครองเกี่ยวกับวินัยของบุคลากร
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- คำสั่งลงโทษลดเงินเดือน

- ข้าราชการละทิ้งหน้าที่ราชการและขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 71/2560

กรณีพนักงานส่วนตำบลลงชื่อปฏิบัติราชการ แต่ไม่อยู่ปฏิบัติราชการในสำนักงาน โดยอ้างว่าออกไปปฏิบัติราชการนอกสำนักงาน โดยไม่ได้ขออนุญาตและไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา ถือเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตาม กฎหมาย ระเบียบของทางราชการ และละทิ้งหน้าที่ราชการ นอกจากนี้ยังมีพฤติการณ์ขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและ ระเบียบของทางราชการ อีกทั้งยังปรากฏว่าพนักงานส่วนตำบลดังกล่าวเคยถูกลงโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นระยะเวลา 2 เดือน ในความผิดฐานเดียวกันมาก่อน กรณีจึง ไม่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ ดังนั้น การที่นายกองค้การบริหารส่วนตำบลใช้ดุลพินิจลงโทษลดเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลคนดังกล่าว 1 ขั้น จึงเหมาะสมแก่กรณีความผิดแล้ว

- คำสั่งลงโทษลดเงินเดือน

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 88/2562

ในการสอบข้อเท็จจริงทางวินัยผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาอย่างเพียงพอที่จะโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานก่อนออกคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีอันเป็นการไม่ปฏิบัติตาม ม. 30 วรรค 1 แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ 23 วรรค 1 ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย ฯ การออกคำสั่งลงโทษลดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจำนวน 1 ขั้น จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการกระทำโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น

• คำสั่งลงโทษลดเงินเดือน

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 58/2563

การที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะปลัด อบต. ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างใน อบต. รองจากนายก อบต. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลราชการประจำของ อบต. และยังมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่นายก อบต. มอบหมาย รวมถึงหน้าที่จัดทำงบประมาณและปฏิบัติการอื่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 ตลอดถึงมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันกับคณะผู้บริหารท้องถิ่นในการควบคุมงบประมาณรายจ่ายและเงินนอกงบประมาณให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย ตามข้อ 8 และข้อ 33 เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ให้ความร่วมมือในการบริหารงานท้องถิ่นอันส่งผลกระทบให้การดำเนินการ โครงการต่าง ๆ ของ อบต. เกิดความล่าช้า จึงเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น การที่นายก อบต. มีคำสั่งลงโทษลดเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี(ปลัด อบต.) จำนวนหนึ่งชั้นจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

• คำสั่งลงโทษลดเงินเดือน

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 37/2562

การที่ผู้ฟ้องคดีไม่มาปฏิบัติราชการโดยระบุเหตุผลว่าป่วยบ่อยครั้ง ประกอบกับผู้ฟ้องคดีเคยถูกลงโทษทางวินัยลดเงินเดือน 1 ชั้น อันเนื่องมาจากไม่มาปฏิบัติราชการโดยไม่แจ้งผู้บังคับบัญชา ไม่เขียนใบลาตามระเบียบการลา มีการแจ้งเตือนแต่ไม่แจ้งเหตุผลมาก่อน ถือว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาคัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาและมีพฤติกรรมกระทำผิดวินัยฐานคัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาและฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย และฐานไม่อุทิสเวลาให้แก่ทางราชการโดยการทอดทิ้งหน้าที่ราชการ อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง การที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลดเงินเดือนจึงชอบแล้ว

● คำสั่งลงโทษไล่ออก

- พนักงานส่วนตำบลละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกัน เป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 174/2560

การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานส่วนตำบลกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จะต้องมีการสืบสวนเพื่อให้ทราบถึงเหตุผลการที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน 15 วัน นั้น มีเหตุผลอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ โดยหากไม่อาจติดตามตัวผู้ถูกกล่าวหาได้ ก็จะต้องสืบสวนโดยสอบถามจากผู้บังคับบัญชาระดับต้น เพื่อนร่วมงาน รวมไปถึงญาติหรือผู้ใกล้ชิดกับผู้ถูกกล่าวหา และหากต่อมาก่อนที่จะมีคำสั่งผู้ถูกกล่าวหาได้ปรากฏตัว ก็ชอบที่จะให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพื่อต่อสู้แก้ข้อกล่าวหา ด้วยเหตุนี้.....

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 174/2560 (ต่อ)

.....แม้ตามคดีนี้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาถูกกล่าวหาเรื่องทุจริต จึงไม่อาจพบตัวผู้ถูกกล่าวหาอันจะสามารถให้โอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานได้ แต่เมื่อไม่ปรากฏว่าได้มีการสืบสวนหาข้อเท็จจริงจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเหตุอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ จึงฟังได้ว่าการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงตามกรณีนี้ไม่ชอบด้วยขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้ คำสั่งลงโทษไล่ออกพนักงานส่วนตำบลผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

- คำสั่งลงโทษปล่อย

- ปลัดอำเภอกระทำการออกบัตรประชาชนให้แก่บุคคลโดยทุจริต

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ. 17/2560

ผู้ฟ้องคดี(ปลัดอำเภอ) ดำรงตำแหน่งหัวหน้างานบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้อนุมัติจัดทำ บัตรประจำตัวประชาชนให้แก่บุคคล กระทำการทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่บุคคลโดยมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนระเบียบ กฎหมาย ถือเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยทุจริต เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ไปซึ่งประโยชน์ที่มิควรได้ และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 (ผู้ว่าราชการจังหวัด) มีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีดังกล่าวออกจากราชการ และคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมมีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

- การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- การพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.85/2561

การที่นายก อบต. ได้อาศัยโอกาสที่ตนดำรงตำแหน่งนายก อบต. ใช้อำนาจกระทำการใด ๆ ในลักษณะเป็นการให้ความช่วยเหลือหรือเอื้อประโยชน์ในภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของตนเข้ามาเป็นผู้รับจ้างประกอบอาหารกลางวันสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของ อบต. โดยเชิดบุคคลอื่นเป็นคู่สัญญาแทนกรณีจึงถือได้ว่านายก อบต. เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยทางอ้อมในสัญญาดังกล่าวที่ อบต. เป็นคู่สัญญา

- การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- การพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม (ต่อ)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 516/2562

แม้ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับการเลือกตั้งเป็นนายก อบต. ผู้ฟ้องคดีเคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของ หจก. และได้ทำสัญญากับ อบต. ก็ตาม แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ถอนตัวจากการเป็นผู้ถือหุ้นและหุ้นส่วนผู้จัดการของ หจก. ก่อนที่ได้รับการเลือกตั้ง ประกอบกับแม้ความรับผิดชอบในความชำรุดบกพร่องตามสัญญาจ้างจะยังอยู่ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีเป็นนายก อบต. แต่เมื่อไม่ปรากฏว่านับแต่ผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกตั้งเป็นนายก อบต. แล้ว ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ใด อันจะถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญากับ อบต. การที่ผู้ถูกฟ้องคดี(นายอำเภอ) มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายก อบต. จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

- การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- การพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม (ต่อ)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 24/2562

เลขานุการนายก อบต.(ผู้ฟ้องคดี) ไม่ได้เป็นคู่สัญญาจัดซื้อจัดจ้างกับ อบต. โดยตรง แต่ผู้จัดการ หจก. ทำงานเป็นแม่บ้านให้แก่การค้าเลขานุการนายก อบต. อีกทั้งครอบครัวของเลขานุการนายก ฯ ก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนก่อตั้ง หจก. ทุนจดทะเบียน ที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ สถานที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ในการก่อสร้าง การติดต่อสั่งซื้อและชำระค่าวัสดุก่อสร้าง การจัดเตรียมเอกสารจัดซื้อจัดจ้าง และการควบคุมงานก่อสร้างที่ หจก. เป็นคู่สัญญากับ อบต. จึงถือได้ว่าเลขานุการนายก อบต. (ผู้ฟ้องคดี) เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่ อบต. เป็นคู่สัญญากับ หจก. อันมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย ดังนั้น คำสั่งของนายอำเภอที่ให้เลขานุการ อบต.(ผู้ฟ้องคดี) พ้นจากตำแหน่งจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

● การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- การพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม (ต่อ)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 349/2562

การที่นายก อบต. อนุมัติให้จ้างบุตรชายของตนเป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย แม้กระบวนการจัดจ้างเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่กรณีเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์สาธารณะ กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยทางอ้อมในสัญญาที่ อบต. กุดน้ำใสเป็นคู่สัญญาแล้ว ตาม ม. 64/2 วรรคหนึ่ง (3) แห่ง พ.ร.บ. สถาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

● การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- การพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภา อบต. กรณีบรรพชาเป็นสามเณรในขณะที่เป็นสมาชิก อบต.

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 459/2562

การที่สมาชิกสภา อบต. บรรพชาเป็นสามเณรในงานฉาบฉวย(บวชหน้าไฟ) แม้จะเป็นการบวชเพื่อตอบแทนบุญคุณแก่ผู้ล่วงลับเพียง 3 ชั่วโมง แต่ก็ถือเป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภา อบต. สิ้นสุดลงตาม ม. 47 ทวิ(3) และ ม. 47 ตรี วรรค 1(7) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ประกอบกับ ม. 34(2) และ ม. 45(3) แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 ทั้งนี้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงเจตนาว่าจะบวชนานเพียงใด

● การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- การพ้นจากตำแหน่ง นายก อบต. เนื่องจากเป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริต

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 545/2562

การที่นายก อบต. กำหนดเงื่อนไขในการประกาศประมูลจ้างก่อสร้างถนนเป็นการเพิ่มเติมจากตัวอย่างเอกสารประมูลจ้างที่กระทรวงการคลังกำหนดว่า อบต. สงวนสิทธิ์ไม่พิจารณาข้อเสนอของผู้เสนอราคาโดยไม่มีการผ่อนผันในกรณีไม่ปรากฏชื่อผู้เสนอราคาในบัญชีผู้เสนอราคาที่ก่อสร้างหรือฟังคำชี้แจงรายละเอียดของ อบต. และกำหนดให้ผู้เสนอราคาต้องมีบ่อนดินที่ได้รับอนุญาตจาก อบต. ห่างจากสถานที่ก่อสร้างไม่เกิน 3 กิโลเมตร นั้น เป็นการกำหนดเงื่อนไขโดยมีลักษณะไม่เปิดกว้างหรือกีดกันผู้เสนอราคามีโอกาสเข้าแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรมและมีลักษณะเป็นการเอื้อประโยชน์หรือช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคาบางรายมีสิทธิเข้าทำ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 545/2562 (ต่อ)

สัญญาโดยไม่เป็นทำ อันเป็นไปตาม ม.13 แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 และถือได้ว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริตและเสื่อมเสียทางศีลธรรมซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก อบต. นายอำเภอจึงมีอำนาจวินิจฉัยให้ผู้ถูกกล่าวหา(นายก อบต.) พ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภา อบต. ได้

● การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- การพ้นจากตำแหน่ง นายก อบต. เนื่องจากเป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริต

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 807/2562

การที่นายก อบต. ไม่นำเงินที่ได้จากการให้ประชาชนเช่ารถไถฟาร์มของ อบต. ส่งเป็นรายได้ของ อบต. แต่กลับนำไปเป็นค่าอาหารเลี้ยงสมาชิกสภา อบต. นอกจากจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ อบต. ที่ต้องสูญเสียรายได้แล้วยังทำให้สมาชิกสภา อบต. ได้รับประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายอีกด้วย การกระทำของนายก อบต. จึงอยู่ในความหมายของผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริตแล้ว ไม่จำเป็นต้องคำนึงว่าผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริตดังกล่าวได้ถูกศาลพิพากษาลงโทษทางอาญาด้วยหรือไม่ แต่อย่างไร

● การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- นายอำเภอมีคำสั่งให้นายก อบต. พ้นจากตำแหน่งโดยไม่ได้รอผลการไต่สวนของ ป.ป.ช.

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.939/2550

การที่นายก อบต. ถูกร้องเรียนว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมและบริหารงานส่อไปในทางทุจริตในขณะดำรงตำแหน่ง นายอำเภอย่อมมีอำนาจสอบสวนและวินิจฉัยในพ้นจากตำแหน่งนายก อบต. ได้ โดยไม่ต้องรอผลการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อนายก อบต. มีพฤติกรรมในทางทุจริตตามมาตรา 58/1 (3) แห่ง พ.ร.บ. สถาปนาและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 การที่นายอำเภอวินิจฉัยให้พ้นจากตำแหน่งจึงชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา 64 วรรคหนึ่ง (4) แห่งกฎหมายดังกล่าว

- การเบิกจ่ายเงินสะสมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 969/2561

ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจในการอนุมัติให้จ่ายเงินสะสมในกรณีฉุกเฉินที่มีสาธารณภัยเกิดขึ้นได้ตาม ข้อ 91 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 โดยไม่จำเป็นต้องได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่นเสียก่อนจึงจะเบิกจ่ายได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏชัดแจ้งว่าขณะที่นายก อบจ. มีคำสั่งอนุมัติให้มีการจ่ายขาดเงินสะสมของ อบจ. เพื่อจัดซื้อผ้าห่มกันหนาวแจกจ่ายประชาชนที่กำลังประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินภัยหนาวในเขตพื้นที่ของตน การอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินสะสมจึงชอบด้วยกฎหมาย

สาระสำคัญของ

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

ที่ฝ่ายปกครองจำเป็นต้องรู้

มาตรา 3

“วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการ ไม่ต่ำกว่า หลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับขั้นตอนและเวลาอุทธรณ์ หรือโต้แย้งที่กำหนดในกฎหมาย”

คำสั่งศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ 2351/2560

1. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 (ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา) มีประกาศจังหวัดพะเยา เรื่อง ประกวดราคาซื้อเรือชุดอเนกประสงค์ ขนาด 350 แรงม้า จำนวน 1 ลำ วิธีประกาศเชิญชวนทั่วไป โดยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) ลงวันที่ 15 กันยายน 2560 ผู้ฟ้องคดี (บริษัท A จำกัด) ได้เข้าร่วมเสนอราคาตามประกาศดังกล่าว แต่ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 เห็นว่า ประกาศประกวดราคาดังกล่าวอาจเป็นการกีดกันการเสนอราคาของผู้ประกอบการ จึงมีประกาศจังหวัดพะเยา เรื่อง ยกเลิกประกาศประกวดราคาซื้อเรือชุดอเนกประสงค์ ฯ อันเป็นการยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้างตาม ม. 67 วรรคหนึ่ง (3) แห่ง พ.ร.บ. การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 ซึ่ง ม. 115(2) แห่ง พ.ร.บ. ดังกล่าว บัญญัติห้ามผู้มีสิทธิอุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ในเรื่องดังกล่าว

คำสั่งศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ 2351/2560 (ต่อ)

2. เมื่อประกาศยกเลิกประกวดราคาดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองตาม ม. 5 แห่งพ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ประกอบกับ ข้อ 1(3) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 12(พ.ศ. 2543) ออกตามความใน พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ซึ่ง ม.44 วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. ดังกล่าว บัญญัติให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองได้ การที่ ม. 115(2) แห่ง พ.ร.บ. การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 บัญญัติห้ามผู้มีสิทธิอุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ในเรื่องนี้ย่อมเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดใน พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ผู้ฟ้องคดีจึงยังมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ออกคำสั่งตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการ ที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ทั้งนี้ ตาม ม.3 ประกอบกับ ม. 44 แห่ง พ.ร.บ. ดังกล่าว และเป็นขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

กฎ

มาตรา 5

“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

คำสั่งทางปกครอง

มาตรา 5

คำสั่งทางปกครอง หมายความว่า

(1) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(2) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง (ฉบับที่ 12/2543)

กฎกระทรวง ฉบับที่ 12/2543

การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ เช่น

- การสั่งรับหรือไม่รับคำเสนอขายหรือรับจ้าง
- การอนุมัติสั่งซื้อหรือสั่งจ้าง
- การออกคำสั่งหรือประกาศยกเลิกการพิจารณาคำเสนอ
- การสั่งให้เป็นผู้ทำงาน

เจ้าหน้าที่

มาตรา 5

เจ้าหน้าที่ หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม

- การขอลาออกหรือการยกเลิกการลาออกจากราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 15/2560

การขอลาออกหรือการยกเลิกการลาออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบล เป็นสิทธิของข้าราชการดังกล่าวที่สามารถกระทำได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลกำหนด กรณีพนักงานส่วนตำบลแสดงเจตนาขอลาออกจากราชการด้วยการยื่นเป็นหนังสือขอลาออกต่อนายกองคการบริหารส่วนตำบลและต่อมาได้มีหนังสือขอยกเลิกการลาออกจากราชการก่อนการพิจารณาของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เป็นกรณีที่ผู้นั้นใช้สิทธิแสดงเจตนาขอลาออกเรื่องการลาออกจากราชการของตนก่อนที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจะให้ความเห็นชอบการลาออก การที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบในการลาออกจากราชการทั้งที่ทราบข้อเท็จจริงว่าข้าราชการผู้นั้นได้มีหนังสือขอลาออกแล้ว กรณีจึงเป็นการพิจารณาทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่นายกองคการบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งกรณีลาออกจากราชการตามมติของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จึงเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

- การพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนโดยไม่มีการประชุมกลั่นกรองผลการประเมินของพนักงาน
เทศบาลจริงจึงเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด
คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.1413/2560

ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และ
เงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ได้กำหนดขั้นตอนหรือวิธีการดำเนินการ
พิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลไว้ว่าให้นำผลการประเมินประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผลการปฏิบัติงานมาเป็นหลักในการพิจารณา ดังนั้น การพิจารณาผลการประเมินจึง
ถือเป็นขั้นตอนหรือวิธีการซึ่งเป็นสาระสำคัญที่มีผลต่อการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนของ
พนักงานเทศบาล เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าในการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล
คณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองผลการประเมินไม่ได้มีการประชุมพิจารณากลั่นกรองผล....

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.1413/2560 (ต่อ)

....การประเมินของพนักงานเทศบาลจริง การที่คณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขึ้น
เงินเดือนพนักงานเทศบาลมีมติว่าได้นำมติของคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรอง
ผลการประเมินมาประกอบการพิจารณาแล้วมีมติว่าไม่ควรเลื่อนขึ้นเงินเดือน
ให้แก่พนักงานเทศบาล จึงเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
กฎหมายกำหนด คำสั่งของนายกเทศมนตรีที่ไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่พนักงาน
เทศบาลจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

- การมีคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนโดยมิได้แจ้งผลการประเมินและไม่เปิดโอกาสให้ชี้แจงโต้แย้งและไม่ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.665/2555

การออกคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลประจำปีงบประมาณจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด โดยกรณีที่มีคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือน ผู้บังคับบัญชาจะต้องแจ้งผลการประเมินพร้อมทั้งเหตุผลและให้โอกาสผู้ถูกประเมินได้ชี้แจงโต้แย้งผลการประเมินและต้องผ่านการพิจารณาก่อนการลงจากคณะกรรมการก่อนการลงผลการประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานก่อนที่จะมีคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือน เมื่อการออกคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนไม่ได้ดำเนินการตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ดังกล่าว อีกทั้งการให้คะแนนในรายการประเมินความประพฤติตามแบบประเมินไม่สอดคล้องกับเหตุผลในการออกคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนตามที่กล่าวอ้าง กรณีจึงเป็นการใช้ดุลพินิจออกคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้ จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

มาตรา 13

- เป็นคู่กรณีเอง
- เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- เป็นญาติของคู่กรณี
- เคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์ หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี
- เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี
- กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

- การคัดเลือกข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น กรรมการในคณะกรรมการผู้พิจารณาทางปกครองเป็นญาติพี่น้องทางสายโลหิตกับผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 12/2560

การที่เจ้าหน้าที่ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อเลื่อนระดับพนักงานเทศบาลให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น เป็นญาติพี่น้องทางสายโลหิตกับผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก กรรมการดังกล่าวย่อมมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา 13 (3) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 กรรมการผู้นั้นจะต้องหยุดการพิจารณาและแจ้งให้ประธานกรรมการพิจารณาว่ามีเหตุสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองในเรื่องนี้ ไม่เป็นกลาง

คำสั่งทางปกครองที่อาจกระทบสิทธิของคู่กรณี

เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองต้องให้คู่กรณีมีโอกาส

- 1) ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ
- 2) มีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน

มาตรา 30 วรรคหนึ่ง

- นายก อบต. ใช้ดุลพินิจถอดถอนรองนายก อบต. ให้พ้นจากตำแหน่งเพราะหมดความไว้วางใจ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.296/2555

นายก อบต. มีอำนาจที่จะแต่งตั้งบุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามและที่ตนไว้วางใจเป็นรองนายก อบต. อีกทั้งยังมีอำนาจที่จะถอดถอนรองนายก อบต. หรือให้รองนายก อบต. พ้นจากตำแหน่งเมื่อหมดความไว้วางใจได้โดยไม่ถือเป็นการลงโทษ ดังนั้น การที่นายก อบต. ใช้ดุลพินิจออกคำสั่งถอดถอนรองนายก อบต. ให้พ้นจากตำแหน่งเพราะการกระทำของรองนายก อบต. ที่ไม่ปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น โดยมีได้รับฟังคู่กรณีในกระบวนการออกคำสั่งและมีได้จัดให้มีเหตุผลไว้ในคำสั่งหรือเอกสารแนบท้ายคำสั่ง จึงไม่อาจถือเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งได้

❖ ต้องแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้ง

❖ ต้องแจ้งระยะเวลาในการอุทธรณ์

กรณีที่ไม่มีการแจ้งสิทธิหรือระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งไว้

➤ ระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้ง

➤ ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาอุทธรณ์สั้นกว่าหนึ่งปี

ให้ระยะเวลาอุทธรณ์ขยายเป็นหนึ่งปี

มาตรา 40

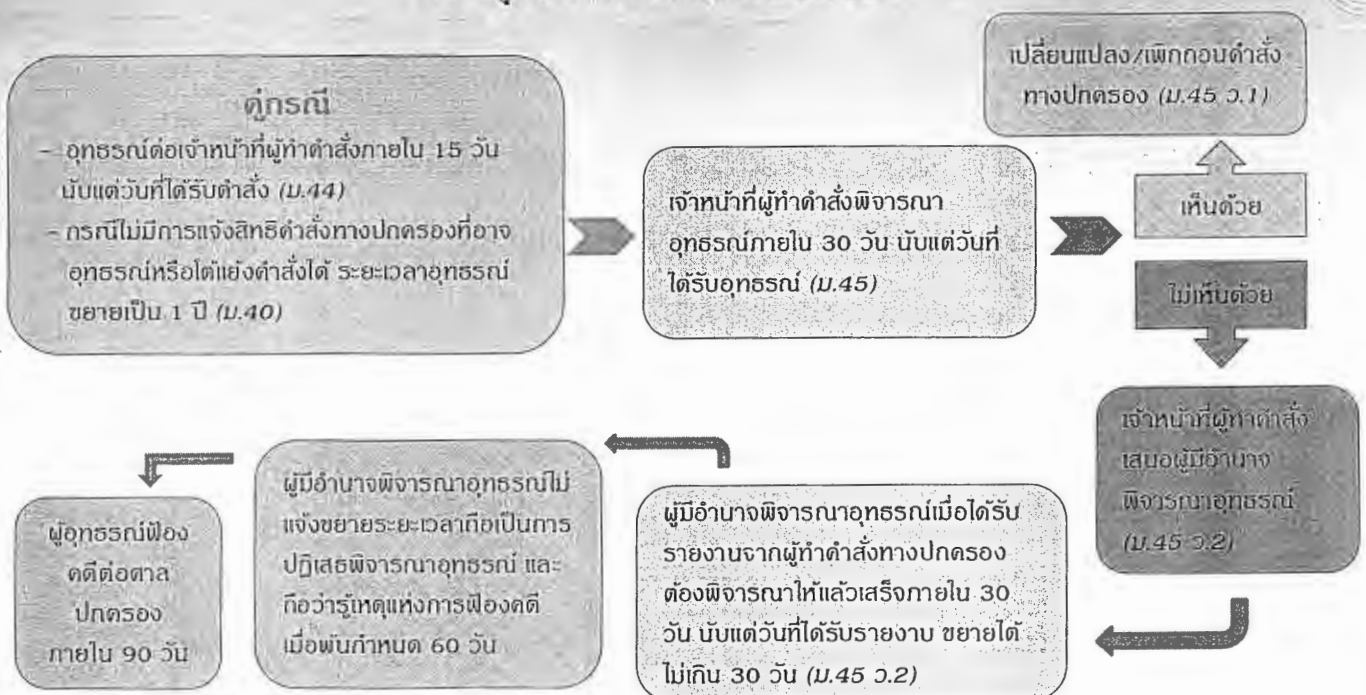

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

- ต้องไม่ใช่คำสั่งของคณะกรรมการ เช่น คณะกรรมการการเลือกตั้ง
- ต้องไม่ใช่คำสั่งที่ออกโดยรัฐมนตรีหรือโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี
- ต้องไม่มีกฎหมายกำหนดขึ้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ
- ต้องอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งภายใน **15 วัน** นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
- ต้องทำเป็นหนังสือระบุข้อโต้แย้งหรือประเด็นที่อุทธรณ์ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

มาตรา 44

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง (ต่อ)

ข้อสังเกตสำคัญเกี่ยวกับกฎและคำสั่งทางปกครอง

กฎ

ไม่ต้องอุทธรณ์ก่อนฟ้องคดีต่อศาล

คำสั่งทางปกครองทั่วไป

ต้องอุทธรณ์ก่อนฟ้องคดีต่อศาล

คำสั่งทางปกครอง(เฉพาะรายหรือเฉพาะกรณี) ที่ออกโดยรัฐมนตรีหรือออกโดยคณะกรรมการ

ไม่ต้องอุทธรณ์ก่อนฟ้องคดี

คำสั่งทางปกครอง(เฉพาะกรณี)

ต้องอุทธรณ์ก่อนฟ้องคดี

พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

“เจ้าหน้าที่”

ที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิด

- มาตรา 4 บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า
ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งในฐานะกรรมการหรือฐานอื่นใด

ผู้เสียหาย หมายถึง...

- บุคคลภายนอกที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ ได้แก่ บุคคลหรือนิติบุคคลที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ และให้หมายความรวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐคนอื่น
- ไม่ว่าเจ้าหน้าที่ผู้กระทำความผิดจะสังกัดหน่วยงานเดียวกันกับเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือสังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือไม่ก็ตาม

หน่วยงานของรัฐที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิด

- มาตรา 4 “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า
- กระทรวงทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม
- ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น
- รัฐวิสาหกิจที่สร้างขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา
- หน่วยงานอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

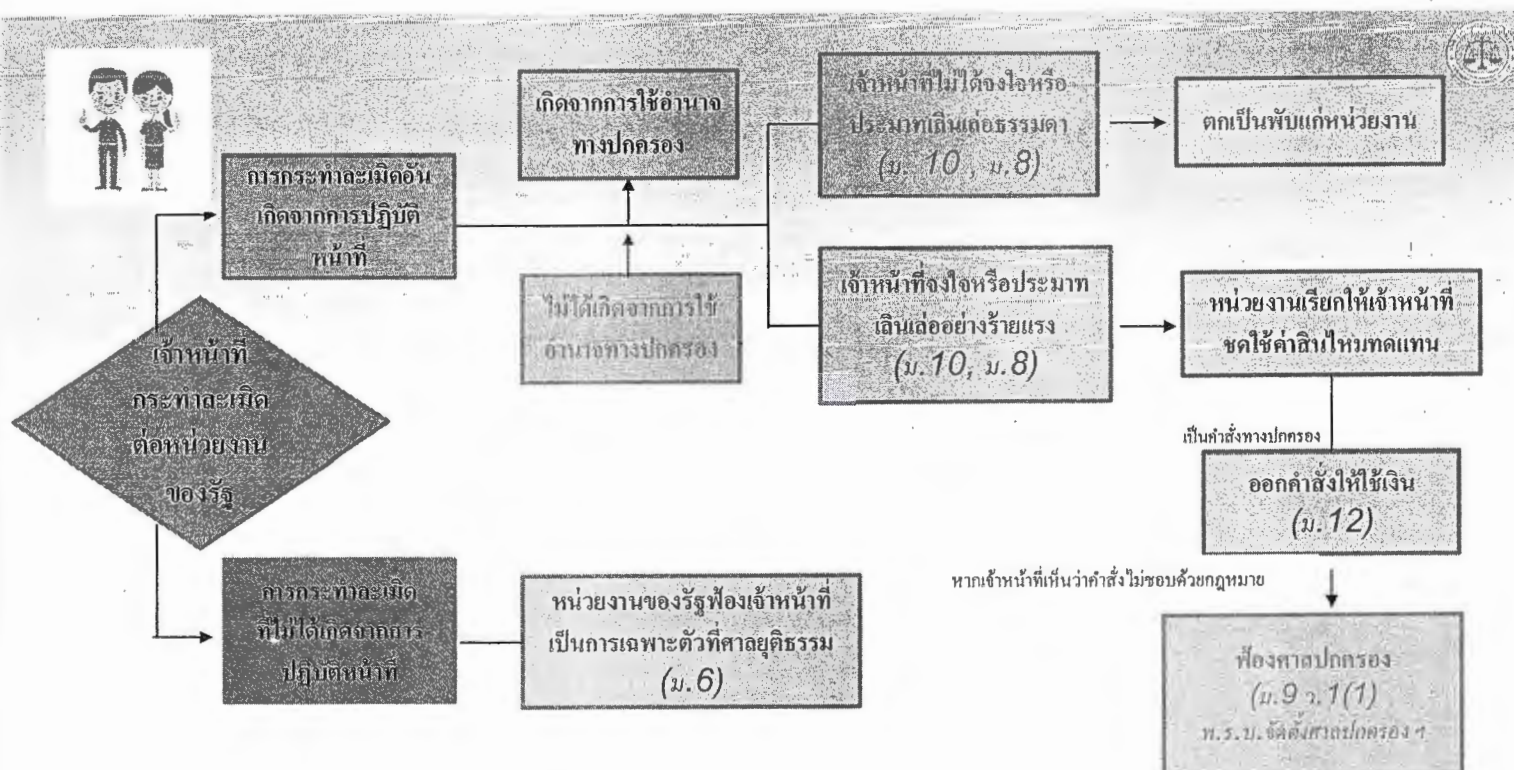

หน่วยงานของรัฐ หมายถึง....

- ราชการส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม
- ราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัด อำเภอ
- ราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา
- รัฐวิสาหกิจที่สร้างขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่รวมถึง

ก. รัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นนิติบุคคล เช่น โรงงานยาสูบ ต้นสังกัดคือ กระทรวงการคลัง

ข. รัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทจำกัด เนื่องจากตั้งขึ้นตาม ป.พ.พ. ซึ่งเป็นกฎหมายเอกชน

กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก

1. หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่

เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจไล่จับผู้ร้ายแล้วเกิดการยิงต่อสู้กันกระสุนปืนพลาดเป้าหมายไปถูกประชาชนได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต กรณีเช่นนี้ หน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสังกัดอยู่เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงในผลแห่งละเมิดนั้น ประชาชนผู้ได้รับความเสียหายสามารถร้องขอให้หน่วยงานของรัฐชดเชยค่าสินไหมทดแทนได้ แต่จะฟ้องร้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้

กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก (ต่อ)

2. เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบเป็นการเฉพาะตัวต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่มีใช้การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่

ถ้าการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่มีใช้การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้เป็นการเฉพาะตัว เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งมิได้อยู่ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ไปทะเลาะวิวาทแล้วทำร้ายร่างกายประชาชน ก็ต้องถือว่าเป็นการกระทำละเมิดส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ผู้นั้น เนื่องจากมิใช่กิจการในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอันอยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิด

กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก (ต่อ)

3. การไล่เบียดเอาแก่เจ้าหน้าที่ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

(ก) หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่จะไม่ต้องรับผิดโดยตรงต่อผู้เสียหายก็ตามแต่ก็มีได้พ้นความรับผิดไปทั้งหมด กล่าวคือเจ้าหน้าที่จะมีความรับผิดเพียง **2** ระดับเท่านั้น คือ กรณีจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น แต่ถ้าประมาทเลินเล่อไม่ร้ายแรงก็ไม่ต้องรับผิด หน่วยงานของรัฐไม่สามารถไล่เบียดเอาแก่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดได้

กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก (ต่อ)

- การที่จะพิจารณาว่ากรณีใดเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าหน้าที่หรือไม่นั้นเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบหรือศาล
- ส่วนอย่างไรเป็นการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงย่อมขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงแต่ละกรณีไป ซึ่งการประมาทเลินเล่อนั้นเป็นการกระทำที่มีโทษโดยเจตนาประสงค์ต่อผลหรือยอมเสี่ยงเห็นผล แต่เป็นการกระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์
- ส่วนความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจะมีลักษณะไปในทางที่บุคคลนั้นได้กระทำไปโดยขาดความระมัดระวังที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก เช่นคาดเห็นว่าความเสียหายเกิดขึ้นได้หรือหากระมัดระวังสักเล็กน้อยก็คงไม่เกิดความเสียหายเช่นนั้น

กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก (ต่อ)

(ข) จำนวนเงินที่เรียกให้ชดใช้หรือไต่เบี่ย

พิจารณาโดยการคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความ เป็นธรรมในแต่ละกรณี เช่น การกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่เกิดการเสียหาย เป็นเงินจำนวน **100** ล้านบาทเจ้าหน้าที่ย่อมไม่มีเงินเพียงพอที่จะชดใช้เต็ม จำนวนของความเสียหายได้อย่างแน่นอน หากจะให้ชดใช้เต็มจำนวนที่ทาง ราชการจ่ายไปย่อมต้องมีการพิจารณาจำนวนเงินที่เหมาะสมให้เกิดความ มั่นใจแก่เจ้าหน้าที่ซึ่งกระทำละเมิดในขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วย

กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก (ต่อ)

(ค) กรณีการกระทำละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน

เจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วน ของตนเท่านั้น เช่น ในฐานะผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลยอาจต้องรับ รับผิดชอบเพียงอัตราร้อยละ **60** ของค่าเสียหายเท่านั้น หรือหากอยู่ใน สถานะที่ยากแก่การควบคุมดูแลบุคคลดังกล่าวอาจไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหาย เลยหรือชดใช้ในอัตราน้อยที่สุดก็ได้ ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงในแต่ละกรณีไป

กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ

1. ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนให้นำบทบัญญัติกรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกมาใช้บังคับ

2. ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนี้

ก. ต้องรับผิดชอบกระทำด้วยความประมาทเลินเล่อ

ข. ต้องรับผิดชอบจำนวนความเสียหาย

ค. กรณีการกระทำละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคนให้ร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายลูกหนี้ร่วม

การร้องขอให้หน่วยงานของรัฐรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

- ให้ผู้เสียหายยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดสังกัดอยู่ โดยยื่นภายในอายุความฟ้องคดี
- หน่วยงานต้องออกใบรับคำขอให้แก่ผู้เสียหายและต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน **180 วัน** หากพิจารณาไม่ทันภายในกำหนดต้องรายงานปัญหาและอุปสรรคต่อรัฐมนตรีและขอขยายเวลาในการพิจารณา โดยรัฐมนตรีอนุมัติให้ขยายได้ไม่เกิน **180 วัน**
- กรณีหน่วยงานของรัฐพิจารณาเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของตนกระทำละเมิดจริงให้กำหนดค่าเสียหายและส่งคำสั่งนั้นให้แก่ผู้เสียหายทราบ
- กรณีหน่วยงานพิจารณาเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของตนไม่ต้องรับผิดชอบก็ให้ยกคำร้องและแจ้งให้ผู้ร้องทราบ
- หากผู้เสียหายไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยมีสิทธิฟ้องศาลปกครองได้ภายใน **90 วัน**

การเรียกร้องให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด ชดใช้เงินให้แก่หน่วยงานของรัฐ

- หน่วยงานของรัฐมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชำระ
ภายในเวลาที่กำหนด
- กรณีเจ้าหน้าที่ไม่ชำระเงินภายในเวลาที่กำหนด หน่วยงาน
ของรัฐมีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครอง ตามมาตรา
57 แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.
2539

ตัวอย่างคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด

อายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน

- หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ภายใน อายุความ 2 ปี นับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
- กรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งไม่ต้องรับผิดชอบแต่ กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิดชอบให้สิทธิเรียกร้องนั้น มีกำหนดอายุความ 1 ปี นับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

อายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน (ต่อ)

- กรณีหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหาย สิทธิเรียกร้องให้อีกฝ่ายหนึ่งชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ตน ให้มีกำหนดอายุความ 1 ปี นับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้นแก่ผู้เสียหาย (อายุความใช้สิทธิโต้แย้ง)
- บุคคลภายนอกผู้ได้รับความเสียหายมีสิทธิเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ภายในกำหนดอายุความ 1 ปี นับแต่วันรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือภายในกำหนดอายุความ 10 ปี นับแต่วันทำละเมิด

- ขั้นตอนการพิจารณาลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เมื่อเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 301/2562

การที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นผู้รักษาราชการแทนปลัด อบต. บ้านไทร เป็นการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่ อบต. บ้านไทร ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง เมื่อระหว่างปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวผู้ฟ้องคดีก่อให้เกิดความเสียหายแก่ อบต. บ้านไทร จึงเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งตามข้อ 10 ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ.....

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 301/2562 (ต่อ)

...ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดสังกัดต้องร่วมกันพิจารณาลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด แล้วร่วมกันวินิจฉัยสั่งการและเสนอความเห็นไปยังกระทรวงการคลังตามข้อ 20 ของระเบียบเดียวกัน มิใช่ลงนามโดยนายก อบต. บ้านไทร แต่เพียงผู้เดียว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 596-597/2557

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด เป็นเพียงกฎที่กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 เท่านั้น หาได้เป็นกฎหมายที่เป็นแหล่งที่มาของอำนาจในการออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่พึงต้องชำระแก่หน่วยงานของรัฐไม่ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 (นายอำเภอ) ซึ่งเป็นผู้กำกับดูแล อบต. ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 (อบต.) ออกคำสั่งให้ผู้ที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายตามความเห็น.....

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 596-597/2557 (ต่อ)

.....ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 (กระทรวงการคลัง) อันเป็นการวินิจฉัยสั่งการตามข้อ 18 ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ย่อมมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายได้ตาม ม. 12 แห่ง พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิด ฯ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าชดใช้ค่าเสียหายดังกล่าว นั้น หาได้เกิดจากอัตวินิจฉัยของตนเองไม่ แต่เป็นการดำเนินการตามผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ตามที่ได้รับแจ้งจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 กรณีจึงถือไม่ได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 เป็นผู้ทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนี้ อันจะเป็นการฝ่าฝืน ม. 13(1) แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และทำให้คำสั่ง อบต. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

- คณะกรรมการกำหนดราคากลางคำนวณค่าแรงผลิตผลทำให้ราคาสูงเกินจริง เป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 461/2562

ผู้ฟ้องคดีที่ 1 เป็นหนึ่งในคณะกรรมการกำหนดราคากลาง มีหน้าที่โดยตรงในการกำหนดราคากลางงานก่อสร้างให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ ซึ่งตามวิสัยและพฤติการณ์ของคณะกรรมการกำหนดราคากลางควรรู้ว่าตามหลักวิชาช่างทั่วไปค่าแรงงานก่ออิฐต้องคำนวณโดยใช้หน่วยเป็นตารางเมตร ไม่ใช่เป็นก้อน(อิฐ) ซึ่งคณะกรรมการกำหนดราคากลางได้คำนวณค่าแรงงานก่ออิฐทึนไฟที่ผลิตผลทำให้ราคาสูงเกินจริงถึง 548,610.02 บาท ดังนั้น เมื่อพิจารณาตามวิสัยและพฤติการณ์ของคณะกรรมการกำหนดราคากลางที่จะต้องมีการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว หากคณะกรรมการกำหนดราคากลางได้ใช้ความระมัดระวังเพียงเล็กน้อยก็จะตรวจพบถึงความผิดพลาดที่เกิดขึ้น การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกำหนดราคากลางกรณีนี้ได้เบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานเป็นอย่างมาก จึงถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

- กรณีเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ออกใบอนุญาต ไม่ต่ออายุใบอนุญาต หรือไม่ออกใบรับแจ้งตามคำขอ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 97/2563

การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น(นายกเทศมนตรี) ไม่พิจารณาคำขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคารภายใน 45 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอตาม ม. 25 วรรค 1 แห่ง พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522และมีการขยายระยะเวลาการพิจารณาเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการพิจารณาคำขอใบอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนดนั้น เป็นกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรและเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ยื่นคำขอ

- การดูแลต้นไม้บริเวณสถานที่จอดรถในเขตเทศบาล

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 307/2562

เทศบาลนครเชียงรายมีหน้าที่ดูแลต้นไม้บริเวณสถานที่จอดรถในเขตเทศบาลด้วยความระมัดระวังตามสมควรและเอาใจใส่ตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงของต้นไม้อยู่เสมอ แม้จะมีเพียงต้นไม้ต้นเดียวเท่านั้นที่โคนล้มลงมาเมื่อเกิดพายุ แต่ก็เป็นเรื่องที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 อาจป้องกันได้มิใช่เหตุสุดวิสัย เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (เทศบาล) ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการดูแลต้นไม้บริเวณสถานที่จอดรถในเขตเทศบาลผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหาย กรณีจึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการควบคุมที่จอดรถของเทศบาล เป็นเหตุให้รถยนต์ของผู้ฟ้องคดีได้รับความรับเสียหาย อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตาม ม. 420 ประกอบ ม. 434 วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 855/2560

การบรรจุบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจขอใช้บัญชีผู้สอบแข่งขันได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ เมื่อได้รับความยินยอมให้ใช้บัญชีผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งใดแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีหน้าที่ต้องดำเนินการขอความเห็นชอบไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อพิจารณาบรรจุและแต่งตั้งบุคคลที่ได้รับความยินยอมให้ใช้บัญชีนั้นในตำแหน่งตามที่ขอต่อไป แม้กรณีจะปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนเดิมจะได้พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากพ้นวาระก่อนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นจะได้ให้ความเห็นชอบในการขอใช้บัญชีผู้สอบแข่งขันได้ก็ตาม การขอใช้บัญชีดังกล่าวก็ยังคงมีผลผูกพัน....

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.855/2560 (ต่อ)

....องค์การบริหารส่วนตำบลที่ขอใช้บัญชีอยู่ การที่ภายหลังจากที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นได้ให้ความเห็นชอบในการขอใช้บัญชีผู้สอบแข่งขันได้แล้ว นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลคนใหม่ไม่ดำเนินการขอความเห็นชอบไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพื่อพิจารณาบรรจุและแต่งตั้งบุคคลผู้ที่ได้รับความยินยอมให้ใช้บัญชีนั้นในตำแหน่งตามที่ขอ จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และเมื่อผลจากการละเลยดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้ถูกขอใช้บัญชีต้องเสียโอกาสในการเข้ารับราชการ กรณีย่อมถือเป็นการกระทำละเมิดต่อบุคคลดังกล่าว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 121/2554

คำสั่งให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีตรวจรับงานก่อสร้างที่ไม่ถูกต้องตามแบบแปลนสัญญาและข้อกำหนดในสัญญาเป็น “คำสั่งทางปกครอง” ตามมาตรา 5 แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. 2539 เมื่อกรรมการคนหนึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดทำหน้าที่ควบคุมงานก่อสร้างและเป็นผู้รายงานว่าผู้รับจ้างก่อสร้างไม่ปฏิบัติตามสัญญา และอีกคนหนึ่งทำหน้าที่รวมเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ที่มีความเห็นแย้งไม่ตรวจรับงานจ้าง เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่มีอำนาจในการพิจารณาทางปกครองมีเหตุซึ่งมีสภาพร้ายแรงตามมาตรา 16 แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดมิใช่กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน และไม่ใช่อำนาจหน้าที่อื่นที่สามารถ ปฏิบัติหน้าที่แทน ได้จึงไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา 18 แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ทั้งการสอบสวนก็มีได้ปฏิบัติตามขั้นตอนหรือวิธีการ อันเป็นสาระสำคัญตามข้อ 15 ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์ การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 คำสั่งให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทน จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

รวบรวมพยานหลักฐานและให้โอกาสผู้เกี่ยวข้องชี้แจง

ทำคำวินิจฉัยว่ามีผู้รับผิดชอบหรือไม่เพียงใด

หน่วยงานดำเนินการออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชุดใช้ตามความเห็นกระทรวงการคลัง

แจ้งคำสั่งแก่เจ้าหน้าที่ให้ดูแลและแจ้งสิทธิในการฟ้องคดี

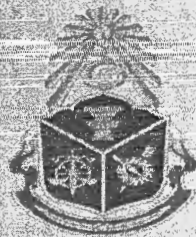
$\frac{9}{8} \quad \frac{7}{6} \quad \frac{5}{4} \quad \frac{3}{2}$

- การศึกษารายละเอียดประเด็นข้อกล่าวหา
- การปรึกษาทนายความหรือบุคคลที่ไว้วางใจ
- การรวบรวมพยานหลักฐาน
- การสอบข้อเท็จจริงจากผู้เกี่ยวข้อง
- การสรุปข้อเท็จจริง
- การศึกษาค้นคว้ากฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- การคัดค้านคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง
- การทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
- การเข้าชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
- การขอให้คณะกรรมการเรียกพยานหลักฐานเพิ่มเติม
- การอุทธรณ์คำสั่ง

**การดำเนินคดี
ในชั้นคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ(ป.ป.ช.)
และชั้นคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐ(ป.ป.ท.)**

สำนักงาน ป.ป.ช.

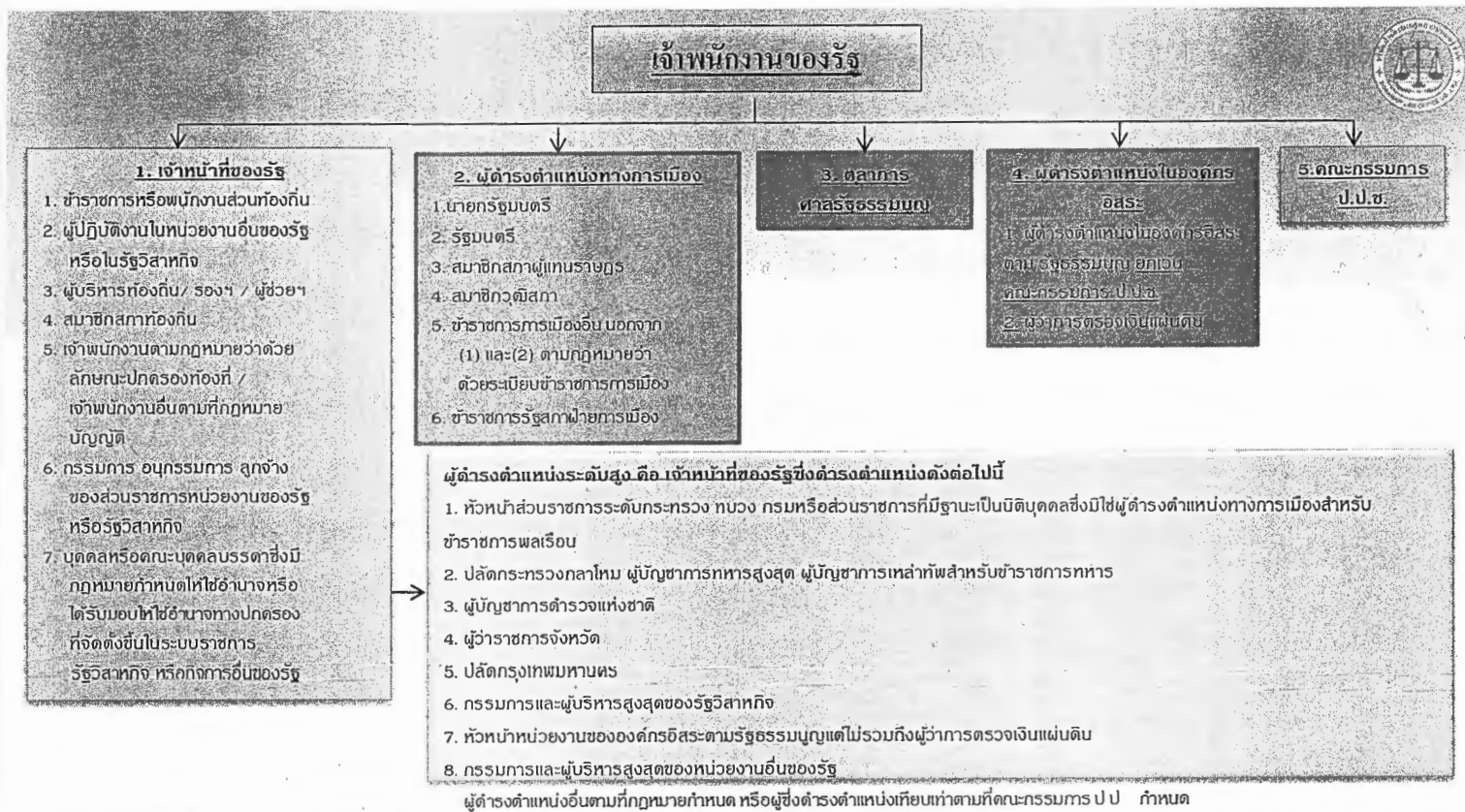
**พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561**

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

- กำหนดนิยามคำว่าเจ้าพนักงานของรัฐกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่รวมถึงผู้บริหารท้องถิ่น
- มีนิยาม “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” ซึ่งตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจะถือว่าเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระด้วย
- ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงผู้ช่วยสมาชิกสภาท้องถิ่น ได้แก่ เลขานุการ หรือที่ปรึกษาของประธานสภาท้องถิ่น หรือประธานสภากรุงเทพฯ
- ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง กำหนด ชัดเจนขึ้นว่าให้รวมถึง ผู้ว่าราชการจังหวัด, ปลัดทม.
- ผู้ถูกกล่าวหา จะหมายถึงเฉพาะผู้ที่ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนแล้วเท่านั้น

เจ้าหน้าที่ของรัฐ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือในรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ หรือเจ้าพนักงานอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ และบุคคลหรือคณะบุคคล บรรดาซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองที่จัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐด้วย....

หน้าที่และอำนาจหลักของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ม. 28)

1. ใต้สวนและมีความเห็นกรณีมีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ใดมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทูจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง
2. ใต้สวนและวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทูจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม
3. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลดังกล่าว

หน้าที่และอำนาจหลักของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ม. 28) (ต่อ)

4. ใต้สวนเพื่อดำเนินคดีในฐานะความผิดอื่นที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดหรือที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

5. หน้าที่และอำนาจอื่นตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายอื่น

ในการดำเนินการตาม (4) ในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการเป็นผู้ดำเนินการก็ได้

หน้าที่และอำนาจอื่น ๆ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

1. มีหน้าที่และอำนาจเสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล องค์การอิสระ หรือองค์กรอัยการ โดยอาจจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะในเรื่องที่กระทบต่อประโยชน์สาธารณะก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ม.32)

2. กำหนดมาตรการและกลไกที่จำเป็นโดยให้สามารถตั้งคณะกรรมการที่มีผู้แทนจากภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานของรัฐมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งเป็นหลักการตามรัฐธรรมนูญ ฯ ม. 63 (ม.33)

หน้าที่และอำนาจอื่นๆ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ต่อ)

3. กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถดำเนินการตรวจสอบ ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการดำเนินการอย่างใดในหน่วยงานของรัฐอันอาจนำไปสู่การทุจริตหรือสื่อว่าอาจมีการทุจริต โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมีหนังสือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐและคณะรัฐมนตรีทราบ พร้อมด้วยข้อเสนอแนะ แนวทางการแก้ไข (ม.35)

ด้านการป้องกัน

ด้านการป้องกัน

- เสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล องค์กรอิสระ หรือองค์กรอัยการ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต (ม.32)
- กำหนดมาตรการและกลไกที่จำเป็นเพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานของรัฐมีส่วนร่วม และให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ม.33)
- มีอำนาจตรวจสอบการดำเนินการอย่างใดในหน่วยงานของรัฐอันอาจนำไปสู่การทุจริต หรือสื่อว่าอาจมีการทุจริต (ม.35)
- กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องยื่นต่อหัวหน้าส่วนราชการที่ตนสังกัดหรือปฏิบัติงานอยู่ (ม.130)

ด้านการป้องกัน (ต่อ)

- กำหนดให้มีกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (ม.162)
 - สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และสนับสนุนภาคเอกชนในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ หรือรณรงค์ในการป้องกันการทุจริต
 - เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือและค่าทดแทนของพยาน
 - ใช้จ่ายในการคุ้มครองการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่
 - ค่าใช้จ่ายอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ด้านการไต่สวน

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

- อำนาจตามมาตรา 28
- คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยเจ้าพนักงานของรัฐในทุกระดับตำแหน่ง
- ในเรื่องที่มีใช้ความผิดร้ายแรง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับตั้งแต่ผู้อำนวยการระดับสูงลงมาสามารถมอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือพนักงานสอบสวนไปดำเนินการแทนได้ (ม. 61 62 และ 63)
- มีอำนาจไต่สวนผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวจะมีได้รับหรือตกลงรับสินบนดังกล่าวก็ตาม (ม. 30)
- อำนาจตาม ม. 34 ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับ ม. 25 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2552 ซึ่งมีจุดเด่น ดังนี้
 - มีบทกำหนดโทษที่ชัดเจนสำหรับผู้ฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวน
 - สามารถออกคำสั่งให้เอกชนชี้แจงข้อเท็จจริง อำนวยความสะดวก หรือให้ความช่วยเหลือ

กระบวนการไต่สวน

- 1. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายเลขาธิการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน เป็นผู้ไต่สวนเบื้องต้น
- 2. คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน
- 3. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเอง

การตรวจสอบเบื้องต้น (ม. 49)

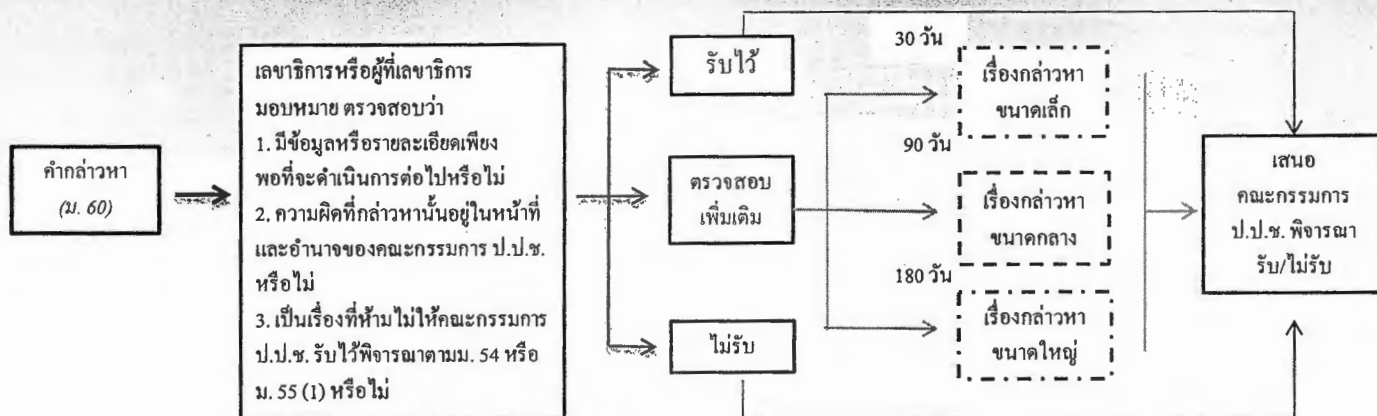
- ให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย ตรวจสอบว่า
 - มีข้อมูลหรือรายละเอียดเพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปหรือไม่
 - ความผิดที่กล่าวหาอยู่นั้นอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือไม่
 - เป็นเรื่องที่ห้ามไม่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาตาม ม. 54 หรือ ม. 55 (1) หรือไม่เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อไม่รับเรื่องไว้พิจารณา

(ระยะเวลาและวิธีการเป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด)

คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้พิจารณาและมีคำสั่งแทนได้ (หากผู้กล่าวหาไม่เห็นด้วยสามารถมีหนังสือให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทบทวนคำสั่งของกรรมการ ภายใน 30 วัน)

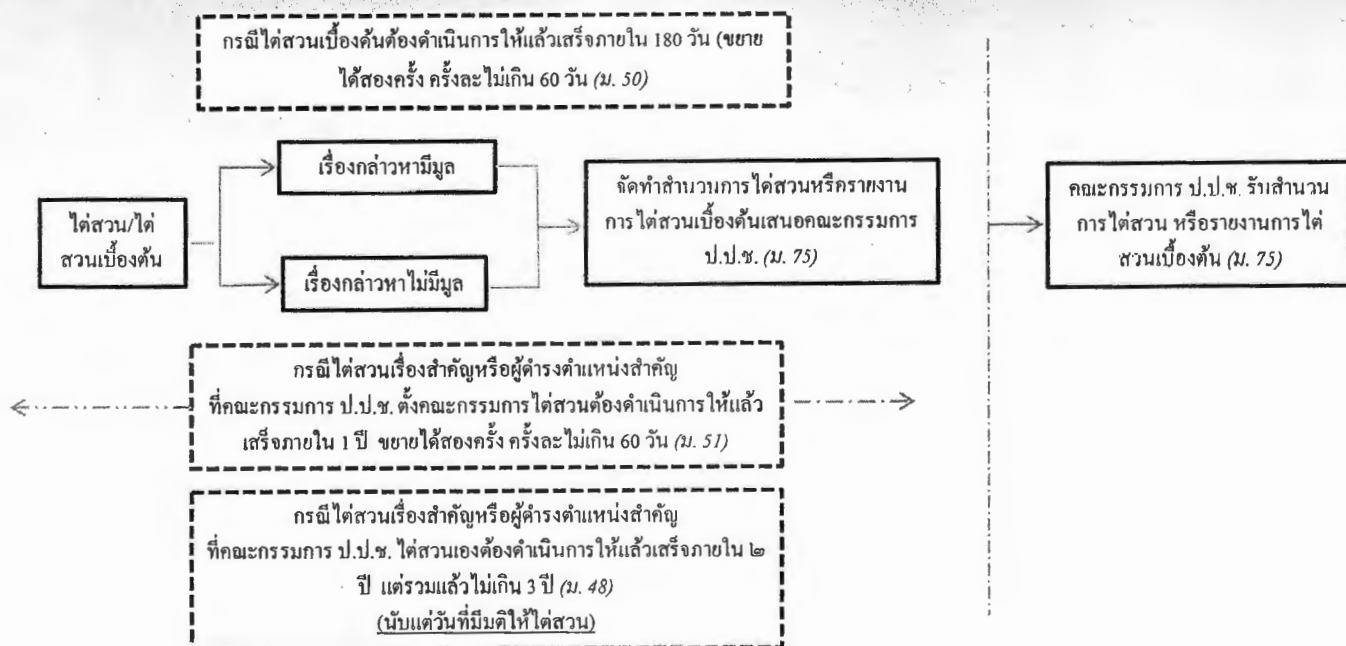
ในการตรวจสอบเบื้องต้นให้เลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนมีอำนาจตาม ม. 34 (1) (2) และ (3) ด้วย

การดำเนินการตรวจสอบเบื้องต้น ตามมาตรา ๕๕

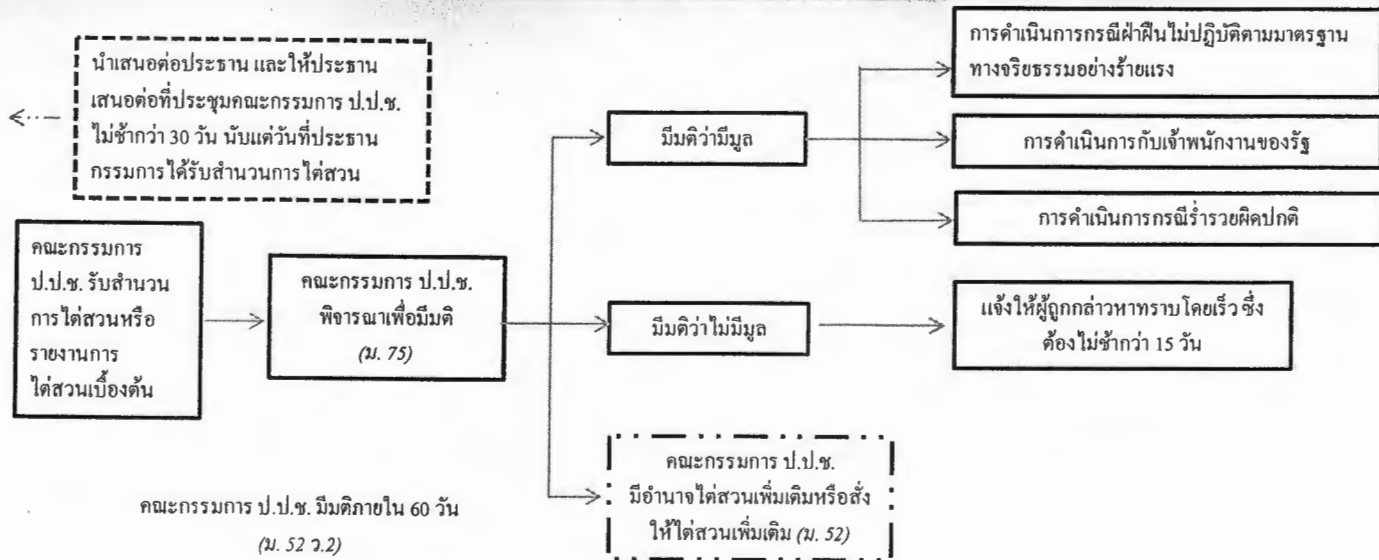

*คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้พิจารณาและมีคำสั่งแทนได้ (หากผู้กล่าวหาไม่เห็นด้วยสามารถมีหนังสือให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทบทวนคำสั่งของกรรมการภายใน 30 วัน)

กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง

กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง (ต่อ)

ทั้งนี้ ระยะเวลาอยู่ภายใต้กรอบตาม น. 48

ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน

กระบวนการตรวจสอบทรัพย์สิน

- ตำแหน่งที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ม. 102)
 - ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
 - ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
 - ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
 - ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีผู้พิพากษาขึ้นไป
 - ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ
 - ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีอัยการขึ้นไป
 - ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

กระบวนการตรวจสอบทรัพย์สิน (ต่อ)

- ตำแหน่งที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ต่อ)
 - ตำแหน่งอื่นตามที่กฎหมายอื่นกำหนดให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน
 - ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

รวมทั้งต้องยื่นบัญชีของคู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ซึ่งคู่สมรสมี

ความหมายรวมถึง

ผู้ที่อยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยไม่จดทะเบียนสมรสด้วย

กระบวนการตรวจสอบทรัพย์สิน (ต่อ)

- คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจกำหนดตำแหน่งเจ้าพนักงานของรัฐที่ต้องยื่นบัญชีเพิ่มเติมได้
- ในการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน นอกจากกำหนดให้นายกรัฐมนตรี ส.ส. ส.ว. ต้องเปิดเผยแล้ว ยังกำหนดให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง และผู้บริหารท้องถิ่น ต้องเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย อีกทั้งในการเปิดเผยกฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเจ้าของข้อมูล และต้องกำหนดระยะเวลาในการเปิดเผยข้อมูลไว้ด้วย (ม.106)

กระบวนการตรวจสอบทรัพย์สิน (ต่อ)

- กำหนดให้ในการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอาจใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ (ม.105)
- ในการดำเนินคดีจึงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สิน จงใจยื่นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริง ได้กำหนดขั้นตอนในกฎหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยสำนักงาน ป.ป.ช. จะต้องแจ้งเตือนผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีให้ยื่นบัญชีภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดก่อน (ม.109)
- เมื่อผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินได้ยื่นบัญชีแล้ว ในการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พบว่ามีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงก่อน จะส่งเรื่องไปยังศาลฎีกาดังเช่นกฎหมายเดิมไม่ได้ (ม.113)

การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติ

- กระบวนการให้นำหมวดไต่สวนมาใช้บังคับโดยอนุโลม
- ในการไต่สวนคดีร่ำรวยผิดปกติ หากผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตายในระหว่างไต่สวน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย (ม. 116 ว. 3)

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.)

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. 2551

การดำเนินการของ สำนักงาน ป.ป.ท.

มาตรา 23 เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนโดยเร็วตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

- (1) เมื่อได้รับการกล่าวหาตามมาตรา 24
- (2) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ
- (3) เมื่อได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวนฯ
- (4) เมื่อได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ฯ

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนด้วย

เรื่องที่ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณา

1. เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณา หรือวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาด
2. เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาด และ ไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี
3. เรื่องที่ศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือ มีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว
4. เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่รัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินกว่าห้าปี

ความหมายของ “ทุจริตในภาครัฐ”

มาตรา 3 หมายความว่า...

ทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติมิชอบ ในภาครัฐ

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า.....

ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น

“ ประพฤติมิชอบ ” หมายความว่า....

ใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อัน
เป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง
หรือมติคณะรัฐมนตรีที่มุ่งหมายจะ
ควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือ
การใช้ เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน

เป็นเจ้าของหน้าที่รัฐ

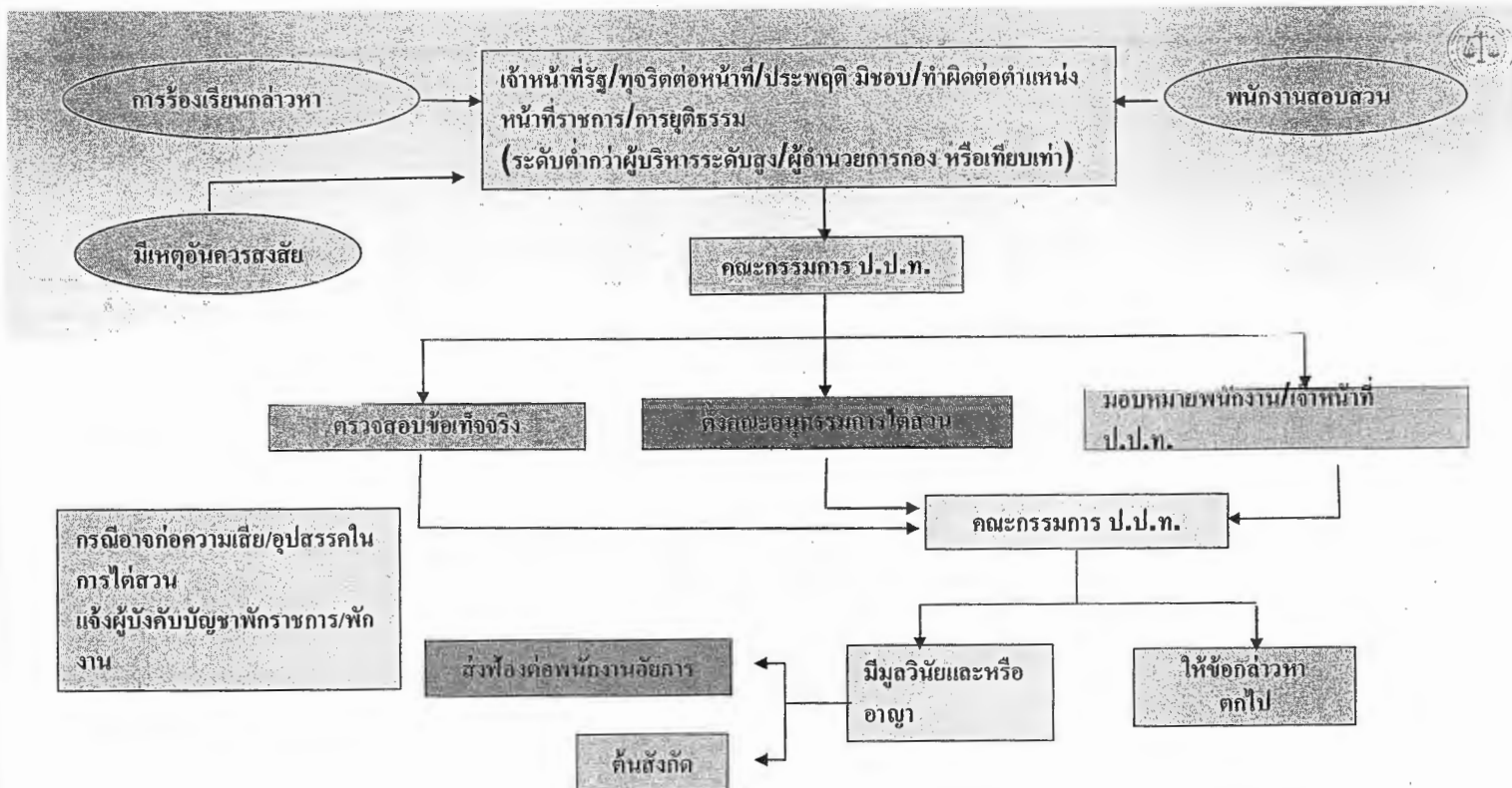
มีอำนาจหน้าที่

“เจ้าหน้าที่รัฐ”

- ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- ข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่ง หรือเงินเดือนประจำ
- พนักงาน หรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ
- ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องถิ่น
- กรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ
- บุคคล หรือคณะบุคคลซึ่งใช้อำนาจ หรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางการเมือง ปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ

การดำเนินการทางวินัย

1. ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาลงโทษทางวินัย ภายใน 30 วัน โดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
2. ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. (ป.ป.ช.) ภายใน 5 วัน ผู้บังคับบัญชาละเลย ถือว่าผิดวินัยหรือกฎหมายระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล
3. ถ้าไม่ดำเนินการหรือดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม คณะกรรมการ ป.ป.ท. (ป.ป.ช.) เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี
4. ผู้ถูกกล่าวหาใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาได้ ภายใน 30 วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง

(ม. 40 , 41 , 42 , 43 , 44)

กรณีการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นความผิดอาญา

- ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังพนักงานอัยการ
- พนักงานอัยการแจ้งให้ไต่สวนเพิ่มเติม/ตั้งคณะทำงานร่วมกัน
- กรณีอัยการสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยืนยันมติเดิม ให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดเป็นที่สุด

(ม. 45)

การเตรียมตัวและการทำคำแก้ข้อกล่าวหาในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. และ ป.ป.

ท.

- ศึกษารายละเอียดของประเด็นข้อกล่าวหา
- ปรึกษานายความหรือบุคคลที่ไว้วางใจ
- แสวงหาข้อเท็จจริงและการรวบรวมพยานหลักฐาน
- สรุปข้อเท็จจริง
- การศึกษาค้นคว้ากฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- คัดค้านคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง
- ทำคำแก้ข้อกล่าวหา
- เข้าชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติม
- การขอให้เจ้าพนักงานไต่สวนพยานหลักฐานเพิ่มเติม

ตัวอย่างคำวินิจฉัยของศาลเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่น่าสนใจ

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ 41/2563

ผู้ร้อง(คณะกรรมการ ป.ป.ช.) จะใช้หน้าที่และอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องกันตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้จะต้องเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

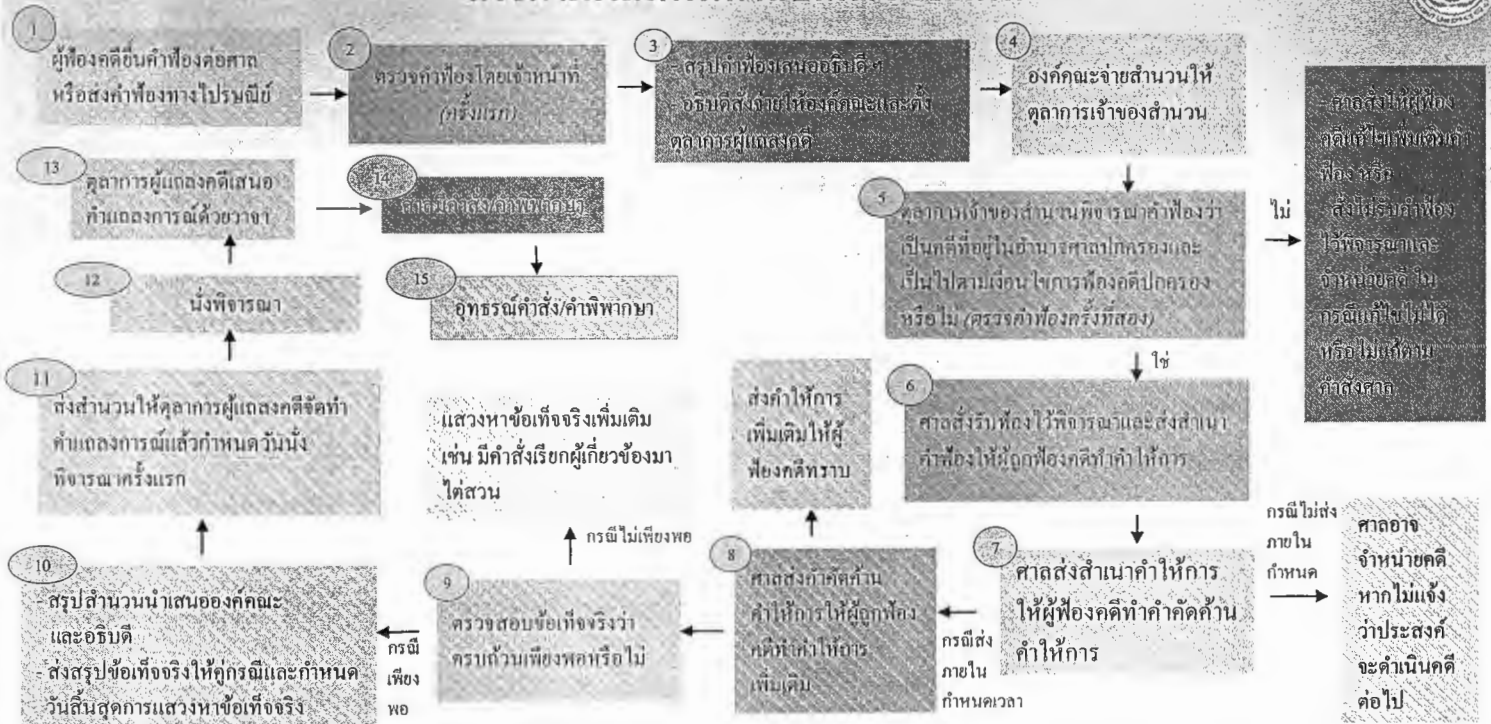
ตัวอย่างคำวินิจฉัยของศาลเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่น่าสนใจ (ต่อ)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.1037/2558

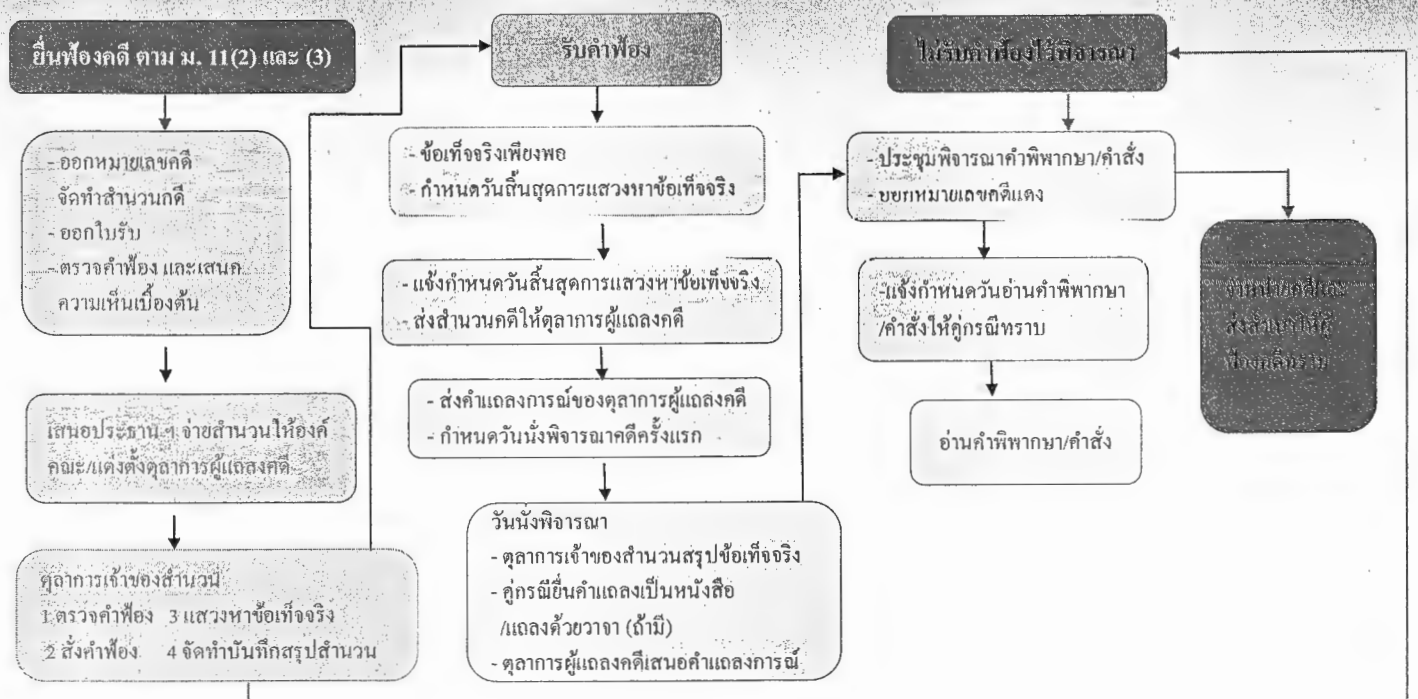
ข้อกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจไต่สวนและพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หมายถึงเฉพาะข้อกล่าวหาที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเท่านั้น และโดยที่ประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติถึงองค์ประกอบและโทษเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการไว้ในภาค 2 หมวด 2 มาตรา 147 ถึงมาตรา 166 และได้บัญญัติถึงองค์ประกอบและโทษเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมไว้ในลักษณะ 3 หมวด 2 มาตรา 200 ถึงมาตรา 205 ดังนั้น ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมจึงเป็นมูลความผิดทางอาญา ส่วนความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ถือเป็นมูลความผิดทางวินัย ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

การดำเนินคดีในศาลปกครอง

การดำเนินคดีในศาลปกครองชั้นต้น

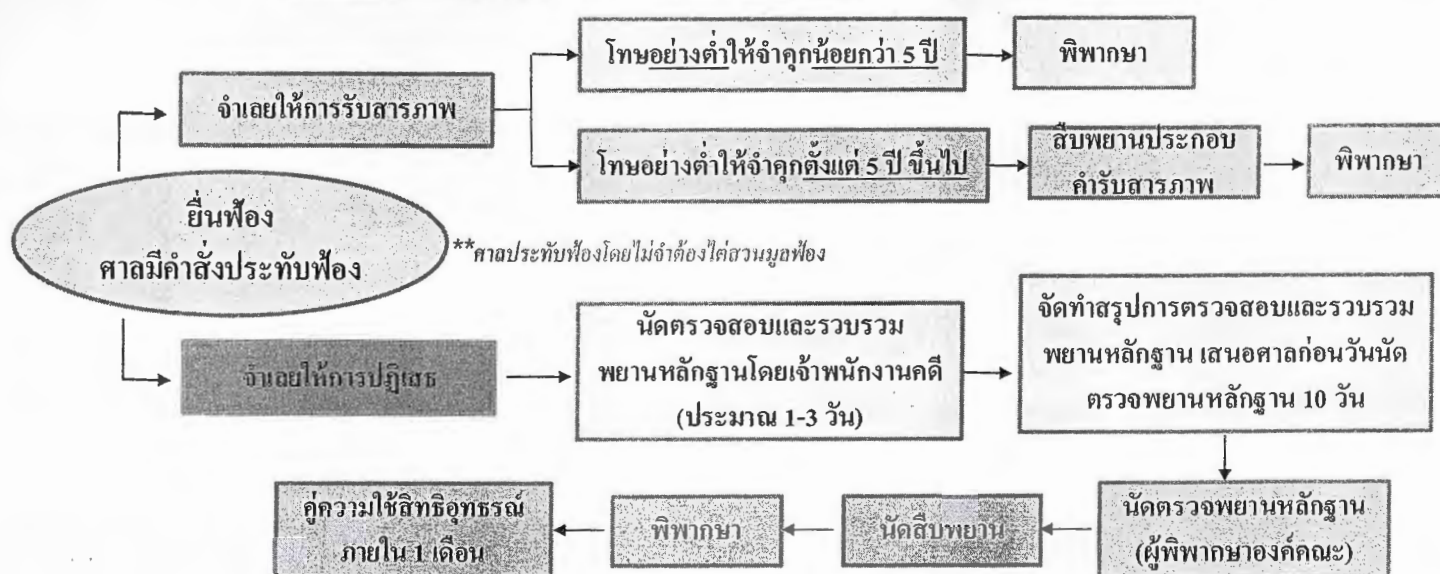

การดำเนินคดีในศาลปกครองสูงสุด

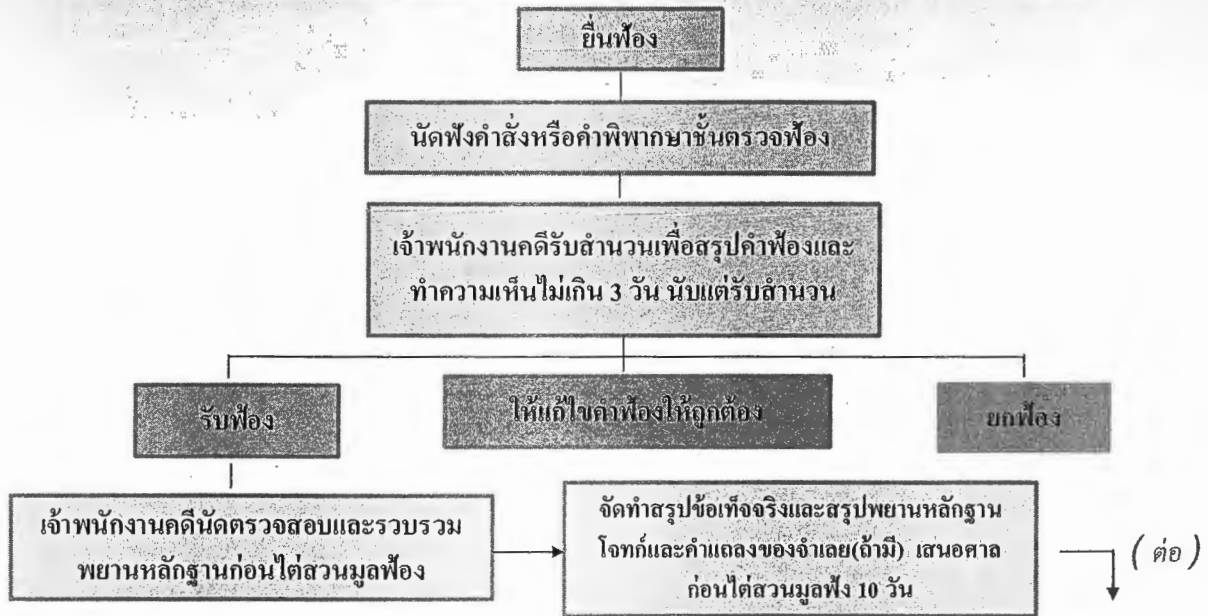
การดำเนินคดี ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

ขั้นตอนการดำเนินคดีของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ
(พนักงานอัยการ หรือ ป.ป.ช. เป็นโจทก์)

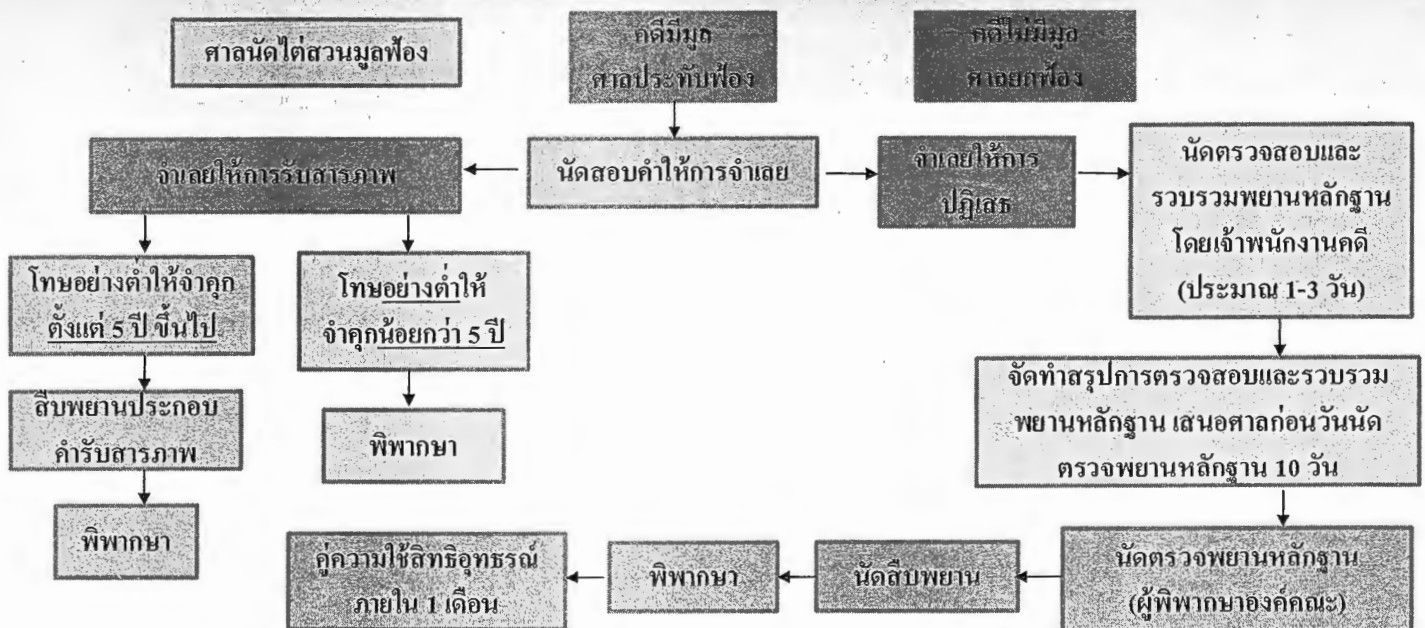

ขั้นตอนการดำเนินคดีของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ (ราษฎรเป็นโจทก์)

ขั้นตอนการดำเนินคดีของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ (ราษฎรเป็นโจทก์) ต่อ

คดีทุจริตและประพฤติมิชอบ หมายถึง...

“คดีทุจริตและประพฤติมิชอบ” หมายความว่า คดีดังต่อไปนี้ ไม่ว่าจะมีข้อหาหรือความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกันรวมอยู่ด้วยหรือไม่ก็ตาม

(1) คดีอาญาที่ฟ้องให้ลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือความผิดอื่นอันเนื่องมาจากการประพฤติมิชอบ

(2) คดีอาญาที่ฟ้องให้ลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลที่กระทำความผิดฐานฟอกเงินที่เกี่ยวข้องกับความผิดตาม (1) หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ หรือกฎหมายอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ

พ ร บ จัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ม 3 วรรด

คดีทุจริตและประพฤติมิชอบ หมายถึง... (ต่อ)

(3) คดีอาญาที่ฟ้องให้ลงโทษบุคคลในความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับ ยอมจะรับ หรือให้ ขอให้รับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด หรือการใช้กำลังประทุษร้าย ขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายหรือใช้อิทธิพลเพื่อจูงใจหรือข่มขืนใจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำใดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น

(4) คดีอาญาที่ฟ้องขอให้ลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

(5) คดีอาญาที่ฟ้องขอให้ลงโทษบุคคลที่ร่วมกระทำความผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลตาม (1) ถึง (4) ไม่ว่าในฐานะตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน หรือผู้สมคบ

พ.ร.บ. จัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ม. 3 วรรค 1

คดีทุจริตและประพฤติมิชอบ หมายถึง... (ต่อ)

(6) คดีเกี่ยวกับการจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบหรือจงใจยื่นบัญชีและเอกสารดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

(7) คดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะเหตุรั่วรายผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(8) กรณีที่มีการขอให้ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาอย่างหนึ่งอย่างใดก่อนยื่นฟ้องหรือยื่นคำร้องขอตาม (1) ถึง (7)

พ ร บ จัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ม 3 วรรค 1

ข้อยกเว้น !! คดีที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลอาญาคดีทุจริต ฯ

1. คดีที่อยู่ในอำนาจของ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
2. คดีที่อยู่ในอำนาจของ ศาลเยาวชนและครอบครัวตามกฎหมาย ว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

พ ร บ จัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ม 3 วรรค 2

ระบบวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

ให้ใช้ระบบไต่สวนและเป็นไปโดยรวดเร็วตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. 2559 และข้อบังคับของประธานศาลฎีกา...

พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. 2559 ม. ๔

ระบบการดำเนินคดีอาญา

ระบบไต่สวน

คือ ระบบการดำเนินคดีอาญาที่ไม่มีการแยกหน้าที่สอบสวน ฟ้องร้อง และหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีออกจากกันให้องค์กรในการดำเนินคดีที่ต่างหากจากกันเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ การดำเนินคดีอาญาทั้งหมดตกอยู่ในมือของบุคคลหรือองค์กรเดียวคือศาล

ระบบกล่าวหา

คือ ระบบการดำเนินคดีอาญาที่มีการแยกหน้าที่สอบสวน ฟ้องร้อง และหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีออกจากกันให้องค์กรในการดำเนินคดีอาญาที่ต่างหากจากกัน

ข้อแตกต่างระหว่าง ระบบกล่าวหาทนายระบบไต่สวน

ประการแรก

ในระบบกล่าวหาศาลมีบทบาทในการพิจารณาคดีค่อนข้างจำกัด โดยเป็นกรรมการผู้ดูแลให้คู่ความดำเนินคดีไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ไม่มีอำนาจสืบพยานเอง แต่ตามระบบไต่สวน ศาลมีบทบาทสำคัญในการพิจารณาคดีจะสั่งสืบพยานเพิ่มเติม หรือดสืบพยานก็ได้ กำหนดระเบียบวิธีเกี่ยวกับการสืบพยานมีน้อย เพราะศาลมีอำนาจใช้ดุลพินิจอย่างกว้างขวาง

ประการที่สอง

คู่ความในระบบกล่าวหาจะมีบทบาทสำคัญในการต่อสู้คดี โดยเสนอข้อเท็จจริงและตรวจสอบข้อเท็จจริงกันเอง (adversary system) แต่ในระบบไต่สวนโดยเฉพาะในคดีอาญา จะเป็นการดำเนินคดีระหว่างศาลกับจำเลยโจทก์เป็นเพียงผู้ช่วยเหลือศาลในการค้นหาข้อเท็จจริงเท่านั้น

ประการที่สาม

ตามระบบกล่าวหาหลักเกณฑ์การนำสืบพยานเคร่งครัดมาก เช่น มีบทคัดพยาน ไม่ยอมให้ศาลรับฟังพยานนั้นเข้าสู่สำนวนความเลยทั้งการใช้คำถามซักถาม ถามค้าน ก็ต้องอยู่ในบังคับกฎหมายอย่างเคร่งครัด หากบกพร่องหรือผิดพลาดไปจากนี้ ศาลจะไม่เชื่อเลยต่างกับระบบไต่สวนที่เปิดโอกาสให้มีการเสนอพยานหลักฐานต่อศาลได้โดยไม่จำกัด ศาลจึงมีดุลพินิจอย่างกว้างขวาง

ตัวอย่าง พฤติการณ์การกระทำความผิดที่ถูกฟ้องคดีต่อศาล

- เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์
- เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อเอื้อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น
- เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตการจัดซื้อจัดจ้าง หรือเรียกรับผลประโยชน์จากการจัดซื้อจัดจ้าง
- เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐยกยอทรัพย์หรือฉ้อโกง
- เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกร้องผลประโยชน์เพื่อการให้บริการหรือการอำนวยความสะดวก ยุติธรรม
- พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ (ฮั้วประมูล)

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด
เกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ
(กฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการฮั้ว) พ.ศ. 2542

“ฮั้ว” คืออะไร...

ภาษากฎหมาย เรียกว่า “การสมยอมการเสนอราคา”

“การสมยอมการเสนอราคา” (ฮั้ว) หมายความว่า การที่ผู้เสนอราคา ตั้งแต่สองคนขึ้นไป ตกลงกระทำการร่วมกันในการเสนอราคาต่อ หน่วยงานของรัฐ

มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- ➡ กำหนดราคาอันเป็นการเอาเปรียบแก่หน่วยงานของรัฐ หรือ
- ➡ หลีกเลี่ยงการแข่งขันกันอย่างแท้จริงและเป็นธรรม อันเป็นการ เอื้อประโยชน์แก่ผู้เสนอราคารายหนึ่งหรือหลายรายให้เป็นผู้มี สิทธิทำสัญญา หรือ
- ➡ เพื่อผลประโยชน์อย่างใด ระหว่างผู้เสนอราคาด้วยกัน

นิยามสำคัญ...

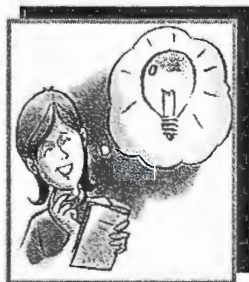
“การเสนอราคา”

หมายความว่า การยื่นข้อเสนอเพื่อเป็นผู้มีสิทธิ
ทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐอันเกี่ยวกับการซื้อ
การจ้าง การแลกเปลี่ยน การเช่า การจำหน่าย
ทรัพย์สิน การได้รับสัมปทาน การได้รับสิทธิใด ๆ

การบังคับใช้

➡ บังคับใช้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

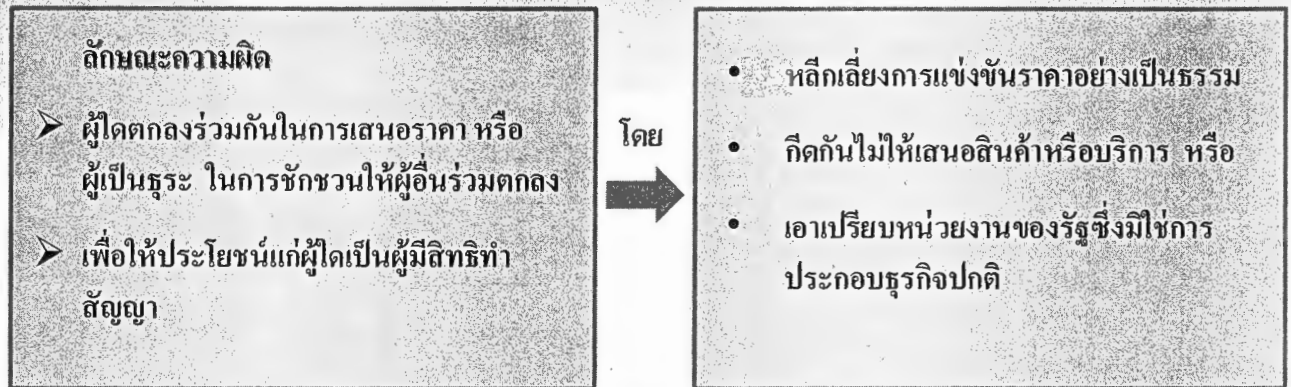
➡ บังคับใช้กับภาคธุรกิจที่เป็นคู่สัญญากับรัฐ

➡ บังคับใช้กับประชาชนทั่วไปที่มีส่วนร่วมกระทำผิด

ความผิดของบุคคลทั่วไป >> สมยอมราคา (ม.4)

อัตราโทษจำคุก 1-3 ปี และปรับร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่เสนอราคาสูงสุดหรือที่มีการทำสัญญา

ความผิดของบุคคลทั่วไป >> การจัดฮั้วกัน (ม.5)

ลักษณะความผิด

- ให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ เรียกรับหรือยอมจะรับ
- เงินหรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์
- เพื่องูใจให้ ร่วมดำเนินการให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ใดเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา เสนอราคาสูงกว่าหรือต่ำกว่าลักษณะสินค้า บริการหรือสิทธิที่จะได้รับ ไม่เข้าร่วมเสนอราคา หรือถอนการเสนอราคา

อัตราโทษจำคุก 1-5 ปี และปรับร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่เสนอราคาสูงสุดหรือที่มีการทำสัญญา

ความผิดของบุคคลทั่วไป >> ข่มขืนใจผู้อื่นให้ (ม. 6)

ลักษณะความผิด

- ข่มขืนใจผู้อื่นให้จำยอมร่วมดำเนินการ ในการเสนอราคา หรือไม่เข้าร่วมเสนอราคา หรือ ถอนการเสนอราคา หรือ ต้องเสนอราคาตามกำหนด
- โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญให้กลัว จะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของผู้ถูกขู่เข็ญหรือบุคคลที่สาม
- จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นนั้น

อัตราโทษจำคุก 5-10 ปี และปรับร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่เสนอราคาสูงสุดหรือที่มีการทำสัญญา

ความผิดของบุคคลทั่วไป >> ใช้อุบายหลอกหลวง, กระทำโดยวิธีอื่นใด (ม. 7)

ลักษณะความผิด

- ใช้อุบายหลอกหลวงหรือทำโดยวิธีอื่น
- เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเสนออย่างเป็นธรรม หรือเสนอราคาโดยหลงผิด

อัตราโทษจำคุก 1-5 ปี และปรับร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่เสนอราคาสูงสุด หรือที่มีการทำสัญญา

ความผิดของบุคคลทั่วไป >> เสนอราคาต่ำ หรือให้ผลประโยชน์สูงกว่าปกติเป็นเหตุให้ปฏิบัติสัญญาไม่ได้ (ม. 8)

ลักษณะความผิด

- เสนอราคาโดยรู้ว่าต่ำมากเกินไป หรือเสนอผลประโยชน์สูงกว่าความเป็นจริง
- เป็นการกีดกันการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องตามสัญญา โดยทุจริต

อัตราโทษจำคุก 1-3 ปี และปรับร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่เสนอราคาสูงสุด หรือที่มีการทำสัญญา

ความผิดของบุคคลทั่วไป >> นิติบุคคลกระทำความผิด ผู้จัดการ ผู้บริหาร เป็นตัวการร่วม (ม. 9)

ลักษณะความผิด

- การกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. นี้ เป็นไปเพื่อประโยชน์นิติบุคคลใด
- ถือว่า หุ้่นส่วน ผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้บริหาร หรือผู้มีอำนาจในกิจการของนิติบุคคลนั้น หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลในเรื่องนั้น เป็นตัวการร่วมในการกระทำความผิด
- เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำความผิด

อัตราโทษ ตามมาตราที่กระทำความผิด

ความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

>> รู้หรือควรรู้ว่าการกระทำผิดตาม พ.ร.บ. นี้ ละเว้นไม่ยกเลิก
การเสนอราคา (ม. 10)

ลักษณะความผิด

- เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ
- มีอำนาจ หรือหน้าที่ อนุมัติ พิจารณา หรือดำเนินการ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคา
- รู้ หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่าควรรู้ว่าการกระทำผิดตาม พ.ร.บ. นี้
- ละเว้นไม่ดำเนินการ เพื่อให้มีการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาครั้งนั้น
- มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่

อัตราโทษจำคุก 1-10 ปี และปรับสองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

>> ทุจริตในการออกแบบ กำหนดราคา กำหนดเงื่อนไข หรือกำหนด
ผลประโยชน์ตอบแทน (ม.11)

ลักษณะความผิด

- เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ หรือผู้ได้รับมอบหมายทำการออกแบบกำหนดราคา
เงื่อนไข หรือผลประโยชน์ตอบแทนอันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคา
- โดยมีมุ่งหมายไม่ให้เกิดการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือผู้เสนอราคา
ให้มีสิทธิทำสัญญาโดยไม่เป็นธรรม หรือ เพื่อกีดกันผู้เสนอราคาไม่ให้เข้าแข่งขันราคาอย่าง
เป็นธรรม โดยทุจริต

อัตราโทษจำคุก 5-20 ปี หรือตลอดชีวิต และปรับ 1 แสน ถึง 4 แสนบาท

ความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

>> เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำผิดตาม พ.ร.บ. นี้ มีความผิดฐานกระทำผิดด้วยตำแหน่งหน้าที่ (ม.12)

ลักษณะความผิด

- เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ
- โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคาให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา

อัตราโทษจำคุก 5-20 ปี หรือตลอดชีวิต และปรับ 1 แสน ถึง 4 แสนบาท

ความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

>> ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกระทำความผิดต่อเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ (ม.13)

ลักษณะความผิด

- ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการ หรืออนุกรรมการในหน่วยงานของรัฐ มิใช่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. นี้ หรือ กระทำการใด ๆ
- ต่อเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติการพิจารณา หรือการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคา เพื่อจูงใจหรือจูงใจยอมต้องรับการเสนอราคาที่มีการกระทำผิดตาม พ.ร.บ. นี้

อัตราโทษจำคุก 7-20 ปี หรือตลอดชีวิต และปรับ 1 แสน 4 หมื่นบาท ถึง 4 แสนบาท

จบการบรรยาย

ขอบคุณครับ

เจอกันโอกาสหน้าครับ

